

அய்யர். கந்தாசாமின், I.

(குறையாக இருந்தவையற்றவற்ற வகையிலும்)
கனியத்தின் திருவனவரம் அன்பளிர்
கனியத்தின் துணை. அன்பளிர்:

திருவசுத்தானமாகிய
திருவசுத்தானமாகிய

சூ த வ ன பு ர ண ம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது

W. 48479
1995

ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள் மாணக்கா

காரைக்குடி

ராம. சோ. சோக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

சுடி திருவசுத்தானமாகிய கோயிலூர்
ஸ்ரீ மந்திரபுரீசர் சுவாமி கோவில் மாணேசர்

சுடி கோயிலூரைச் சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச் செட்டியாரவர்களால்

காரைக்குடி.

‘குமரன்’ அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பெற்றது.

ககஉஎ.

Cl. 48479
1995

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய
சூ த வ ன பு ர ண ம்.
இரண்டாம் பதிப்பு.

இது

ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள் மாணக்கர்

காரைக்குடி

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஷெ திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலுர்
ஸ்ரீ மந்திரபுரீசர் சுவாமி கோவில் மாணேசர்
ஷெ கோயிலுரைச் சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச் செட்டியாரவர்களால்

காரைக்குடி

‘குமரன்’ அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பெற்றது.

ககஉஎ.

முகவுரை.

சீர்கெழு வளத்தி னேர்கெழு சோழ
நாட்டினி லிந்திரன் வேட்டிட வந்த
பூவிரி பொழில்சூழ் காவிரி யாற்றி
னன்னுண யளவுறுத் தென்கரைத் தலங்களு
ளவந்தனை யதற்றுஞ் சிவஞ்சயம் பிலிங்கத்
திருவுருக் கொண்டு மருவீயிற் றிருந்தருள்
சூத வனமென மாதவர் போற்றுக
காழியாழ் சேயி னேழிசைத் துதிபெறுத்
தன்னே யடைத்தோர் மன்னுயி ற்பொரு
மருவசா வகற்றம் திருவசாத் தானம்

இந்தத் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் சீல்லா திருத்துறைப் புண்ணி தாலாகா முத்தப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வட திசையில் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலாரென்னும் நாமம் வழங்கப்பெற்று வருகின்றது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீ மந்தரபுரீசர சுவாமி திருக்கோயிலில் ராஜகோபுரமும் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த சுவாமி முன் மண்டப முதலான பல இடங்கள் மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அகிச்சிக்காத்தில் சீரணைத் தாரணஞ் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றன. இது ஸ்தலம் தீர்த் தம் மூர்த்தி மூன்றனுமும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அகிமகத்துவமுள்ள தென்பது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுலாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தா லும் இனிது விளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயு முள்ள சிவநேசச் செல்வர்கள் இங்னைச் சீரணைத்தாரணஞ் செய்து தும்பாபிஷேகஞ் செய்வது அத்தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும். இத் தல மகிமை உள்ளபடி தெரிந்த ராமநாதபுரம் சில்லா கொத்தமங்கலம் அள. அரு. முத்தய்ய செட்டியாரவர்கள் குமாரர் அருணகலஞ் செட்டியா ரவர்கள் தமது சகோதரர்களுடன் ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்பா கோவில் முழு தும் திருப்பணி செய்யக் கருதி சுமார் ஆறு மாதத்திற்கு முன்னாகத் தொடங்கி நடந்து வருகின்றது. ஷே கோயிலிற் பழுதாயிருந்த மேலை மதின் முதலிய இடங்களை கோயில் வரும்படியில் நித்திய பூசை முதலிய வைகளும் சிறப்பாய் நடத்தி மஞ்சிய பொருளைக்கொண்டு சீரணைத்தார ணம் செய்து வருகிறேன். இனி சுவாமி கோயில் திருப்பணி செய்யக் கருதுஞ் சிவ புண்ணிய சீலர்களுக்கு ஷே கோயில் கிராம வரும்படியில் மஞ்சுகிற் பொருளும் உபயோகமாகும்.

என்னுள் திவ்விய கோத்திரத்திற்கு நூற்றறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள தமிழ்ப் புராணம் சாம்புரவேடையுள் அம்பலவாண சுலாமிகளிடமிருந்தது. அதனை ஆலங்காட்டுச் செம்பண்ணியச் செட்டியார் பார்த்தெழுதிய பிரதிபொன்று கிடைத்தது. அதனை இப்பற்றினு நின்றோன்று தெரிய வில்லை. பின்பு ஷே மூலப்பற்றியும் வடமொழிப் புராணமொன்றும் பின்னதாகப் பிர்மபுரீ அராராயண சாஸ்திரியாரடர்களிடமிருந்து கிடைத்தன. வடமொழிப் புராணம் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவசுத்தானத்தில் முன்சல புராண படனம் செய்துபுத்த பெருகவாழ்த்தான் பார்த்தமபுரீ வணமாலி அய்யங்காரங்கள் விட்டிருந்த ஜீரணமல்லாத வடமொழிப் பிரதிபொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர் சாஸ்திரிமால் முறையிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாதது சமஸ்கிருதத்திலாதது மேலு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவசுத்தானத்தில் பார்த்தமபுரீ வைத்தியவாதச் சூருர்களடர்களிடத்திருந்த வடமொழிப் பிரதிமுற்றுஞ் ஜீரணமாயிட்டது. இத்தலபுராணம் ஜீரணம் அருபநிகச யணடது பருவநைச தோக்கி இத்தலை அச்சிட்ட மெய்ப்படுத்தாத கலாயில் இத்த உத்தமோத்தம சுவசரித்திரம் உலகோபபராமாசாமல் மறைந்தவரிடமே மேலுந் கவந்தியால் இத்தலை மெய்ப்படுத்தி உடன்கிணமன்றும் பிபாசைக என்னுள்ளுள் கவர்ந்தெழுந்தது. அதனை எழுதப்பட்டேளுசலால் இதுவும் கம்பரான் திருவருளையா மெனக் கருதிப் பெருகவாழ்த்தான் பார்த்தமபுரீ வாராயண சாஸ்திரியாரடர்கள்க்காணநி வடமொழிப் பிரதியைச் (169) செய்தவருள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்தப்பார்த்ததில் தமிழில் மகவுஞ்சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மருத்தமையால், வடமொழியிலுள்ள விரிவிற்படியை சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒரு புராணம் செய்துவிடக்கேண்டுகமன்று யோசித்துப், புறச்சமையக் கலாகணிக்கிச், சுத்தாத்தவியிதனைத் தித்தார்த மெய்லுந் தெய்வப் பதிர் தலவத்தோங்க வாமநாத புரம் ஜில்லா காணாத்தமயில் ஒன்பது கோயில் உத்தமினாகிப் மதுதனணைசிய நகரத்தார்களுள்ளே, கல்பாசனாட்டில் தூயவாற்றத்தடியவான குலசேகரபுரத்தில் ஜீரணபுரீ மருதக்கடான நானுசாராயணபுரத்தில் பிள்ளையார்பட்டி திருமேய்ப்புருடையான் என்னுங் குடிப்பெயர் பெற்ற, ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரார்கள் செய்த அருத்தப் பயலுந் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் கல்லூர் பூர்வபுரீ ஆறுமுகநாலாவர்கள் திருவடிக்கன்பராய் அவர்கள் திருச்சுத்தானத்தில் நீடித்த காலம் தொண்டுபுண் டொழுகினவர்களும், தேவிகோட்டையுள் பின்னெருண்டாவர்கள், அனவரத மதுராபுர க்வால பூரீ மெய்யப்ப சுலாமிகள், மேற்கண்ட நாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன் மானுக்கரும் வித்துவ

சிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம்பல பிள்ளையவர்கள் முதலிய ஆன் றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சிவசாஸ்திராதிகளை நன்குணர்ந்தவர் களும், சிவபுராண, தி பற்பல நூல்களை இயற்றினவர்களும், தம்மிடத்திற் கற்குமாணுக்கர்கள் விரும்பிக் கேட்ட மிக ஊக்கத்தோடு கிரமனோக்காது ஆரிய பொருள்கள் வளத்தில் விளங்க உதாரணாதிகளோடு நன்கு போதிப்ப வர்களும், சிவபுராண, தி சைவ சாஸ்திரங்களைக் கேட்டோர் ஆனந்த பரவ சர்க ளாகும்படி பிரசங்கிப்பவர்களும், தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபா ராதிகளிற் சிறிதும் காலம் செலுத்தாது உள்ளபடியே மெய்யன்போடு சிவ பூசாதி சிவ புண்ணியங்களையே தமக்கு இயற்றொழிலாகக்கொண்டு ஒழுகு பவர்களுமான மகா-ந-ந-புரீ சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களிடத்தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அப்போண்டு கோளுக் கிசைத்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத் திருப்பணி, மகாதம்பாய்வேகம், சிவபூசாவிதி முதலியவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச் சேர்த்து (1520) திருவிருத்தங்க ளாற் செய்து தந்தார்கள். “செய்யாமற் செய்த உலவிக்கு வையகமும் வானகமு மாற்ற வரிது” “மயன் றாக்கார் செய்தவுதவி நயன் றாக்கி னன்மை கடலிற் பெரிது” என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவனா னார் அருளிப்படி அவர்கள் செய்த பேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப் பேசுதலன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய சூசன புராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீ பிரகங்காயகி சமேத ஸ்ரீ மந்திரபுரீசா கூடாம் சந்தியில் சாலியனாகன எதாய்தம் 1826 டிசம்பருது இஹ் ஆனின் 15 உக்கிரமாரம் உத்திர நட்சத்திரம் கடக லக் கணம் கூடிய சபமுகூர்த்தத்தில் தொடங்கிச் சிங்கவனம் பரஹ்மஸ்ரீ சுந்த ரோச பாரதிகள் முதலியோர் கூடிய வித்தும் சங்கத்தில் அரங்கேற்றப் பெற்றது. இப்புராணம் கற்றோர்க்கு மாத்திரமன்றி மற்றோர்க்கும் பயனா தும் வண்ணம் வன் மேண்டு கோளின் படி இந்நூலாசிரியராலேயே சரித்திர ம் விளங்கச் சுருக்கமாப் கத்திய ரூபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

மேற்படி புராணம் அப்பொழுதே பல அறிஞர்களுக்குக் கொடுத்துச் சிலவாகிவிட்டபடியால் இப்போது இரண்டாம் பதிப்பாக பத்திய ரூப புராணம் கத்திய ரூப புராணம் இரண்டுத் தனித்தனியே அச்சிடப் பெற்றன.

இந்நூலாசிரியர் செய்யுள்களாகவும் வசனமாகவுஞ் செய்த நூல்கள் இன்னின்ன வென்று இவர்கள் செய்து குரோதனஸ்ர பங்குனிமீ வெளியிட்ட வேதாந்தத் தெளியென்னும் புஸ்தகத்தில் விவரமாகத்

தெரியலாம். அதனில் அக்காலம்வரை செய்து வெளிவந்த நூல்கள் 63 எனத்தெரிகின்றது. இதனாலும் இவர்கள் அறுபத்துமூவரிடத் துள்ள பத்தி மகிமை விளக்கமாம். அடிற்றின்பின் ஸ்ரீ காசி விசுவேசர் அடைக்கலப் பதிகம், திருஞானசம்பந்தர் திருப்பெருமணத் திருவெழுச்சி, சில தோத் திரப் பாடல்களென மூன்று நூல்கள் செய்து அச்சில் வெளியிட்டார்கள். இவர்கள் முன்செய்துள்ள சம்பந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்முடன் இப்போது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சுந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள் மானிக்கபாசக சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ் மூன்று புர்த்தியாயிருக்கின்றன. திருத்தொண்டர் புராணசார விளக்கமென்றொரு நூல்காயன்மார்களின் அருமை பெருமை முகலிய நுண்பொருள்கள் விளக்கிக்கேய்த் தவருகின்றார்கள். முக்கால் வரிசைக்கு மேலாகியது. இன்னுமவர்கள் இப்படியே சைவ சமயோபகாரமான நூல்கள் செய்து சிர்க்காமசுடன் பாழும்படி திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றனர்.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரம் செட்டியார்,

ஆலங்காடு.

சிவமயம்.

திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம் பண்-கொல்லி.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைத் துயின்றவன் றம்பிரீன் சாம்புவான்
பேருடைச் சுக்கிரீ வன்னநு மன்றொழக்
நாருடை நஞ்சுண்டு காத்தருள் செய்தவெஞ்
சீருடைச் சேடர்வாழ் திருவுசாத் தானமே. (க)

கொல்லையே றுடையவன் கோவண வாடையன்
பல்லையார் படுதலைப் பனிகொளும் பாமனார்
முல்லையார் புறவணி முதுபதி நறைகமழ்
தில்லையா னுறைவிடந் திருவுசாத் தானமே. (உ)

தாமலார் போலவே தக்கனார் வேள்வியை
பூமனார் தங்கனா வாக்கினா னொருநொடிச்
காமனா ருடல்கெடக் காய்ந்தவெங் கண்ணுதல்
சேமமார் வுறைவிடந் திருவுசாத் தானமே. (ங)

மறிதரு கரத்தினான் மால்விடை யேறியான்
குறிதரு கோலநற் குணத்தின ரடிதொழ
நெறிதரு வேதியர் நித்தலு நியமஞ்செய்
செறிதரு பொழிலணி திருவுசாத் தானமே. (ச, ஞ, கூ)

பண்டிறைத் தயனுமா லும்பல பத்தர்க
டொண்டிறைத் தும்மலர் தூவித்தோத் திரஞ்சொலக்
கொண்டிறைக் கொடியொடுங் குருகினி னல்லினந்
தெண்டிறைக் கழனிசூழ் திருவுசாத் தானமே. (எ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்.

மடவரல் பங்கினன் மலைதனை மதியாது
சடசட வெடுத்தவன் றலைபத்து நெரிதா
வடர்தா ஆன்றியங் கேயவற் கருள்செய்தான்
றிடமென வுறைவிடந் திருவுசாத் தானமே. (அ)

ஆணலார் பெண்ணலா ரயனெடு மாலுக்குங்
காணென வண்ணத்தான் கருதுவார் மனத்துளான்
பேணுவார் பிணியொடும் பிறப்பறுப் பாணிட்டு
சேணுலா மாளிகைத் திருவுசாத் தானமே. (ஆ)

கானமார் வாழ்க்கையான் காரமண் டேரர்சொல்
லானமாக் கொண்டுநீ ருரைமீனாய் யவெனில்
வானமார் மதிலணி மாளிகை வளர்பொழிற்
றேனமா மதியந்தோய் திருவுசாத் தானமே. (இ)

வகைதிரிந் திழியுநீர் வளவயற் புகளிமன்
றிரைதிரிந் தெரிகடற் திருவுசாத் தானமை
யுரைதெரிந் துணருஞ்சம் பந்தனெண் டமிழவல்லாரர்
நரைதிரை யின்றியே நன்னெயி செர்வமே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம்.

கஉ.ச-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா நெண்ணிறந்த கொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினாகிப் பிறபதியும் பணிந்தனைவார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

சிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாதி தமிழ்க்காலேஜ் பிரின்சிபாலர்சிப
உத்தமகாணபுரம் மஹாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
பிரம்ஹீ வே. சாமிநாதையரவர்கள் இயற்றியது

ஸ்ரீமேவு கடுக்கை முடிப்பரன் ஸ்ரீருவுசாத் தானபுராணந் தன்னித்
கேமேவு சுமிழ்மொழியிற் காரைநகர்ச் சொக்கலிங்கச் செல்வன்றன்னு
னமேவு பத்தியமா நடைபாக வியற்றுவித்துநல்கி னானு
பாமேவு பழம்பதிபா மாலங்காட் டிலங்குசிதம் பாவேண்மன்னு

அப்பணியுஞ் செவ்வேணிக் கருமிடற்று மாதேவர்க் கன்பினேடுந்
தப்பணியுந் திருப்பணியாந் கற்பணியும் பொற்பணியுந் தொண்டர்க்காய
வெப்பணியுந் தம்புரிபுஞ்சிதம்பாவேன்சொற்பணியென்றெவரும்போற்று
மிப்பணியின் றியற்றுவித்தகிரல்பன்றோ விதும்புகென் றிசைப்பார்யாரே

சிராண்டபாவதாதுரிண

சுத்தாத்துவித சித்தார்க் கைவ வியவஸ்தாபச

மீமந் நாவலர்பெருமான் பாததுளி சிரமேற்கொண்ட

யாட்பாரணத்து வட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலவாண நாவலரவர்கள் இயற்றியது

ஸ்ரீருவுசாத் தானமென வுலகுசாத் தானமான் மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத் தானதமி ழாற்றருக வென்றலங் காட்டின் வாழ்வி
னிருவுசாத் தானகவி மாலையான் சிதம்பரவே ளிசைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத் தானயந்தார் கன்பாளன் சொக்கலிங்கக் கவிஞரேறே.

பாடுவதிற் பாடுநரைப் பாடுவதே பாடுபுகழ் பயக்கு மாமென்
ருடுகழன் மன்றுடையார் பாடுகொற்றங் குடியடி களறிவித் தாரா
புடுபெறு சேக்கிழார் புராணமிசைத் தென்பாது பேணி யாமு
நாடுமிரு பாவிசைத்தல் விருவர்கெழு தகைமையு மன்னயந்தா மன்னு

சீவமயம்.

சருக்க அட்டவணை.

பக்கப்	சருக்கப் பெயர்.	பாடற்
க	கடவுள் வாழ்த்து	... ௩௩
கூ	பாயிரம்	... ௩௬
யக	திருநாட்டுச் சிறப்பு	... ௧௨அ
௨அ	திருநகரச் சிறப்பு	... ௧௩௯
௪௯	புராண வரலாறு	... ௩௩
௩௯	தலவிசேடச் சருக்கம்	... ௨௨
௩௯	தீர்த்த விசேடச் சருக்கம்	... ௩௪
௬௨	மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம்	... ௩௩
௬௬	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	... ௩௩
௭௭	ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்	... ௭௩
௮௭	ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்	... ௮௭
௯௪	ஆதிசேடன் சூதவனம்சென்ற சருக்கம்	... ௯௩
௧௦௨	ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்	... ௧௨௭
௧௧௯	ஆதிசேடன் சிவாரச்சனைச் சருக்கம்	... ௧௨௩
௧௩௩	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	... ௩௨
௧௪௩	மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்	... ௧௨௩
௧௬௧	இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சருக்கம்	... ௧௬௯
௧௮௨	அமுதநிவேதனச் சருக்கம்	... ௨௮
௧௮௬	இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்	... ௧௩௯

ஆதத்திருவிருத்தம். ௧௩௨௦.

உ

சுணபதிதுணை.

கிருச்செற்றம்பலம்.

சூதவன புராணம்.

காட்டி.

ஐவரு மபன்மா லாகி புணிகரு முனிவ ராகி
பேவநுந் சூழ்த்து பேபற்ற விண்ணு ளொளிதி னல்கு
மாவரும் பொதிந்பெநு சூத வனப்பெரு மகமை கூற
மூவரும் பரவு மாணை முகத்தனை பகத்தன் கூவப்பாம். (க)

சீத மாவன மாப்பினன் நெவ்வலம்
கேக மாவன தீர்த்தரு விசன்வாழ்
சூத மாவனக் தோன்முதக் தோளம்பு
சாத மாவனக் தாணமற் கேக்குவாம்.

முதலையில் மா - இலக்குமி. வனம் - ஊபம். ஆனன்றமுடியில் மா -
வன்மி. நான்காமடியில் வனம் - அழகு, நமந்து - சபட்சமாகிய வடமொ
ழிப் பெயரடிபாற் பிறக்க வினைபெச்சம். நமஸ்கரித்து என்பதாம். இது
னை ௨ மாபதி சிவம் கிருத்தொண்டர் புராண சாரம் (சக) செய்யுளில்
“வண்ணனை நமச்சகோ” என்றருளிப் வாற்றாறு முனர்க. (உ)

தூற்பயன்

சூத காகன் சூதவன புராண மீதன் புறங்கேட்டீபா
மோது மவாப் படனடத் துநர்முன் னுமுக் கமசேவரு
மேத மொழித்த போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி பமலன் திருவடிக்கீழ்மர்பே ரின்புற அடன் வாழ்வார். (க)
வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயிர்க்கின்ப
மாகி யறங்க ணனிவளர்க வைந்தக் கரங்கண் டுசைநீறென்
றேது சிவசா தனம்பொலிக் வுபர்வை திகைச வந்தழை
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வலகெல்லாம். (ச)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரேசர்.

பூமா தமரு மணிமாப்பன் புனனம் புரக்கும் புகழ் நிலைத்தற்
காமா தரவிற் தசரதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள் வலிவேட்

டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்தை மந்தி ரேசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலைபாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடுமே. (நி)

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்க்க வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முகந்த நீயின்னான்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் தருள்வோன் மௌலியினிற்
துருவு சாத்தா னந்தனய னெனிர்பொற் கமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நபத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனெனவும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா (சான் ஐனா) வைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம் கையாறுப் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன் எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

பெரியநா பக்யம்மை.

புரிய னாயக லம்பர வுநளெனிட் புரக்கூர்
துரிய னாயகன் னந்தவிர்க் கெமக்கருள் சரக்கூம்
பிரிய னாயக பண்பர ன் ம்பிற் பராக
பெரிய னாயக திருவாய் பிர-மன் மஸூர.

ஆய சின்னம்-- எம்மைப் பந்திக்காசிய வுக்கம். ஆய் ஆக - நூல்
களை ஆராய்ந்த சரப்பம்; ஆதிதேவனென்க. ஆன் ஐய அலைம்பரவு அருள்
புரி எனில், அப்பெரிய நாயக திருவாய்மலர் பரக்கூம் எனமுடிக்குக. துரி
யனும் பிரிபணமாநய பரன் என்க. புரச்சல் கொடுக்கலுமாம். (ப)

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வகுத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைகொ நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைகொ நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா சுவம் கனை முறை வகுத்து- மது அரி
யாமையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பரந்த சுவத்தையும் அளவையு
ம் முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைகொ-அவகுணவசனையும்
சீவபோதத்தையும் கொண் பொருட்டிற், நகுஞ்சிதபாது நட-சிறந்த
முடியின் கண்ணே நீவகாது (தன்னை) நடிம்பொருட்டிற். மடல் நகும்சி
தம் பாதவந்தனைக் கொள் மாவனத்து-இதழ் பிரிக்கின்ற (மலர் செரிக்க)
விண்மீன் அளவுயர்ந்த விரகாங்களைக் கொண்ட சூத வனத்தில் வீற்றி
ருந் தருளுகின்ற (நடேசப் பெருமானுடைய) நடன குஞ்சிதபாதவந்தனை
-நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம்-தின
ந்தோறும் விரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அது கெடுத்தலைக் குறிப்பா
லுணர்த்தியது. தனை சீவனையென்னும் பொருட்டாபச் சீவபோதத்தை

சூழிப்பா ஊணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நமீம்பொருட்
டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் என முடிக்குக. மலர் செறிந்த விருஷமெ
ன்றியையும், முகலடி சுகம்-விண்மீன். இரண்டாமடி சுகம்-ஞானம்.

சிவகாமி யம்மை.

(அ)

பனகந்ந் குரங்குரு பாற்றொழத் சிற்சபை பரிவுந்
கனகந்ந் குரண்டங் காண்சிவ காமி காட்கமல
மனகந்ந் குரவிருள் வெனியுற மலப்பகை ம உக்கு
மனகந்ந் குரகித மன்பசெய் சின்புற வறிப்பாம்.

பன்னகம் இலடக்குகூற. மூன்றாம் அடியிற் கஞ்சரம்-சுகை. (அ)

செட்சமுறமுர்க்கி.

சிரவ னம்பபங் கம்மகி லிகழிபந்ந் சிவனும்
பிரவ னம்பப லாவுகல் லாணிழந் பிநியா
கிரவ னம்பபர் கால்வர்கு முறவமர் பாம
சிரவ னம்பப கால்மலர்ந் சேவடி குறிப்பாம்.

சிரவ நம்-சிரசில் சங்கை. ஆம்பிரவ னம் சுறு உருபம் பபனும்
செட்சமு வனம்பபல் எதுகை தேரக்க லிபல்பாயிற்று. (க0)

விநாயகர்.

சவள வாம வம் புதநிந்ந் நீற்றொளி சுழைக்கும்
பவள வாமணன் மேனிப னைவகாண் பரமன்
நிவா வாமண வஞ்சுடை மேயகிபன் ஸ்றுவன்
சவள வாமண முகக்கனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

சவள நீற்றொ ள்நிலையபும். நீற்றொளி சுழைக்கும் பவளமேனி எனக்
கட்டிக். ஆர்-ஆகுமை. ஆனால் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர்-ஆக்கி.
வார் எனப் பிழந்துக் கங்கை எனக் கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புபங்கழித் தேவகுஞ் சரிபோ
டங்க டம்பணி கொங்கைபங் குறமின்வேட் டமர்கோ
செங்க டம்பணி துணிமயி லூரிதை பெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேப் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கட் சும் இதை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கது.

ஹரபத்திரர்.

(கஉ)

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினுற் செகன்மால்
சாரபத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தடிவா

வீர பக்திர நாண்மல ராகிசொண் டறைஞ்சி

வீர பக்திர னொழுடி சொண்நீநாம் விழைவாம்.

தீரம்-தளராமை. பக்திபாடிய வான் என்க. சார் அபத்து எனப்பிரி
க்குக. வைரவர். (கசு)

காரி யேற்றசங் கைக்கொணு கண்ணுச னிநலி

காரி யேற்றசங் கைக்கொணு கிவச்சுழ னிராகந்

காரி யேற்றசங் கைக்கொணு கன்சுரக் களிக்க

காரி யேற்றசங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்

(அரிபிர மேந்திராதி செவர்களைத் தூர்த்திக்கொண்டு வந்த, விவச-
த்தை எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங் கைவிட்டு வந்த) கொண்டு வந்து,
கண்ணுகலும், நீருந் தாரிபும், தூய பச்சிளமில் மனம் கசக்க வொண்ண
னுது இவருந்நெற் சமுதையையுங் சீரகநாசக்யம். சாங்கிய கங்கைகையத்
கொண்ட நாதனுமாயிவ்வுகவடிவைச் சூர்த்தி வளிக்க காரியார்ப்ப வைர
வழர்த்தியிவ்வுகவடிவ் மீச்சு வளத்தைச் செவர்களைத் தூள்ளிய நரண்மல
ரமையை (நமழ்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். நம-தன்-மீக்க பாவம், வற்றச
மென எதுகை நோக்கிய பிறகினைத் தன் தன்ம விவசத்தைக்கொண்டு
வந்து நாதன் சூர்த்திவிக்க சாரிபைச் சீர்த்தி.

சூதவன புராணம்

துள்ளி மால்வரைப் பெயர்ந்தும் சூதவியிழித் தூய்ப்பாம்

வெள்ளி மால்வரைப் பெயர்ந்தும் விநயம் பெயர்ச்சு வடிவியும்

துள்ளி மால்வரைப் துள்ளிசுவ வளையப் பச்சுமரம்

வள்ளி மால்வரைப் பெயர்ந்தும் மலர்முடி வடிவியும்.

துள்ளி-திவலை. மேகம் சூதவியு. மேகம் மால்வரைத்தெ-ஆவையால்
எழுதி. வள்ளி-கொடைநூல். மயச்சுற் சீக்கம் தந்தி. (கசு)

தூதவன புராணம்

அமலை யாதியெண் செல்வ மழ வளைய

யமலை சன்வலச் சல்பணம ரன்னைபதற்

சுமலை மேற் றுயிற் கண்ண னிறங்கிசெ-ந

சுமலை யாசுவ சூருத்து விருத்திவார்.

அமலை ஆதி-அன்னம் முகலிய. பால் சும ஆலை பாஸகய நீர் நீகற
ந்த ஆலை. பாற்கடல் என்க. நிறம்-மார்பு.

சரசுவதி.

(கசு)

முற்று மாவியம் முகத் துவமொர் இச்

செற்று மாவிய லின்பரு ணாமெர் இ

யற்று மாவிய னாகுநெண் பாதமே

யற்று மாவியக் கண்ணையப் பாடுவாம்.

ஆநி யற்றும் எனவும், மாவியல் செற்று எனவு மாற்றுக். மாவியல்-
ஆணவமல சர்ச்சி. மா-கருமை; அது ஆணவமலக்கை யுணர்த்திற்று. உமா
வியன் நாகன் எனப் பிரிக்குக, (கஎ)

கமிழாசிரியர்.

சுலைப மாகவ னெசறு சென்றுகை

சுலைய மாகவ ஸவச்சான் தன்னுரு

சுலைய மாகவன் டத்த திறை கமிழ்

மலைய மாகவன் மேவட வார்த்துவாம்.

சுலையைய புடைப அழகிய மாகவனை நீ குறுகு என்று தன் கை
வைப அவர் சுலையில் அம்மா மிகவுந் ஸவச்சமச்சி அரணுரு நிலைக்கும்படி
அவன் அமர சர்க்க மலைய மாகவ னென்க. மாகவனை நீசுலைக, குறு
சுச என விளக்கி களைநின்றும். மன்னிலைமை சூலாயும்படி என எச்சமா
க்கிற ம் வகையம். அவர் அன்றுந்-சுவலிங்கநாதர் மாகு-விருப்பமுமாம்.
அம்மாத் தகவற் றவாகந் சுவலிநக நுதம் நிலைக்கும்படி கன் விருப்ப
சுவச அவன் னென்து மரக்க மலைய மாகவ னென்க. (கஅ)

ஆனந்த பரிபிள்ளையார்.

சுழி சாக்ளைச் செனடியர் திலகளைக் கலையேற்

சுழி ஸுக்ளைச் செனடமுன் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்

புழி ஸுக்ளை யவளடைப் பிள்ளையப் பாடின

வாழி ஸுக்ளைப் பாடிமுறை வணங்குவன் மன்றோ.

நீ ஸுக்ளைச் சுவைப் பவஞ்சப்பாழி ஸிள்ளும் ஆதனைய என்னை
புழிச் சாக்ளைச் செனடமுன் வாழ்வையபுகடப் பினிய நாவை. (கக)

ஆனந்த பரிசுத்கள்.

சுவடய ஸுவினை வசத்துழ் ஸென்னுள மேவுஞ்

செவ்ய ஸுவினார் பரனநன் பெறுநெரிச் செலுத்து

மெப்ப ஸுவிச ஸுபவநன் மேனிகொள் விமலன்

மப்ப ஸுவினவேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (உ௦)

ஆனந்த பரிசுத்கள்.

கேவ லம்பகி தானெனக் கிளத்துபொன் னிகழித்

தாவ லம்பதிர் முடிப்பர னிழலுருத் துயோன்

மாவ லம்பகி நலந்திகழ் பைம்பொழில் வயங்கு

நாவ லம்பகி யானுடை நம்பிதா ணமப்பாம்.

தனிப் பொருளாகிய பரமபதி தானே பெண்பதைப், பிரணவாசா
ரமாயமைந்த தன்னு ஈடுபத்தால் யாவருக்கு நினைந் விளக்குகின்ற இசுழி
மாலையை யணிந்த சுசக்தமாகப் வன்மையை யுடைய சங்கைபைத்தரிக்கி
ன்ற முடிப்பான் என்க. இசுழி முடி யென்றியைப்பம். (உசு)

ஆதலால்—41 சூ. 44-ம்.

பாரசு கத்திப் பிச்சுக் கொண்டு, பத்திரிகை
தேச கத்திப் பிச்சுத் துவைத்து மரம் மரம் கொட்டி
மாசு கத்திப் பிச்சுக் கொண்டு, வஞ்சகம் ஊர்க்கு
பாரசு கத்திப் பிச்சுக் கொண்டு, பத்திரிகை மலர்

பாடி கனகி தேவ ஜகதீஸ்வர மாதா கிருஷ்ணர் சிவப் பிள்ளை. (20)

$\mathcal{H} = \mathcal{H}_1 \oplus \mathcal{H}_2$

ஷக் கம்பர ககிதேரி பத்திரி. ப. துதியவர்.
 சி. கம்பர ககிதேரி பத்திரி. ப. துதியவர்.
 மேகம்பர ககிதேரி பத்திரி. ப. துதியவர்.
 பாகு கம்பர ககிதேரி பத்திரி. ப. துதியவர்.

பாசுதி-அந்நியமார்ச்சியம். பாசுதி-பாசுதி என்றும், (உருபு), அம்பரம்-அம்பரம் என்றும், கதிர்-கதிர்-கதிர் என்றும், (உருபு).

Q. Did you find any other things?

தேயன் மாண்புமிகு தேயன் திணைக்களம்
வரையன் மாண்புமிகு வங்காளநிலையன்
தூயன் மாண்புமிகு கொண்டு கொண்டு வரையன்
நாயன் மாண்புமிகு நாயன் திணைக்களம்

சேயன்-செந்நீர்ச்சார், அன்பால்லார்ச்சு தூர்ச்செயன்என்பதுமா, உலகம் மாசு அறியாந், இல்ல அறவாயன்-இல்ல அறத்தின்மேல் உயர்ச்சு, மமலேன்" என்க. இவ்வடிய முதலுக்குச் சீக்கரன் பரமபுருஷிய யாபினன். கம்பபாண்டாரந்த, 12ஆம். (- ௮)

விஸங்கொ னுறுவதுண் டிவவுட்ப ரீஸ்தமா
பலவிகொ னுறுவெனையப் பார்க்கநு டர்க்கந் வாழ்
நலங்கொ னுறுவதுண் தம்பியாண் டார்க்கந்
யிலங்கொ னுண்மலுப் பாச மலரஞ்சவாம்.

விலகாத வில்லாத அருளால் மேலதின் பரிசுப்பமாகப் பலனைக் கொண்டு வந்து எம்மைப் பரிசுத்து அருளுதின் துதிக்கும் வகை. (பு)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யீலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டாமால்

விலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

இலகுசின்ற (புராணம்) எல்லாமும் பொன் மொழியாலேதான்
விரிந்தென்று யாவரும் அறியும்படி அம்மொழியை ஈற்றிலும் இடையி
லும காட்டி என்க. மால் விலகு எல் ஆம் நூல்-மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞா
னப்பிரகாச முண்டாகின்ற நூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையா
ய்ச் திலகு என நின்றது. எல் ஆம் மலர்-சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர்
மேய்குண்ட சிவாசாரியர். (௨௬)

ஸமசுண்டா வரூண் மேணி வரவருள்
செய்கண்டா வென வெண்ணெய்நல் லூர்க்கிழ
ஸமசுண்டா ஸம மேவி யிறைஞ்சுகின்
றுப்கண்டா புப கோவி துள்ளமே.

ஸமசுண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள்
செய்கண்டா கா-கருபா நோக்கத்துந் தருள்க. (௨௭)

அருணந்தி சிவாசாரியர்.

திகுல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
சாகுல வாகமன் வாகை யருணந்தி
சுகுல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகுல வாகம வாழ்விற் புதுத்துமே.

இசுல் அவா ஆசும் மன் வாங்க அகல புகல வா எனப் பிரிக்குக.
மகதஞாஸசம்பந்த சிவாசாரியர். (௨௮)

வரவு மாமன வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமனம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமன ஞாஸசம் பந்தர்தாட்
புரவ மாமலர் நாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உ.மா மனவாளன் எனப் பிரிக்குக. புரவு-காப்பு. (௨௯)

உமாபதி சிவாசாரியர்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெய்இ
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
பெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்நிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அசும் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப் பிரிக்குக. மன்-மிகவும்.
நக-விளங்கும்படி. அரதத்த சிவாசாரியர். (௩௦)

சிரத வேத வரன்சுவ னேபதி
பரத வேத நமவிற் பகர்மனச்

சரத வேதந் சூனாபர தச்சர்தம்

வரச வேதனை மாற்றம் போற்றுவாம்.

சிரம் எசம் தவ ஆன் சிவனே பதி- மேலாகிய எதம் நீங்கிய அர
னூகிய சிவனே பரமபதி; (இதிலே நிச்சயம்; இசை இதற்குரிய
வேதசிவாகமாதிரி சிவ சாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றே? எந்
தச் சமயிகளும் சிறிதும் ஆசங்கையின்றி பங்கிகரிக்கக் கூங்க பொது
நூலாய் நடன வேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்க வந்தாயின்ன) பரத
வேதம்- பரத சாஸ்திரமும், நமலில் பகர்ம் என- நமஸ்காச முச்சிராபிப
த்கால் விளங்கக் கூறுமென்று சரசமாசுப எதுவை அங்கே யுலாத்தரு
ளிய அரசுத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனைபை மாற்றுகின்ற
வரதபாசங்களைப் போற்றுவாம். (நக)

பரதநூலிற் கூறியபலிதிப்படி நடக்கின்ற நடனபாணவள் களை
சாதி தேவ சமுதங்களின் வரவை அவரவர்களுடைய ஆபதாதிசைக்
சூறிப்பிக்கின்ற அநி சாதுரிய அநேக அபிபாயங்களாற் காட்டி, அநே
போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிசைக்
சூறிப்பிக்கக்கூங்க அபிபாயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமஸேஷி சிவ
னே என்று சுருதி கூறிய உறுதி வாசகம் இனிது விளங்க, நமஸ்கா
முத்திரையாற் காட்டுசலால், அந்தக்க சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனே
பதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்காச முச்சிரையாற் பகருமென்று
சரசு எது உரைக்குளாளுமென்க. (நக)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் கீழ்மெய் சார்த்தம்

மோம்பு கார்மலம் மூங்கிலும் வளர்க்கிழ்

பூம்பு காரின்மெய் கார்த்தம் பெருங்கழ

நேரம்பு காமலர் தூப்ப்பணர் தேசத்தவாம்.

கார்மலம்-ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. சாம்புசல்-
சோர்சல், தோம் புகாமலர்-என்ப்பிரிக்கை. (நக)

சூரு வணக்கம்.

மூங்கைவப்பே சுவித்தலிது முதுசெயலிற் சென்சுடமா மூட்டே. எற்குந்
தூங்குளாது வந்தியவன் மெண்டசூரு மணிஞானத் துறவுக்காலன
யாங்குலமெப் பப்பருரு யருமணிநா வலகாமம்கல மெற்குந்
தேங்கியொளிர் பரமசூரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னிசேர்ப்பம்.

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

[நக.]

ஆகத் திருவிருத்தம் நக.

பாயிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்று வுணர்ந்து நேதிகளைச்
திலகு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலைவில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே நிசமென் றேர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் கும்பும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றி ரவி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா னுமைநேசு னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேசு விரியத் துவிதநிலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
ராசில் பெளடி யோத்தாபு ராண மதிற்கேத் திரகண்டம். (உ)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் குதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றெழுதித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைவேற் கரத்தமலன்
நலியன் புளங்கூர் நந்திச னயந்து கேட்ப நவின்ருனால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குழவித்
தேச னுரைகேட் டெவந்தருளுந் திருநந் தீசன் நனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாமமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னுனால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுரைத்தா னெனக்கென்னு ()

குத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நிலமாந்த
ரோதி யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
திது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருச்சீலன். (ஈ)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினு
னவனா ருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவனா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமநிலைக்
சிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன். (எ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே ரறமில் லறமெனுதற்
றிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே().

பரசுவப்பேறு, பரப் பிரயோசனமும், சுவப் பிரயோசனமுமாம்.
கறந்த-மல் தங்க மல்-வளப்பம்.

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் சூரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சேர்த்தி செறிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
சோகி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (க)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விவிங்கந்
தன்னை யுமையோ டலரிமுதற் சண்டி சாந்தம் பதிட்டைபுரிந்
தென்ன பொருளு நிறைதரமூன் றங்கத் தியல்பு சீனையென்று
முன்னு சிவாக ம்நெறியி னுஞ்நறி வருமா முதலாக. (க0)

வினை தன் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றற் பல்கும் பெருள்க ண்டோறு[தோன்
மளவொன் றிலாத சிவநரும மாதி யறங்கட் களித்துவப்போன்
களவொன் றிலாவித் தாலிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினான். (1)

அன்பே யருவன் குறிசுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசில
னிற்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சைமிகத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதந் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றேன். (கஉ)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிற்தப்
பன்னு சூத வனக்காதை பகர்தற் கறிவொர் சிறிதுமிலே
ஐன்னி யிதனைச் செயலெழிந்தா னிவன்சொன் மறுத்த துளதாரு
முன்னி முடித்து மெனநீண்டதான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னுன்புகே னிரண்டிடைநீன்: நெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
முன்னு னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புகிறி
தின்னுன் றெடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றானே யுமைகோன் முடிக்குமென. (கச)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தூய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சலசத் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியர் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கிநிதம் பரவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (கடு)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினுடு
நகர்பா யிரமே யவையடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
தொகையா யிரத்தைஞ் ஞாற்றிருபான் சொற்றே னளித்த நவரசத்து
ணைக்கட ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணையுலப்ப. (கசு)

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க விடைவழு
அய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே.

(சஎ)

யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
ராவ தாலறி யாச்சிறி யேன்புகல்
பாவெ னுவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர்.

(௧௮)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுநி கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றிற லின்றரோ.

(௧௯)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௨.

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணுக்கன்
ரூவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் றிகழ்சொக் கலிங்க தேசிகனிய்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் புலிவாழ்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னுலு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னுலு மறையாலும் பரனுலும் வரனோதும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாலு முகத்தாலு மயனுலு மியலாத வருங்கூர் நாடு
வென்னுலுஞ்சொலத்தகுமோ வெண்ணறியதிருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துன்னத் தோவா
துலைவிறவத் துணர்வினிடையுதித்தருளி யுவணையர சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் பதியமர்ந்தும் பாரரசன் பரல்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியாகேசனுநீ இயிருப்பதிநாட்டின்னசையேலிசைப்பதென்னே
திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிந்நா [னைப்
ளிருநிலமெங் கணுமிருநூற் றெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்றுளே
பரவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினான்கே பண்பு நீடுஞ்
சுரப்பரவு மொருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சேரழு நாடு. (௧)

வைதிகனை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
 னெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கமிவற் றிறையாளுளாலிற்ந்த நீக்கிகாய
 யுய்தருமூன்றெழுழியெண்ணூறுளவவற்றைஞ்ஞாற்றைம்பத்தொருநான்
 தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு ()
 மூந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடு மிந்நாடு மொழிதென் வேதச்.
 செரன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்தாற் றொகைடி டுன்ப
 மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வனர்சீர்க்கென்று
 மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதல கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
 யருவமான் றயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு * றுயத் தாரூர்
 வானருட் கருவூ லஞ்சீர் மனுநீதி கண்ட சோழப்
 புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (சு)

உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
 மலைமலை நிலன்வி னாயோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
 சிலைவலான் றிலமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
 வலனுய ஈமைச்ச நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
 குருபரன் வாக்கின் நீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
 றிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்போப்
 புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
 குணிகளிற் றிருவெண் னீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
 கணிதிரு வைந்தெ முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
 றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்றோர் துதியிருஞ் சோழ நாடு. (க)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
 றன்னையா ஈவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
 னென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
 தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க௦)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
 மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
 மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
 டோதக்க வின்கொண் மேன்மை யுற்றதிச் சோழ நாடு. (க௧)

* உய்த்த வெண்ணும் பெயரெச்சத் தகரத் தொக்கது.

ஆருநீர் நாடென் றோதி லீனயது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுறுதிடு குறியே யாகும்
பேருநீர்ப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றமிச் சோழ நாடு. (௧௨)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம னாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிந்தர விடமவே நின்றிச்
சங்கர னம்பொற் கோயிறழைப்பதிச் சோழ நாடு. (௧௩)

ஒங்கு-குறுக்கல் விகாரமுற்றது. “ஒங்கு மாகடலோத நீரடி
லென்” என்றதிராவிட சுருதிபோல.

செங்கம் லத்தின் மேவுந் திருமகன் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு. (௧௪)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டெடுத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (௧௫)

நாடெலாம் வினைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டந்
காடெலா மலாப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும் அலை மலுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாடும் போற்றிப் பணிதிருச் சோழ நாடு. (௧௬)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக லறங்க னெங்கும்
பொற்பகன் மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக னெங்கும். (௧௭)

கற்பு அகம் மாதர்-கற்பைத் தம்மிடங்கொண்ட மாதர். அற்பு அகம்
மாந்தர்-மனதில் அன்புள்ள மாந்தர். அகனற மாடம் எங்கும் பொற்புள
னது. பொற்பு-அழகு. அழகியபகன் போலும் மணிகள். பகன்-குரியன்.
காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க னெங்குங்
காத்திர சுகங்க னெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க னெங்குங் கோத்திர நலங்க னெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (௧௮)

காத்திரநீழல்-ஸ்திரமானகாக்களினீழல். காத்திரவளம்-கனமான
வளங்கள். காத்திரசுகம்-சரீரசுகம். காத்து இரவாமை-செல்வம்மனை

ளிற்சென்று காத்திருந்து யாசிக்காமை. கோத்திரசூலம்-மலைக்கூட்டம். கோத்திரநலம்-அவரவர்கோத்திரங்களுக்குரியநலங்கள். கோத்திரமேன்மை-உயர்ந்த உயுதியான மேன்மை. கோத்திரள்-பசுக்கூட்டம்.

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னுவ பலனொடே பல்கும் யாண்டும்
† பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுணு நுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (௧௯)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பரவிட மிடங்க டோறும் பல்குவ சோனாட் டென்று
பரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௨௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய்ஞ் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வரமிசுந் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவுமெந் நாட்டு மின்றூற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௨௧)

இன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னாட்டி னிலகுபே ரின்ப * நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுறா முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோர்ந்த வகையொரு சிறிது னார்ப்பாம். (௨௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாடுவன் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாந் யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவின் னோக்கீ சானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (௨௩)

நமதன்ப னாச மித்த நாலையவ் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்ற
வுமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றெழித் திடநேர் சென்றங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

கருங்கட றாங்கக் கையாற் காமரு தாள மாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னார்தல் கேனா
வொருங்குண திரங்கி யெம்மா னெழிந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டிந் காது மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௨௫)

† பார்ப்புஅணி-பறவைக் குஞ்சுகளின் கூட்டம்.

* நல்கு இப்பொன்னி நாடெனப் பிரிக்குக.

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாந்
கேரியல் ஓ சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிநதி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞாந் றும்
பொதுமையி * னிருமை யாய : புற்கல வார்க்க மெல்லா
மதிர்தரு தமரு கத்தி னழைத்தரு னொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுச் சூதங் கணையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென நிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
நிறையொளி நீலவி தான நித்திலத் தொடைரி ரைத்தாந்
குறைமலி தானா யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (௨௮)

இறையமார் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
யிறையொழிந் துய்து மென்றா விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கடவத் தானே யாங்கயி றமைத்தெ டித்துக்
குறைதப வாட்டிலேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசிவன் றற் புருட † வா சியம்போற் பொன்னின்
ரோற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீர் ஈனேனான்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிறப்ப ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டித்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக் கனிதம தாகக்
கண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சீவர் தமையு டீ மாற் சார மென்ன
வினிதெடுத் தழுக்க கற்றி யின்பரு னாசான் போலக்
கணையு னுவரொ ழித்துக் கான்றநீ ருலக மெல்லா
னையுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுதிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா ‡ வுடலங் கையி னோந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
நிலையிலார் தனித்தல் போல நீன்பயோ தாரீர் ஓ பெற்றந்
நிலையிலங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்னே. (௩௩)

ஓ சம்பை-மின்னல் * இருமை-சரம் அசரம். : புற்கலவார்க்கம்-
ஜன்மவார்க்கம் † ஆசியம்-முகம் டீ மாற்சாரம்-பூனை. ‡ உடல்-பொன்.
பெற்றவென்னும்பெயரெச்சத தகரந்தொக்கது.

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுன் னத்தின் 0 மாலை
0 யுணர்ந்திரு நிதிசெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானரீர் முழுதும் வாணந்
தணந்தற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா செய்தும் புண்மையு மளித்தார் தூய்மை
மருவலங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேகுங் காறு
மிருளுநீ இச் சைய மால்வெற் பெய்திரீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)
உடல்பெறுங் கணத்த நத்தி னுதவனு னெறியென் றியாமில்
விடைபெயி லீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புக முலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்பு வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதலிய வருக்கொண் டெய்தும்
பரமன்யா மவனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
கொருவருச் சைய வெற்பி னொழுதுமா வருவி நீத்தம். (௩௭)

ஈசன்மாட் டினித மரந்தே யிணையினீன் மலைய வெற்பின்
வாசனார் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணேச ணீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசில்பு முதல்வ ளர்ப்பா னனித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௮)

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தேய * மானற்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்றும்
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பவிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுமிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை பிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிரவன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (௪0)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணும ரமரந்த கந்தை
விறந்துபா ராச வேண்ட மென்சடை துதிக்குட் டொசிப்
பிறந்தொரு முனிவன் யிச்சி லாகிப்பின் காதிற் போந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திசைத்த கங்கை. (௪௧)

0 மாலை-தன்மையுமாம். உணர்த்தல்-இரண்டிடத்தும் பொருட்
ந்து கின்றது. * ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாரி சைத்தா முரனெழித் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வாஸீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிற்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்ஙன். (௪௨)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்ந் தப்பு மாரி
பெருசுவில் வாங்கி மின்வீன் பிறக்குகா ரெனும்பொன் மோலி
யரசுறக் கண்ட வேனி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரநிலத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத நிண்ணந்
தெரியுறப் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பிரிந்த தன்கே
ளரிணநேர் புஞ்ந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத ளுரெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தானு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பரன்செயல் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் கரக நீத்தம். (௪௬)

ஆக்கமு மறையு முண்டா யரனரு ளெழுந்நீர் றுழ்ந்தோர்
மீக்கொளு நிலையக் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்கு நீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்க்கு ராவி
நெருடிவின்மஞ் சரிகள் புனை யொண்டுண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள் பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரர மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

• வேறு

மூவருமுறையே யொருதொழிலிரண்டுமுத்தொழிற்சூரியராய்த்துரிய
தேவினிலொடுங்கல் காட்டிடுங்குநிஞ்சித்திணையிலவ்வொருநிலப்பொரு
காவகத்திரண்டுபணையின் முப்பொருளேகவருபுகாட்டியீர்த்தேகி [ளே
யோவற வவைமுற் றுத்தியிற் புருமாறுய்த்துறும்பைத்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

இந்திணையின் முதற்றிணையீ தசலமாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்ற
 னந்தமிணை விழைச்சினிறை நலத்திணையென்றைவரின் முன்னாநென்ற
 செந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னந்தமய தேதி யாய [ரிச்
 சுந்தாவே னமந்தருளே சுந்தளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சேத்தூயவைப்பு.

வேறு.

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசலா மெறுழி யீட்டஞ்
 சார்ந்திற் றுளர்கு ழாமச் சாமிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு (௫௧)
 மேந்திணை ரொழுக்கு செந்தே னின்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
 மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும்.
 செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுற வண்டி சைப்ப
 வயல்வரை வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
 மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் டுவர்புள் ளோடக்
 கயல்விழிக் குறமான் முன்னாட் கவணெறித் தமர்ந்த காட்டும். (௫௨)
 அருகமர் பராரை வேங்கை யடியரு வொடுக்கிச் சீயங்
 கரியுறல் கண்டு வல்லே கரந்தறை பான்மை செவ்வே
 ளிரலேமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற் றுளர்கோ னம்பி
 வரறெரி இக் கணியொன்றாகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.
 காழுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
 நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் றலா சோக
 மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
 யேமுற வலித ணைப்ப விர்நடுச் சேயை யேயும். (௫௩)
 புதுமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்த்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
 கதுமென் நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ
 னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ ரோன்ற
 விதிர்விதிர் தாலிசோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (௫௪)
 ௦ அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி * நோர்பு
 குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாஹ வீழ்வ வள்ளி
 யருளிளு ருயிர்பெற் றன்றோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
 மரைநிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௫௫)
 கறிக்கொடி யினர்த்துச் சூழ † கருத்தரு வினர்த்த செம்மல்
 வெறித்தசெவ் கார்தண் மீது வீழ்த்தி நின் றொளிருந் தோற்ற
 மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி யெம்மான்
 பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டு மணந்த தேய்க்கும். (௫௬)

௦ அரிசுரல் அருவி—அரிந்த கதிருடன் கூடியதினைத்தான்.

* ஏர்பு—எழுந்து. † அகருத்தரு—அகிலமாம்.

I தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி ளர்த்துந்
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சமப்பது மரபே யென்ன. (௧௮)

மருங்குலைக் கொம்ப ரென்பர் வளர்பசுங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கலி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகோ லென்னத்
தருங்குவி ளையங்கு தெருங்கு ளொரு குடுத்து ளாரால். (௧௯)

துயர்தரு கணுவேட் கந்து சொக்குசெய் நனக்க சொகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கறுத்து தைப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாளிதூய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபேர் (௨௦)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன், வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய * லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுக முன்னைத் தனிமொழி யநிர்த மாமோ. (௨௧)

எனலான் கிழங்கொ டய லின்னற வாகி யாவ
கானவ ரருத்தி யொன்றே கருத்தின ரருத்தி வள்ளி
கோணையுண் வெப்பர் யாவுங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (௨௨)

வேளெனு முதனி லைப்பேர் வேடொன் றிறுதி யாதி
கோளுநீஇ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமர வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகனெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௨௩)

கண்ணப்ப னொப்ப தோரன் பின்றெனக் கரைந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுரைக்கிலக் காய தூய
திண்ணப்பொன் னும வாழ்வின் றிருவவ தார மேன்மை
நண்ணப்பெற் றுளார்கு றிஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றோ. (௨௪)
வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் சுரரொலாம் பூருவ மகிட

௦ சுராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த

i பராரி யோருரு வாயவம் பனைத்தியென்றுரைக்கும்

1 வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்தது பாலை. (௨௫)

I தோல்—யானை. * எயினர் வாழ்வார் என்க. ௦ சுராரி—தேவ சத்துரு, மகிடனாகிய சத்துரு என்க. i பரம் அரி எனப் பிரித்துச் சி னத்தழல் முழுதுஞ் சூழ்ந்த ஓன்றாய் திரண்ட பேரழலே உருவாய் என்க. அரி அக்கினி. 1 வரம் அரிஎனப்பிரித்து மேலானசிக்கம் என்க.

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் காக்கு
மிணையிற் பாலையு நண்பகற் பான்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினுற் புலனாய்த்
தணவு : மாலைய தல்லதை யுலகெவன் றாங்கும். (சுச)

இன்ன பாலையி னிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன பாதல முழுதுமார்ந் தகிபதி யனர்தன்
சென்னி மீதுநின் நெறிவதை மனையென்பர் தெரிய
மென்னை நாமினி யிலசுப்பதங் வெளிதழல் விரிவை. (சுஎ)

உடலி னேய்முழு தொழித்தாய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றேதனோர் காட்டுந்
தொடர்ச ளுலமு நோயெலாந் தொலைத்தாடற் பலன்செய்
திடன வாழுதிர் வேப்பினந் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (சுஅ)

வாகை யாங்கணுந் ; தருந்கிரு விற்தைமா மகனே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
காகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திற்பா தலம்வண்
போகை யானசைந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (சுக)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைசீந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பட்டுருகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (எரு)

சுரர்நி லத்தழு நரிதுபல் காவலுட் டுறுமிச்
சுரநி லஞ்சுதைத் திரினைபல் கோடிமேற் றெருத்தச்
சுரரு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைமுதிர் பலம்பல சொரிவ. (எக)

பொன்னி னாட்டினோர் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியின முலையெழில் காட்டும். (எஉ)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பாலுண வுருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வுழங்கினு மறுத்து ?
சிதமென் றாங்கட காதியுன் மாதவர் சிவண. (எஉ)

: மாலையது—முற்று. ? தரும் இலக்குமி வீர நிலக்குமியே என்க.
ஓ துறம்—முற்று. இ—சுட்டு. ஓ தாத்திரி துருமம்—நெல்லமரம்.
? மறுத்து உசிதம் எனப் பிரிக்குக.

வேறு முல்லை.

முன்னம் பதினா றுயிரமேன் 0 முல்லை யலைத்தந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்துச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புர்த்தப் பழிதூர்த்தங்
குன்னும் பயன்மிக்குறுதுமென * வுண்ண கேதோம்புறுமுல்லை. (எசு)

கீர வீரை பிரிவாற்றாக் கிளர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழி " பால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியர் பாலடுத்து மடுத்தெவ் கணும்பரம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர் தொழுகுநர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்புக்கள் கருல்கற் பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடியோங் கியகற் பகங்கன்பல 0 மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கந்
நெடியோ னாழி நிகர்கொவென நிறைபால் வெள்ளம் பரந்தொழுகும்*

0 ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந் லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் நேனு மந்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலென மென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறந்தொட்ட விரைப்புங் குளத்து நீருண்ணுச்
சீலமுடன யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால் விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நவிற வலவனா மினிப்பிறநாம். (எஅ)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் றினமு முடன்வினையாட்
தொழியா துனைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுடைக்க கடறினாப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க்
ளிழியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திபெ வெனிற் பி னிசைப்பானேன்.

0 முல்லை—கற்பு. * உவணகேது—கருடக் கொடியராகிபவிஷ்ணு.

" பால் முல்லை முதல் ஏவளர்க்கும் என்க. ஏர்தல் எழுதுதல். 0 இ
வை யெல்லாம் மல்குகின்றதுத்த உத்தியாகிய இந்நிலத்துக்கு நெடி
யோனுடைய பாலாநிரிசர்க்கொல் என்க. துத்தம் பால். 0 ஆயராகிய
அண்டர் பலரும், அந்நலராகிய இலக்குமிகள் பலரும், இதழிகள் செ
ருந்திகளாகிய பல கற்பகங்களும், பசுக்களாகிய பல காமதேனுக்களும்,
மதொலிகளும், பூவைக்கூட்டமாகிய பலவிஷ்ணுக்களும், பல வெண்
ணைக்குடங்களும், பால் வெள்ளமுமெத்துள்ள புறவை என்க, புறவுட
முல்லை நிலம். பூவை-காயா. அது நிறத்தால் விஷ்ணுவை ஒத்தது.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
o துவரா சழலிற் காச்சியுமேற் * நேயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
விவனோர் குதுமப் பெருமையுமென் றெரியிட் றெருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாசுழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலொந்தாந் தொறுவி மார்காய்ச்சான்கீர
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண்ணெய்ச்சுவையா
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதவிக் கிதுகைம்மா றுகென் i நண்ட ரவண்வினைக்கு
o முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச் சைகண் ட லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரலி யிளைப்பாற வுதிபல் l லிரலி யெனக்குவிப்பார்
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமாமால்.

உலகம் புரப்போன் றினைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிரு நிலனென்றோவைந்தினைத்துறையுட்
குலவு மிருத்த வகப்பொருணூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (ஐங்)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபின் பூல ரானய
ரவகி நவத்தாற் போந்தனசே லவர்வாழ் புறவின் நவமெளிதோ
குலவும் பெருஞ்சீ ரானாயர் குழலி னோசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவந்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமச ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சசிசிரந்தா மணிமுதற்பன் னிதிபோக வகைய வாழ்க்கை
தன்னினுயிற் காவமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவளத் தெனச்சுரங்கோ வதிதேவாய் வழாநிலைத்து மருதமாதோ.

உளதெல்கா மக்கின்பமெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீதுண்மையெயென்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றெற்றுதலி னிதுவே யூட
லாடுதிணை யாயுலகி னபிவிருத்தி நிபவளங்க ளினைத்து மென்றுங்
கூடுதிணை யிம்மருதக் குளிர்திணையே விதன்பெருமை கூறப்பாற்றோ.

o துவர்-விறகு. * தோயா-செய்யாவெண்ணும்வினையெச்சம். தோ
ய்தல்-பிரையிதெல். i அண்டர்—இடையர். o முர்க்கம்—பயறு-மா
டம்-உழுந்து-ஆடகம்-துவரை. l இரலி—மலை.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முத லாப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பா ம்ப நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தருபைங்கூழ் நிரைபூத்துத் தானியாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல் [காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினி துபாராட்டியினியலுட்டித் தென்னருணற்றையெனவேசென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய்செவிலிகைத் தரய், மன்னியபாராட் டெறுதாயூட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மா போற், மன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத்தா வேறு. [வாதோங்கும்.

உலகெலா மளித்திடற் சூரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிர வாகந் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால். (அக)
கண்டிடு முழுவாக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைபய முணச்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (க௦)
அருள்புக றெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணந்தீர் மருத்தொ ழுக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு ழைந்தன. (க௧)
பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல னுகத்தின் காற்பினைத்
தோவறு களமராவ் குழுவர் பன்முறை. (க௨)
ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தூமனத்
துந்தொளி யெழுதலி னுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாகையு
மிந்துழி வளைகரு மிமைக்கு மெங்கணும். (க௩)
கமரொழித் திதம்புரீ காவு மேலலத்
தமரகி தத்தினு மபேத றெஞ்செனக்
ஓ கமையெனும் பெயர்ப்பொருள் காட்டு மாண்பிடுவப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (க௪)

ஓ கடிமை எனும் வடமொழி கமை என்று தற்பவமாயிற்று. கடிமை-
பொறை. அது பூயியின் பேர்.

இளகியைந் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பான்மையின்
வளநிறை பிற்பல சாலி வாலிய

முளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௧௯)

ஆன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித தொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (௨௦)

பருவமுற் தன்பெடுத்த மல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ளுன்றுவார். (௨௧)

அருட்புன லிடைவள ரண்பின் றோற்றம்போற்
தெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதினை யேய்ப்ப்பச் சூழ்ந்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (௨௨)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினா
லிருண்மல வாதினை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது துகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (௨௩)

ஈசனா ருள்வசத் தியைந்திட் டேபழ
வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாங்கிய
நேசநா றியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கனும். (௨௪)

பனகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
வினையனு பவமுளே விரவி நின்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவசங் கிடைத்தெ ழுத்தன. (௨௫)

கருமுதிர் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
மருவியொண் பசுமையின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ரீசதத்
தரனரி யயன்முறை யவிருந் தோற்றம்போல். (௨௬)

தனிதுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பினரநிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார். (௨௭)

௦ அரிதனக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திட்டீர்
கருமுகிற் படைஞ்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போர்கன்பார் வீழ்த்த மன்னர்குழ்
நிரைசெறிந் துழக்குவ மேதி நீள்குலம்.

(௧௦௪)

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி யோய்ந்தபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல்.

(௧௦௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோய்ந்திழைத்
தொழிபிளைப் பீறியா ருயிர்க ளுற்றெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும்.

(௧௦௬)

ஈடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக் கோதொரீஇ
நீடுநெற் குவால்கன்பன் னிலையிற் சார்வன.

(௧௦௭)

ஆறினென் றரசுநன் னீதி யான் மழை
யாறினென் றறனிறைத் தனைத்து மோம் புயில்
வாறினென் றியநன் றி யயர்ந்தி டாமன்மு
னாறினென் றரசருக் களப்ப ராங்குளார்.

(௧௦௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுசன்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பராத்
றம்பொருள் பாத்துணத் தகுமெ னுற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினெர்.

(௧௦௯)

கன்னல்கண் மஞ்சள்பல் கதவி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெகுபஃ ருனிய
மின்னிலம் வளைவன வெல்லெ யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் தறைத லாவதோ.

(௧௧௦)

அனைத்துல குயிர்நிலை யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந் தொளிருமில் வினிய தண்பனை
யுனற்கருந் திணையெனீ லோத லெங்ஙன
மனக்கொள நிறைபெரு வனனெ லாமரோ.

(௧௧௧)

௦ அரிக்கு அரி—இந்திரனுக்குப்பகை.

வேறு நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் நெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுத்
 குதக மீவதில் வுத்தியே யாதலி னுதைச்சா
 ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
 * னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்தனீ 0 ஞதகம். (ககஉ)
 பூதி கண்டுகை முதற்சிவ சம்பந்தப் பொருளி
 னுதி பூசையாற் றன்பர்போற் பாதாவ் வருண
 னூர்நி முட்புனை நிழற்றளி யூன்றியல் வும்பற்
 கோது சீர்வழா வெடுத்துவேண் வெனபெற் றுவப்பார்.(ககஉ)
 இரங்கு துன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
 ரிரங்கு ரித்தினை யெய்திநா நோற்றிருந் திரங்கி
 னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் நெண்ணிமுண் டகங்க
 னிரங்கு வண்டெழிற் கண்டுகை நீறுபூத் திலங்கும். (ககச)
 புன்னை நீழலிற் 1 கெடவரற்சிறுமியர் புரிந்த
 மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருந்தித்தம் மா
 மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மகன்ற
 தன்ன தொண்பொரு ஞற்றிகொளத்தாழ்க்குமோசலதி(ககடு)
 ஏகி யாய்முழு துயர்க்கருளிறைவனே வலைஞ
 னாகி மீன்கவர்ந் திடினெமக் கடாகொலென் றலைமேற்
 சோகின் மீதுநீ இப் பாதவர் துதையுமீன் சால
 * மாகி னீன்பல சாலங்கள் வீசபு வலிப்பார். (ககசு)
 விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
 கெழுமி நிற்றிராற் காண்டெமன் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
 முழுத கன்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
 தெழுதுளைச்சிய ருணக்குவர் மேலு 1 மவ் வினைய. (ககஎ)
 துறைக டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையிலுட் டெதயு
 நிறைபொ ருட்குவால் கொண்டுகைத் தோணிக ணிகழ
 வறைக டற்கரை யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
 பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல. (ககஅ)
 உருவ றிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
 கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிளையாய்

* உது அகம் எனப் பிரிக்குக. 0 உதகம் நிலம். 1 கெடவரல்-சிறு
 மியர் விளையாட்டு. * மாகு-வலைமணி. 1 அவ் இனைய-அம்மீன்கள் வ
 ருத்த.

மருவு கென்றுடுகா லுமணரால் குவரிந் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமும் போங்கலெப் பாங்கும் பிறங்கும். (ககக)
என்ன தேத்தருட் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
முன்ன கண்கரைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைத்து
முன்னி யேற்பநா டொழங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணையிசைப்பார். (க௨௦)
எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த ரொணஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
கண்மை யாளரிந் திலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (க௨௧)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நுகர் குரங்கங்கொற் றவைதன்
மனற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புந் வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுண ரிற்கும். (க௨௨)

வளாயி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தாண்முலை மடுக்கும்
வளாயு ளைப்பொலி முலையுணும் வனந்நா மழவு
வளாயி சைந்துசென் றும்பல்கண் டெயில்வன மருதம்
வரைய கின்னரிழ லுறங்கு ௦ மிக் குணுவரு மும்பல். (க௨௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவினாந் துணங்குமீ னுருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சீயர்க்கொளிர் கா தணி யீவ[த்தும்
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச் சீனத்தொழி னிகழ்
உழும்ப கடடினை யோட்டுவ ரெல்லியொண் கணிகள்
வழங்கும் பூசுதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருந் கணிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரிமீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (க௨௪)

முல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
னொல்லை வானைதாய்ச் செருந்திவீ யுருப்பவல் ஞறுபால்
வல்லை யத்தட கிரப்பிவா ரிகிப்புலான் மாற்றும்
வில்லை மாலைனக் காசைமே லலைவளை வீசும். (க௨௫)

தாழையின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
வாழையின்கனிச் சாறுமுன் னுறுந வளர்முட்

டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குரலொலர் தவள
வாழை யாதியென் றேறதிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௨௭)

வேறு.

எண்ணார்ப்பொன்கொடுத்த எரிசைபழிச்சப்புதும்புலவ னியம்புவாக்கிற்
முண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றானேயென்று
மண்ணுவ துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுனை வருமே லெந்த
விண்ணுடம்பரவுமிந்த மேனாட்டின்பெருமை யெம்மால்விளம்பலாமோ.

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௮௦.)

திருநகரச் சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசர் வேதமூ வேந்தர்
சோதி நாட்டிஹுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
சூத கானன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுந் துமைகோன். (௧)

உலகெ லாநிறைந் தொளிர்முனி வரலொ டொருங்கே
நலனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென நனுகி
நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி ந்வாச
தலமெ னாமும் பெறுவது திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளினைத்து
மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினுந்
சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (௩)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புநீஇத் தழைப்பச்
சுகள நிட்கள சதாசிவ னிமகிரி திணைய
சுகன மர்த்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலினுந்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத் தானம். (௪)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதகு முபய
மருவ நாப்பணின் ரென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருலின் மூர்த்திமுந் ௦ந முநிதை திணத்தொழிப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக னிலயமித் திருவுசாத் தானம். (௫)

கோயி லுடனும் பெயரிடு குறியெனக் குலவும்
வாய்மையேயமு தேசனு லயப்பெரு மாண்புந்
தூய்மை கூர்ந்தன துயர்ச்சியும் விளக்கிய துலக்குந்
தாய்மை யாரரு ணினைகரு திருவுசாத் தானம். (க)
விண்டு வாதிவா னவரெலா நாடொறு மிடைந்து
தொண்டு நூற்றுபு குறையொரீதுத் துதைதலிற் றனைநோர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பகமென மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலதமக் குலவுசாத் தானம். (எ)
அகில லோகமும் தனையடுக் திரைஞ்சவாங் கறங்க
ண்கில மூங்கெழுத் தெருகணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திகழ வோதிய பொலிகருந் திருவுசாத் தானம். (அ)
உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழைந் துறினுமவ் வுடன்முந்.
திலக நல்லியு மெட்டின யெணுக்குறை வெய்தா
நிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமாய் நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத் தானம். (க)
நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத்
தோய் லெம்பொறி டுகச்சிமுன் னலெனலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வரதமுந் தருகலிற் சகல
காம தாயக நிலயமக் கவிதுசாக் தானம். (க)
மாய ஞ்ஞியர் * பகத்தழி 0 மாலைய தாகாத்
தூய நீத்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்சிவ மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண்டாரமித் திருவுசாத் தானம். (க)

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளாக்குஞ் சுபயோ தசக்குடைந்து
வார்கொண் டிடமுப் புடையினநிர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி நெடுவானின் மலிநா ணச்ச முடனெங்க
வார்கொண்டளிக்கும் பயோதரநீல் வார்கொண்டெனச் சூழ்ந்துடனுதவும்
ண்ணின் மடவார் முலைக்கொய்வா மரபி னெமைத்தாழ்த் துறவோ
யண்ணின் மடவார் தமுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
ண்ணின் மடவார்முலையொத்தே தம்விழுப்பமுடையெமெனக்களித்தார்
ண்ணின் மடவா ரினரீர்த்தெந் குவணை முழுதுஞ் சிறிந்தாமும்.

உண்ணத்தக்க இனிய இனமையாகிய நீண்ட இளநீர்த்தெங்கு.

பதத்து—பதவிகள் போல். 0 மாலைய—தன்மை.

தேவ வழிபாடாதிபயல் செயல்கட் கெமையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண்கற் பகங்க னெமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதலோத் தாழ்த்தி மடல்சிறி தாங்
கோவு பாளை நிரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (௧௪)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமிம் மூதூர்ச் செறியு மிலாங்கலிக
னம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனாற் றெருட்டு நூலளவை
யும்மைப் பயனி னனாப்பிலகாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
தும்மைப் பயன்கூட் தெறெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லேந்தென் றுரைக்குமளவெய்தும் வான்கற் பகமென்றாங்
* கனத்தாலுரிஞியதிமதுரக்கவினீர்ச் சூல்பெற்றிலமென்னு
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயச்செய் வளஞ்சூல் புவிக்கற் பகநிரையின்
வனத்தா ளளவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (௧௫)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதச் சுவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் ௦ மையப்பொழில்சூழ்ந் திலங்கு மெவர்தீ யினமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்லினத்தைச் சேர்ந்து வயங்குந் திறம்புரியார். (௧௬)

அறன்மிக் களிப்போ னெமக்குவணை யரசனவனா லுதவிபெரு
நீரைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வானாநாந்
தறையுற் றெழுநன் றலவென்றாத் தாழை நிகைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்பூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். [௧௮]

ஆய துணர்ந்தாங் கலர்பூக மரம்பை கரும்பு முகலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயந்நீழந்நீழ் வெளியெல்லாமிடைந்து நினாந்தாங் கணிசெய்வ. [௧௯]

மருதத் தலைவி நனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சூலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரலிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லினநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் றமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதிமேற் செந்தாதிட் டலராம்* பிரந்தே னொழுக்கிமுதிர்
சனியும் வருக்கைச் சுவைநதலிக் கனியோ மெகுப்பத் திகழ்காட்சி
பினையத் தலைவி பருப்பொடுவெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
வினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

ஞளிர்பூ கதமேற் † நிரையனறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியினர்
தளிர்க ளுடுக்கிற் றெனத்துகையத் தாவில் பழுக்காய்க் குலையடுப்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து நிலைநோக்கி
ஞெளிர்தாம் பூலம்வெண்சண்ணத் துடனாங் குதவிற் றெனவொளிரும்.
வேறு.

சார்முழு தரண்புக் கிண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்னோர்
o புரமுழு தாண்டி மெல்லும் புரம்பலிதற் கடனன் றோவென்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுததுமேற்சென்
மாமுழு திண்டு சோலை வான்முழு தரணிற்ருழும். [௨௩]

சந்திர காந்த மாடந் தருசுவை யமுத ரூப
மந்திர நாந னீற்று வயங்கொளி மேனி மாநு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி * சாமிமா மேனி மாநும். [௨௪]

பொன் மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சார்த
லன் மணி நிறத்தன் றன்மாட் ளயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின் மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன் மணி மலரோன் றன்பான் மாலெழு தோற்றங் காட்டும். [௨௫]

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வனழிப்ப வன்னோர்
தாகமீப் பொலிய வேன்விச் சாலைபுக் கிண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலியு னாக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். [௨௬]

அரிவைய ரல்கு னாக மரைக்குடுப் பதம்பொன் ? னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு 1 னாகந் திதலைமென் முலையு ; நாகம்
வரிவிழி களுமை நாக மறைந்துறை 1 கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடை * பெண் னாகம்.

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிது மணிய வாகங் காமனுஞ் சமழிப்ப வாக
மதிக்கண்மே லெழுவு வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மானிகை யிவரு மேகம். [௨௭]

† திரையல்-வெற்றிலை. o புரமுழுதும் வெறிதாம் என்க. உம்பை
தொக்கது. * சாமி முருகன். ? நாகம்-வஸ்திரம். 1 நாகம் ஆகாசம். ; ந
கம்-மலை. i கடலின் ஆகம். * பெண் வானை.

மைந்தர்-வாகம்கிரிபோலுமென்க, வாகம்-புயம், முதலவாகம்-முதலிய வாகனம், ஆகம் அணிய என்க, ஆகம்-மார்பு, ஆகம்-உடம்பு, எழுவவேகம் எனப்பிரிக்க, கம்-மேகம்-மனத்தில் ஏகம் ஒளிரும் என்க, ஏகம்-சிவம், மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர வந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர வந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநிறஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநிறஞ் சாந்த நேரும். [௨௬]

மாடம்-வயம் கரம் வந்தம் எனப்பிரிக்க, கரம்-ஒளி, மாடு அவர் முகமும் அதன்மேற்சேர்ந்த ஒதியும் வயங்கு அரவுபற்றிய இந்நின் அம் நேரும். ஆடவரது கல்போலும் பார்த மார்பம் அணியப்படும் மணமுள்ள சந்தனம் பொருந்தும், ஆளுகின்ற தவர்களின் கற்பு ஆய்கின்ற மார்பம் (உள்ளம்) அழகிய நல்ல சாந்தம் பொருந்தும், மார்பம் ஆகுபேர், மாதர்வா னரம்பை யென்ப வணகவா னரம்பை யென்ப மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்களி னியலுந் தோகை மாதர்செய் விழியுந் தேனே வழங்குமென் மொழியுந் தேனே மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை, [௩௦]

அழகுமிக்க சாயல் தோகை, மனங்களினியற்கைஉந்து ஒகை, விருப்பஞ்செய் விழி வண்டு, மா தரம்-பெருமலை.

கிளைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க் கிளைதழுஉங் கராம்பு யங்கள் கிளைதழுஉங் * வராம்பு யங்கள் வளைதழுஉ மடவார் கண்டம் வளைதழுஉஞ் செவிச் சொண்கான் முளைதழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

குடியெலாமயாண்டும் கைக்கிளை உழவி இருதலைக்காமத்தின்புற்று லாமும், மாதர்க்கிளை-அழகிய கிளி, கிளை-மூங்கில், வர அம்புயங்கள், வராம்புயம் வடமொழிச் சந்திபோல் நின்றது, முருகேசன் போல, சொல்-நெல்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக் கள்ளக நெப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குழுவ வண்டே
௦ கள்ளகம் பயில்வ மின்னாற் கண்களே யவைக ளாற்றுங் கள்ளகப் படுவ வன்னோற் காளையர் மணங்க ளேயாம் [௩௨]

நிறைமலர்ப் பொழில் க ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ் சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர

நறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிரைகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின் வாய்த் தலர்கதேறிப் பொலிவபூ முதல்க ளேயாம். (௩௩)

வெறியன் மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில சடங்க ளேயா மமர்த்தலா டவர் ௦ க டாவே
முறிதரல் விருக்க மாதி மூடஞ்சோ திடனாற் கூற்றே
பிறிவதீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம். (௩௪)

செவ்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா கோக்கி யென்னு
மொவ்வது புரிது மென்பா ருருற்றுபொன் மணிமா டங்கள்
செவ்வமே லுலகே ழப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
றொவ்வதெந் கெம்மா லம்மா வுணப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்.

இன்னன வலகி லாத வியல்வளந் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரோ
மன்னகத் திடைப்பு தத்த வகைச்சிறப் பாம்பு வளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூறவென்றும்.

வேறு. புறநகர். யானை.

விண்ணி யங்கினாற் றிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யங் ? கவை நோற்றெனுங் கால்கன்பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது மெனக்குல மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௫)

உலக மெட்டினீர் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலைமு னாவன தாங்குமா நிலத்தெமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவணாமேல் வகித்தார்
குலவி யெப்பகை யுந்தெறு மும்பர்வா * மும்பர். (௩௬)

உலகம்-திசை உம்பல்களையும் மேற்செல்லும் பல்மலை முதலிய
வற்றையுந் தாங்கும் பூமியை மலர்மலைபோல் மிக லெகுவாய்த் தாங்கும்
புயம். உம்பர் வாழ்-உவ்விடத்து வாழ். உம்பர் ஈறு போலி.

கண்ணி னோக்குவ திகந்தமே முடிவிடங் காணு
விண்ணி னோக்கினு மன்னதே. யென்னிலார் விரிப்பா
கொண்ணி நோக்கியந் நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குகா ரெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௭)

௦ கடா-ஆடவர்கள் போர் செய்விக்கின்ற ஆட்டுக்கடா. * எனில்
என்பது தேற்றப்பொருட்டு “ஆலவாய் சிவனுலகானால்” என்றதிற்
போல. ? அவை அரிந்தனன் என்றியையும்.

முத்தி மூத்திப நிலைக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட ரவிற்கான்
மத்தி நின்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வந்தமை வயக்கும். [௪௦]

கனம்இருசுடர்அவிற்கால்மத்திநிற்றல்-யானைக்கூடமானதுருசியசத்
திரார் உதிக்கும்சமயம்மத்தியில்நிற்றல் மால்வந்தமை வயக்கும்.

உவமை யாகுபே ரென்பசிந் தூதுத லொழுகுற்
றவிர்மருப்புவிற் றிலகமின் னதிர்முழக் கசனி
திவள்க டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்கு கா ரெனுந்தி லிபங்கன். [௪௧]

இரும் ருப்பிரு பால்வளைந் திடைக்கர மூலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகி லெனப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகுப்ப. (௪௨)

இபத்தை கறைமதி தன்மீது திகழ்முகிலென நினைத்துப் பூமியில்
வரும் முகிலைப் பிடித்தனர். பயமெலாம்-நீர்முழுதும்.

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றாய்மை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்மென்ப ரயிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்தில தென்னென வியப்பார். (௪௩)

சுண்டத்துக்கு நேராக மருப்பினைக் கண்டவர் என்க. சுண்டம்-து
திக்கை. உபராகம்-கிரகணகாலம். அங்கம் கிந்து-பஞ்சாங்கம்.

சுண்ட மேனியிர் தரநியிர் மதமழை சொரியுங்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபநிலைக் கனங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மாணும். (௪௪)

சிதைக்கலம்-பாய்மரம் மேல் நிமிர்ந்த கப்பல்.

வேறு. குதிரை.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்ஞ்ஞ மாற்றல
குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
தரங்கமந் துரைநிரை துதைவ பற்பல. (௪௫)

மல்கு அரி அரங்க அடர்க்கும். அரி-சிங்கம். குரங்குதல்-வளைதல்.
அமல்-பொருந்திய.

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்ளைய
நிலவுற வகன்றெழி னியிர்த்த நெற்றிய
வலவனைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு நாகிய வெண்ணில் சுந்துகம்.

(௪௬)

பனிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு விழிகரு நெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
வளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம்.

(௪௭)

அன் அம் கனி-அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகு முதிர்ந்த.

மாந்தளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் றூத்தின வெண்ணில் பாடலம்.

(௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரோன்பா
னேதரு சாரிமூற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகன்பற் பலவு மார்ந்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் சூந்தமே.

(௪௯)

எட்டிடம் வெருத்தமூற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுன பஞ்சகல் யாண் மென்பன
கட்டழ கமைந்தன சுந்து கம்பல.

(௫௦)

வெரிநிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத னெனுஞ்சிற் றுமையும்
புரையில்வால் வசால்களும் * புரோத நெண்டெப்
பரிநிரை தாங்கமென் பான்மை தேற்றாமல்.

(௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற் னறைய தென்னினி.

(௫௨)

தேர்.

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை

யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் மென்னுமா

சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில.

(௫௩)

இங்குள்ள சீரிய தேரினங்கள் தமக்கு ஒப்பாகாத சூரியன் தேரை உம்பரின் ஒட்டி, பிறர் மேருவை நேரேனும் சொல்லினால் அதனை அசையாமல் நிறுத்தி, சொல்லினவி னிறுத்தி எனினுமாம். தக்க புலவர் ஒப்பின் மென்னுமாதே எண்ணில்லாதன சிவனும் என்க. சிவனும்-தமக்குத்தாமே ஒப்பாகும். பொருந்து மென்னுமாம்.

மிசையுலா வமரூம் வேறு ளார்களு

நசையுலாந் தம்பதி ரதங்க ளேயெனத்

திசையெலாம் பாந்த்மேற் கடந்து சேணெலா

மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லையிலன.

(௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாந்

கொத்துறு சிறையரீஇ லீழ்த்த கோணகர்க்

கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்

கொத்துறு மணிந்ரை குலாய தேரெலாம்.

(௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே

தோய்வுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்

மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்

தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே.

(௫௬)

இந்நகரி ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய

வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு

ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய

ரன்னவைக் காசிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப.

(௫௭)

விதிரத மரிரத மாதி வெட்குறு

மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்

வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்

பொதிரத மாங்கணெப் புறத்து மின்றரோ.

(௫௮)

வளையுறு நேமியங் கையின் வாய்ப்பத்த

ஹையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொள்க்

கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தீதரின

மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும்.

(௫௯)

வளையுறும் நேமி-வளைந்த தேருருள். சங்கும் மிக்க சக்கரமும். அங்கு ஐயின். அம் கையின். நிறத்தின்மா-ஒரே நிறமுள்ள குதிரை. மாரியல் இலக்குமி என்க.

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வென்னினு மியைவதன் நென்ம் னொரனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ.

(௧௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஓரமே புயத்தின ரசைவற் நென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தந்தெவ வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுரையினர் பெருக்க மேயவே.

(௧௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை த்மிதிசை யாக்கி யன்னவ

ரித்திசை யெய்திசை யெனத்தெ னாதுல

கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார்.

(௧௨)

ஓதத்திட விடுகணை தவறிற் நம்முடி

தத்தியண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த

ருய்த்திடு கணைகளே யுலகுமுடுரு

வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை.

(௧௩)

தம் நெஞ்சு உன்னுமுன் எழுலகும் ஊடுருவக் கடக்குமென்க.

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை

யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதழந்

தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக

னெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோந்துளார்.

(௧௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ

பின்னருய்ப் பனமணூ டிருவும் பெற்றிவா

னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா

ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார்.

(௧௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்

தோளமர் வலியினிற் றொடங்கும் பற்பல

கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்

ருளமர் வீரர்முற் றடுக்கு மாற்றலார்.

(௧௬)

இயற்கையே யினிமத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா

முயற்கருஞ் சமரிலவ் வுன்ப ரும்புகழ்

செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரிந்

தயற்கரி நாயதென் றதைவிளக்குவார்.

(௧௭)

தெவ்வரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்

பொவ்வரக் கந்தனத் தாங்கு ணர்த்துகொல்

கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதித் காட்டிமீண்
டவ்வுரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுலார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக றுமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாந்
மெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசுமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னுற்றுலார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரோர் வீரரும். (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
விழுப்படை நிறைபல சூலை வீறுவ. (௭௧)

விற்றொழி லிரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்றொழில் வாட்டொழி லாகி வான்றொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கிழைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசுசை கல்லணை * கச்ச மாதிபு
ரசை யில கடந்ச ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்றியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்க ள பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் ததையி டம்பல. (௭௪)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செயி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பர
விச்செறி தர்ப்புரி வியலி டம்பல. (௭௫)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வனந்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுகும். (௭௬)

வேறு துடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசின மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவினை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கடம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (எஎ)

பளிங்கினிற் புரிசுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநில முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்னுக் கண்ணுத றனையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றங் குற்றென வொளிர்நருமால் (எஅ)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தாளநிலா
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந்
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவழு தேசனுற் றெனத்தோன்றும். (எக)

மேனிலை யமர்மின்றார் விரிசூழல் புலர்த்துமகிற்
றுந்நறும் புகையவர் தூஞ் சுவணவுண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்துழற் குளநாணி
மானிமிர் மினலோடு வல்விரைந் தேடுதல்போன்ம். (அ௩)

மடவிய ஈடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசஞ்
சுடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவரடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வலுந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடனெடுஞ் சிலையன்றார் தான்பணிந் துறல்போலும். (அ௧)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வலையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி சுனரூப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும். (அ௨)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகலூடி
நாயகர் பணிதோறு நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோள் காண்டலுங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (அ௩)

ரபவனவா ளரியைவெரீஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றெருங்கீன்ற புனிதநா யகி * காஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (அ௪)

ரபவனம்-மேஷமுதலிய ஈசிகளின் பொறுப்பேர். காஞ்சிநா
யகி தவன்-காமாக்ஷி நாயகன், தவன்-நாயகன்.

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முல மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தீத மடந்தையர் பந்தாட
மெறுசம ரினையாம லிருவர்செய் திறம்போலும். (அடு)

கைம்மண மலரென்னாக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு ளுசுயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றினையவர் சொலமடவார்
தம்முந் நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால். (அக)

எம்மன ளுசுணும தெழில்வளர் கயிரூர்த்திட்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடநக
லெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார். (அஎ)

இளமரத் தண்காவக் கீர்ப்புன றரும்வினைஞர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால் வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளநறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும். (அஅ)

இளவளிக் குணநல்கா விவறன்மை நனிகோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறகிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானூ ரெழிலியை யுய்த்திடவக்
கனமிசை நந்ததாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அக)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிலிண் ணெழுவாளே
பலமுறை மோதமிசைப் படிந்தமை பெய்துவெரிஇ
விலகலு மப்பொழிலல் வியநலக் கெதிர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (க௦)

தம்முரு ந் நங்கவருந் தபனியந் தனைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் றிடித்திடு பொற்சுண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகுழ்வால்
விம்மித முறவிருள்குழ் வியலிட மெனத்தோன்றும் (கக)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரோடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் சேல்வரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்பவம்மா கதித்தெழு பகைநே சாற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்றோ ()
பங்கயம் வலயம் *வீசிபாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னேகஞ் செறிதல்கண் டினையா ரென்னே

யெங்களிற் சிலரிண் டுற்றே மெண்ணிலர் செறிசின் றுரான்
சங்கைகொண் டனத்தர் தத்தர் தலைவரோ டுடு கிற்பார். (க௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா லறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லாந்து பணிலவின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (க௪)

உயிரஞர் கொங்கை நேரிங் குறுதிரகொ லென்ன மைந்த
சயன்மிஞர் கொங்கை யம்புயத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுறா மையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சேறச்
செயலறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (க௫)

நனைந்ததுண் டகிலிற் றேன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டுட்
கனைந்தெழு திரைதூ சென்றா நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மலைசொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்திள் பாரப் புயந்தழீஇக் களாயிற் செல்வார்.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யெனலோர் தன்பி
னுளமுறப் பூசித் தாங்கவ் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடு வார்கள். (க௬)

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதந்தோயந் ததன்கை மாறாத்
தூவிலா கமழ்சந் தாதித் தொன்மைய வளித்து மீண்டு
மேலிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுறுவர் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன. (க௭)

புரிசன மிடைமின் னூர்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றுங்
கரிசன நகிலங் காணுங் காணையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா னொன்ற லன்னோர்
பரிசன முற்றுஞ் செய்யும் பரிசெனோ வம்ம வம்ம. (க௮)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யார் திண்டற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் லார்கா
லம்புயங் கண்டன் னோவெம் மகலவெற் புதைத்து தைத்தே
செம் பபத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர். (௯)

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்திலீன் வளார்கு ழைத்தாங் கலர்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமினென்று
தந்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (க௦)

தனக்கம் மூர னேரத் தருங்கொலென் றெதிர்ந் கைப்ப
வளவறத் தழைத்த ரும்பி யலர்ந் தெதிர் நகைத்தல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படர சோகந் தனைவெருண் டெதைப் பவன்ன
தளவில மதன்கோ லந்த வாயிழை யார்மேற் றாவும். (௧௦௨)

மலர்செறி ருரானேர் நோக்கு மகளிர் தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப் பவன்ன தலகிலா மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலகில்சந் ததிவி ருத்தி யாமெனல் கண்கூ டாக்கும். (௧௦௩)

நாகியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்றா
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மெரய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசில னுறறு மிக்கு வீபல மிடையப் புத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றாவும். (௧௦௪)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மலிர் தரு முருந்த னாரே யாமெனு மிடைய கர்ச்சீர்
நலிவதற் கெளிதே வந்த நகரோரு விதங்க டந்தாரு
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (௧௦௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம்படைத்திடந் காங்கயனைமுனம்படைத்தருளுமமுதநாத
ணண்டமதி வதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவீர் றாக நானுங் [யென்றே
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவி
கண்டவர் சொல்வாரொனினிக்கவினகர்மாமதிலகழ்நாங்கழறற்பாற்றே. ()

உயர்வகலந் திண்மையெவ ருக்குமுறந் கருமைமுத் துடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினந் திசைவாய் றெறுங்களிது தின்டே ராதி
யியலுதல்போன்மே மனிவாவயில்களின் வெண் கரிபரிவானிரவிதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மினிர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி வின்மபந்
[பாற்றே. (௧௦௭)

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுந் தியவாயு வரனோர் நம்பி
யகனிலவீக் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முதினெனீலீக் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால்களெனத் ததைதுசங்க ளம்மதிவீற் றயங்கா நிற்கும். ()

எவராலு மெஞ்ஞான்று மெவ்வழியு மேற்றறலின் றெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதிவ்விசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருமித்தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும்.

முடியுடைவெண் டிங்கனும்வான் முதுந்தியுங் கோளரவு முயங்கா நிற்ப
வடியினகழ்ப் புனனுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மாணைக் கா
வெண், பொடியணிதா ணுவைப்போலும் பொன்மதிலின் தன்மையெ
வர் புகல்வ ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினிளைஞர் * வடிபொனுயிர் கவர்
மடவார் வளமை சொல்வாம். (கக௦)

பரத்தையர் வீதி. வேறு.

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
? செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் நிறங்க டட்டும்
பொய்யசித் திரம்பு றத்தே பொய்சொலார் போற்செறிப்பார். ()

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
லிரதம்பே ருக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரநே ராமே. (கக௧)

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் ஷேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்த முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டெந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி தகையுநேர் சாற்றற் பாற்றோ. (கக௨)

அருத்திகு றிவர்ப் பரத்தை யளிப்பெரென் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய னொன்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டுன்பிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்னுத்,
தெரித்தனல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுறுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லனநா டோறு மினிதுகொள் கலன மின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு னடந்தோ வேறெனோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிச் சணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (கக௩)

சாதனம் வரைந்த ளித்தந் தருப்பொரு ளுளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த லோவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றோ. (கக௪)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ லல்லா
லின்ன டுதன் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுச்

* வடி—சரீரம். ? தமது செய்யபாதத்தில் விழ என்க.

௦ உண்டோ வெனும் வினா விடைச் சொல்லு தொக்கது.

தன்னகத் தியாண்டு மில்லாத் தகையவா வணச்சீ ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிற்சில சாற்று கிற்பாம். (கக௭)

* விலைநளி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வோர்கள் சொன்ன
விலைநிலை யேகொள் வார்முன்..மேவிறேர் செய்த தாசிற்
!! கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலையெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (கக௮)

! செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கக் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி மல்கு மாவண மண்ட கோடிக்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (கக௯)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர் 0 முன் னால வாயெம் வள்ளன்முன் வழிதி ? காத
லணியது போலு மென்ன வரசிளங் குமார் செல்லக்
குணிலிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்திளி னுவப்பர் வாழ்த்தி. (க௧0)

பலவகைத் துகில்விற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலமிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வெண்பார். (க௧௧)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிரஞ்சிப் பரப்பென மீன நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றோதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைவகாம் வேட்ட சாலியென் றுளந யப்பார். (க௧௨)

அடுகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி ரங்கண்
மிடைநிலா நினாயா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன் றுகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன் னுணிக் துறமை யம்ம. (௧)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமறு குறச்சென் றிர்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டர்
முக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிகுட மென்பீ னென்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். (க௧௪)

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாலினஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாரநேர் காட்டி

* விலை-ஒளியை. !! கலை-நிறுக்கும்படிக்கல்லை. ! செம்மணிப்பதக்கம்
வட்டவடிவாலும்ஒளியாலும்ஆழிபோலமென்க. 0 முன் குமார் செல்ல
என்றியையும். ? காதல்-மகன்.

யீவீரின் னீலத் தாலா யென்ன தூந் நீலத் தாலா
 யேவிலும்புண்ணிற்கோங்கொத்திடின முழுதளித்துமென்பார். ()
 கலனுலாம் வாரி வெற்பு காணநா டென்னு நான்கு
 நிலனுலாம் பொருள்க னெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
 லுலகெலா நுகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
 வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழத்தற் பாற்றே. (௧௨௬)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருமுகிலான் மணிமுதல தாவி 0 லெழு வோர்முதலோ
 ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
 மொருதமக்கே யிகுறியா யுறப்பெறு ? வே ளாளர்குல
 மருவிவளர் பெருமாட மணிமதுகி னணிபகர்வாம். (௧௨௭)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுனா வினிதளித்து நிலைநிறுத்தி
 யத்தொழில்கட் காருயிரா மருந்தொழிற் தொழிலாக்கொண்
 டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையெனநூ லிசையாய்மை
 கைத்தலநெல் லியிறேற்றறுங் காராள ரிவரம்மா. (௧௨௮)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கீந் தமைச்சாகி
 யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
 மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியும் முதலியார்
 குலமணியே யெனிலினிநாந் கூறுதிறன் வேறெவனோ. (௧௨௯)

இன்னதிரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
 நன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக னேழொன்பா
 னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவதரிப்ப
 முன்னமருந் தவம்புரிந்த மூதகுசீர்க் குலமிதுவே. (௧௩௦)

என்னினிநா முரைக்குதுஞ்சீ ரிம்மட்டோ வோண்டிற
 பொன்னகர்நாண வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ருட்கடலுண்
 டங்குகில் சித்தார்த வமுதுபொழி மெய்கண்ட
 நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றே. (௧௩௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டெல்லொன்றே வுமாபதிதா
 டமுவியமெய் யன்புறுபு சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
 விழுமியபு சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறந் தரன்முதலாந்
 கெழுதொழிலும் வழாதுபுரீஇக் கிளர்நிதிமேல் வளர்தருவார். ()

முத்தொழிலி னயித்தொழிலா முழுதுலக மளித்தருளு
 மத்தொழிலோ னயிசுத்த ராமரசர்க் காறினிலொன்

றுயத்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். (௧௩௩)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுக் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவநியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிரோட்டிகளென்
நலத்தாலு முற்றுரைபே ரணிவணிகர் மறுகுரைப்பாம். (௧௩௪)

இருநிதியாற் றன தப்பல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணைத்துவ ருதசியே யுவனிதியம்
பெருகுசுவை யுருணியோற் ப் பங்குவநிற் கிவரிதிய
மிருதலேவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (௧௩௫)
நட்டிநுகா லணுவெனும்பொன் னிரலியென வேரீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்ப்பறையா விழுமியபல் லறநெறியி
னீட்டெவரெஞ் ஞான்றாநி நிலைநிறம்பா நிலைநிலைக்கோல்
கூட்டுமெவர் கையினுநீ இ யென்னினியாந் கழறுவதே. (௧௩௬)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபா னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட டுர்த்தியா னாவர்செக
மும்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா லவதரித்தோர். (1)
பயன்மரமுள் ளுர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்டபடினென் னன்னூலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணிதியறத்தா றேகுமில் கியங்கண்டே
யுயவுலக முறைத்தேனி ளுறவர்மகிமை யெவருரைப்பார். (௧௩௭)

அரசர் வீதி.

உலகமெலா மோம்புதொழிற் கொருமுருந்த னுருவினோ
குலவரச ரென நூல்சொல் கூற்றுநீர் தேற்றதல்போன்
மலர்தலைய நிலமகளை மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலவுமணி முடியரசர் ௦ நியமமொரு சிறிதுரைப்பாம். (௧௩௮)

அமைச்சுமுற நஞ்சாமை யாதியவே றியற்றன்முதற்
கமைத்தொழினை ஞாங்காட்சிக் கெளியர்க்குஞ் சொற்கடிந்தோ
ரமைத்தவநன் சிறிதிழுக்கா ரளிகொடைகோல் குடியோம்ப
லிமைப்பளவுந் தவறாதல் லவைநீக்கி யினிதளிப்போர். (௧௪௦)

அலம்-நிறைவு. ௦ நியமம்-வீதி.

தினையொருநாள் மயலரசர் திரனொருபா லணையநிதிப்
பொறையொருபான் முரசொருபாற் போற்றுறுபல் லறனொருபா
லிறையொருபான் மறையொருபாலின்ன முற்றெவ்வொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பிவளர் திருக்கோயில். (௧௪௧)

புகழ்தருசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மானியார் நெடுமொற் சேரனொன்
தருமிவரோ ரிருமுவர் தம்பிரான் நோழ்ந்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. (௧௪௨)

வேறு.

உலகெலாமரசர்குலமெலாமேற்கொண்டோர்ந்துசெய்நீதி நூ லுரைத்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரு
ரலகில்சீ ரரசு பொதுவெழுதனிச்சொலருந்திறைய்வர்குலத்தவரான்
மலருமு வேந்தர் தமிழாய் சோழர் மகிமைநாம் வழத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர்வீதி.

முற்றுலகொருங்குபடைத்திடுபிரமன் முகோற்பன முனிவாசுந்ததியோர்
முற்றுலகொருங்குவாழ்வுறவேள்விமுதுமறைமுறைபுரி இமுகில்கண்
முற்றுலகொருங்குநிறைபயிரோங்கமும்மழைபெய்ம்முறைமுயல்வார்
முற்றுலகொருங்குவாழ்த்துவேதியர்வாழ்முழுமணிமறுகினிமொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவினின் நியல்வா னாம்பெரு வேள்வி வயங்குந ரறுதொழி லானர்
பெருகுசீ ருலகே டெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபதுபுராணமுழுவதுமோர்ந்தோரொன்பதாயெண்குணமுடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருன்பெரும் பொருளை யாறரு னைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்
பொழுதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பினு லின்பே யெய்துவார்
திறனெவ ரிசைப்பார். (௧௪௩)

திருவளர் வாது ஆரச்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலநக் கடிக்கன்
முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நயிந்தி மொழிகண் நாதர்
தெருன்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையர் தணர்கன்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றந் குடியடி களுயிவர் குலத்தோர்.

ஆதிசைவர் வீதி.

உலசெனாமுய்யமுபாயமேசெய்யுமொருபெருந்தொழிற்சதாசிவன் நற்
புலனுற முப்போ துந்திரு மேனி தீண்டுமா பார்த்தடி சனைதா
னிலகுதன் சாதி வேதிய ரேசெய் திடன்மர பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத்துதிப்பித்திட்டவைந்திருடிமரபினர்மணிமறுகுரைப்பாம். ()

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்கனா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிராற் சாதிய ரெவர்க்கு
மலர்சிவ திக்கை மூதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார
நலனிள லன்றோ குருக்களென் றுலக நயந்திடு குறியென நலிப்ப. ()

அரிபிர மாதிர யருமியர் பார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்ந் துய்வரே னிலையில்
சுரருலகொன்றேதருமறையேன்விதுணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவாகமஞ்சொன் மரபினெஞ்ஞாண் றுமல்குறநியதியின்வளர்ப்பார். ()

வேதல்க் கிரய மாதியாற் நேவ லகத்துவ விளைவினர் முதலோர்
தீற்ற லாதிக் கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதிரி
யோதுபூசனை களிப்பிற்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலாமுய்லிக்குங்கருணை
யேதகுமுருக்கொண்டுந்நவரிவரென்றெவ்வுலகுந்தொழுகியல்போர். ()

நம்புகழ்த் துணையா ரூரார்ச்ச சடைய னாரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ
நம்பியொன்பதின்மராத்தொகைதொகுத்தநாயன் மார்தம்மின் முப்போது
நம்பியான் மேனி தீண்டிவா ரிவரே னும்பிற நவிற்ற னெவலேனா. ()

மறைமொழிப்படியேவைசியப்பிரமன்வதனத்திற்குன்றியான்மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பார்த்த ச முறைக்குரித் துறாவர் புகழே
யறைவரிதெனிலம்மறைபிராமணனென்றருள் சதாசிவன்முகத்துதித்து
நிறையினவ் விண்ணும் புரிசிவத் துவிசர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ.

திருக்கோயில்.

இத்தரு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் மணிநெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வொளிந்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெய் பெருமான் மந்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக்கோயிலை லெனலாம்வகுத்தவம்மவோவெம்மனோர்க்காமோ. ()

தல விருகும்.

பற்பல கோடி வண்டமும் விரிந்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
இலப்பற வுவிசை யாமலர்த் துணைத்தான் விரிநிழ றருமழு தேசற்

கொப்பிலா மரக தம்மணிக் குடையா யுலகெலாம் விரிந்துயர்ந்தோங்கு
மற்புத குத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குநின் றவிரும். (கடுக)

நந்தன வனங்க டடங்கன்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
மூந்தன சூலை யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சந்தத மமுத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தர சியற்றும். (கடுக)

இத்தலத்தின் தேவாச விளக்கம்,

தியவல்விடமுண்டமுதருள்சிவனென்பொதுத்தனக்கேசிறப்பென்று
தூயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருன்பதிகமுதலிலச்செயலிவவிறைசெயலெனுஞ்சரித்திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகாத் தருள்செய் தவனென் வருளிய தம்மா.

செறிபொழிலணிசெய்திருவுசாத்தானந்தெண்டிரைக்கழனிசூழ்தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிடஞ் சேணி னெழுந்துலா மாளிகைத்தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாகியா நிகழ்தென்
மறையருண்மொழியாலனையசெய்வழுத்துமாண்பதித்திருவுசாத்தானம்.

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவீலா வேழையே னுரைக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி ருருமணி யயில்வேற்
செய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந்தனசிற்பிலபொறுத்தருளவீர்மொசறத்தெளிந்தமாண்புளவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௩.

புராண வரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் தேவல் செய்யும்வனம்

பத்தி யேலி யருட்டினல் பாய்வன

முத்தி வான்பயி ரோங்கு முதல்வன

நத்தி மாதவச் வாழ்நை மிசவனம்.

(௧)

வேறு.

இன்ன லிப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்

பன்னு மூவிரு பருவத்தம் பனிமல ராதி

யென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று

மன்னி மல்குபு விழாவது கைமிச வனமே.

(௨)

‘காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கல்ப்பை
 † யீட்ட மாவன, மேதமி னியமங்கட் கிசையக்
 கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
 வேட்ட மாவன, மேதரு நைமிச விபினம். (க)

நேய மாதவ நேத்திர¹ னிமாசல² நிமிர்வேற்
 சேய மாதவழிகடக்களிற்³ னுன்னன் றிருத்தாட்
 கேய * மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சந்
 தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை. (ச)

எங்கள் வானுல கென்பெறுந்⁴ துன்பமே யேற்கு
 மிங்கு ளார்கள்பே ரின்பமே வேறறி யாரென்
 றங்கு மான்முதற் சுரரெலா மலியமு தாசை
 பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரமப் பொங்கர். (இ)

சரியை யாதிராற் பாதமுஞ் சாற்றா லபரம்
 பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனையோர் முகப்பண்
 பொருவி லாதுணர் வாலென்று முறுவராங் குறுவர்
 வரன o கோபுரம் போலுமவ் வில்லையார் ? வல்ல, (ஈ)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ்
 வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
 யன்ன-தூலயந் தீர்த்துய மயன்விடு மன்ன
 மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யங்கு மடவி. (எ)

வேதியில் வன்னியை வயக்குவன வன்னிமுதலிய சமித்துக்கள்.
 பிரமசாரி ஒதும் மறைமுழுதுங் கிளிகள் ஒதுவ, வேதி-குண்டம்.

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
 மங்கை மாரவற் றோடுதம் வாயகற் பாய
 தங்க வங்கியு மேற்கொடுநான்கெனத் துலங்கத்
 தங்க ணுவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் X தவமே. (அ)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
 மன்னு மப்பெருந் ÷ ககனபூ வாசமு னீசர்
 பன்னு மாசவு னகமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
 குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர், (ஆ)

† கூட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்டு எனப்பிரிக்குக.

* மாதவ-ஆணவமவலிருக்கெட, o கோபுரம்-கோக்களினுலகம். ? வல்
 லை-காடு. X தவம்-காடு. ÷ ககன பூ-வனமாகிய பூமி.

புராணவரலாறு

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத்தின்று
முத்த மப்பர ஞானநிட் காமியத் துடனாப்
முத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குப் முழப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தரத்தால்.

இனைய மாதவ ரிமாசல மாதம ரிடத்தான்
வினைக முற்றியற் கனைகமுற் நிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம ரித்திய நியமங்கன் போற்றி
வினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார்.

(கக)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ ணங்கே
துன்னி ஞானது காண்டடங் துண்ணென வெழுந்தார்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி னைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன மொழிந்தார்.()

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பார்
றழைத்த தூமலர் பாத்திய சமனமர்க் கியமூன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்தபூ சனைமுறை வினைத்தார்
முழுத்த வன்பினு விற்புற முன்பிவை மொழிவார். (கக)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணதூற் போதமுற் றளித்தே
யுய்ய வெம்மனோக் கருளிய மேனிகொண் டெற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோற் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் றிறியேம். (கச)

கருணை மாகிதே முற்றுணர் கற்றவ ரேறே
பொருண யந்தனின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரமுதுண வுண்டென்றே தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமிக் கூர்வதா லணனால.

(கக)

நின் வாக்காகிய கடலினின் றுங் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட புராண
மாகிய அமுதுணவு என்க.

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலங்கா
னன்ன ராம்பிர வுனமது நாதனற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (கக)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வெய்னா
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (கக)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
 நென்னு மாதவன் நென்னுமா தவன்மறை யாவும்
 பன்னு மந்திரேச் சரண்பத பங்கயம் பரிவாற்
 சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நன்றி து செப்பும். (௧௮)

முனிவீர் கேண்மினும் வினுவல கினுவொழி முதலா
 மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
 வனிதை பாகனா ருள்பெற்ற காகநார் மலிந்த
 தினித ளிக்குமிச் சிவவணம் பாவண மெவர்க்கும். (௧௯)

நெஞ்சகமும் சகம் உஞ்ச அகம் இரித்து அருள்பெறற்காக என்க.

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நிழற்காத்
 தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
 தூவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
 நாவி ளங்குசீர் நங்கிதே முந்திசை நவின்றான். (௨௦)

விரிநிழல் மா கா என்க. மா கா-சூதவனம்.

போதனே தகு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
 மாத போதனர் வழுத்துசீந் தாமணி வரந்த
 வாத சீர்ச்சனற் குமாரமா மணிமுனித் கவ்வா
 றேறுது வாயினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். ()

சனற்குமாரமுனிமணிக்கு நவின்றான் என்க.

கண்ண கன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
 கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெந்நீஞ் களித்தே
 கண்ண கன்புரிந் தமர்களை கண்ணுதற் கண்ணை
 கண்ண கன்புடைத் தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

ஆதற்கண்-அன்மொழித் தொகை. ஆதற்கண்ணனாகிய பரிமசிவன்
 அங்கண்பாவத்தை புடைத்து அருங்கின்ற கைலை, புவனத்தவர் களித்துக்
 கருதுகின்ற மனம் விரும்பி அமர்கின்ற களைகண் ஆகும் என்க. களை
 கண்-புலிடம்.

காள கண்டனை மொழியுமா! சிலவிடங் கவின்கெய்
 காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
 தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
 தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

காவகண்டம்-சூயில். ஆதனை கைக்கின்ற மொழி. கலந்த தாளையுடை
 யகண்டனைத் தழுவப்படி தாள கண் தனை அருள்வது சைலம் என்க.
 தாள்-மூயற்சி வலி. கண்டன்-தலைவன். தாளகண்-திருவடி ஞானம்.
 அ தன் சாரியைகள்.

சுருதி யானைப் பரிதெனும் பரமனீற் றாயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சீனைமாண்
சுருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (௨௪)

பரமனைப்போல அளப்பரிதாயினும் தூயோர் தியானத்தால் சய
கோடி யோசனை உயரமும் ஆன அதிற்பாதி அகலமும் என மாண்கரு
திப் பரவி வேட்டன தருதி நம எனப்பெறும். ஆல்-அசை. தரம்-மலை.

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேன்குங் காட்சியிற் கவின்கெய்வெண் கதிர்நா
னண்ட மெங்கீனு மகண்டனூர் தன்னகத் தரன்போற்
றண்டு றுதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கன கங்கனெப் புவனத்துள் ளானவர்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீன் சிலம்பு. (௨௬)

சிலம்பு சாரும் ஆதாரமாகும். மா தாரம்-உயர்ந்த வெள்ளி. ஒண்
கல் நகங்கனெனப் பிரிக்க.

பன்னு முவுல கத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்ன தீர்தரச் சரண்புது மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவர் தின்னும்பலி றுதிகள்
சொன்னன் மாண்மியத் திருக்கயி லாயநீன் சுரும்பு. (௨௭)

பறம்பு-மலை. கோ-மலையுமாம். சுரும்பு-மலை.

வேறு.

இன்னன பலவே ரூப வியல்வனத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிழைவன் யாவு மின்றரு ளன்னையோடும். (௨௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குடிவை யாதி
வயநிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பரன்றிருச் சந்நி தானத்
தியவருள் வெள்ள மாமீ தென்றுல கெல்லா மேதசு. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
விடனுநின் மடனெ லாமு மிரித்துயி ரிடர்முற் றோட்டித்

திடனரு னமுத தேயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியா சாக மன்னும். (௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசுத் தன்றிச் சென்றுநீர் நின்றுங் காணர்
மாசுறச் சென்றார் சில்லோர் மதிலலான் மற்றொன் றில்லா
வாசுறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணநன் கைலைக் கென்பார். ()

வயிரத்தொண் ணோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சந்து
பயிலத்தின் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீரத்
துயர்ப்பது நூறு பைம்பொ ண்ணைமணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விந்து காந்த நகுமணிப்பரப்பு, வாய்ந்த. (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மலநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழ்த்தரு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
வீழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழார் திவியர்பர மதகணங்கள் செறிந்து சூழச்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவகுரவ னருளபர சிவனாகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதலர் திருவுளமே திகழ்தரவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னாங்கே.

மலமகன்ந குலவிரதன் மாதவர்தம் போதநிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்நன் மகன்சிவமே மருவுமக னொருவுமகன் மறைசொல் ௦ சீர
மலமகன்நம்மனம்விழையுமவனமுனிவர்வனம்போற்றுவானன்பான
மலமகன்ந சனற்குமர மாமுனிவன் ரோமுனிவன் மயன்வந் தானால், ()

வந்தசனற் குரமுணி மாமேரு வாமேனி வளவ லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் நலனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
க கந்தமலர் கமலமலர் காவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (௩௭)

0 சீர் அமல் அம் மகம் எனப் பிரிக்க. மகம்-மகன் எனப் போலி
யாயிற்று. * கந்தமலர்கள் கமலம்போல் அலர்ந்த கரமாகிய வில் மலரிற்
கலப்ப-மலர்ந்த கருத்தனாகிப் பூசித்துள் ளன்க.

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழி பிழை, வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாசகனே பரியாய சிவனே பன்னு
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போத
வென்னுரியகுருநாதாவெனியேன்விண்ணப்பமுளமிரங்கிச்சேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி விட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சேசைல மாகைசலத் திரள்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைசல மந்தரமு னுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டமுரைத்தருள்கலைவிளம்பவற்றுள்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவசூரித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரியகாரணப்பேர்தான்பலபெற்றுளதாகித்தரையின்சேமமுன்னான்.
வைப்பெனலாய்த்திகழ்தவனப்பெருமாண்புகன் றுரைத்தாய்வள்ளான்

சொன்ன தலந் திர்த்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவரன் சொல்வித் தாரத்
தின்ன மியம்புறக்கேட்பானிதயமிசைத்துதையார்வமீர்ப்பப்போந்துன்
பொன்னடிப்பூந் துணைபணிந்து பூசித்தே னேசித்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வழங்குகெனப் பணிந்தெழுந்துமலர்க்கைகூப்பி,

திருமுனம் பெருமுனிவர் சிகாமணிகின் றேத்தவருள் செய்துமோக்கி
வருதியயன் பொருட்குமரமற்றெமக்கோருட்குமர வையமுய்யத்டோர்
தருபதிநூற் றெருட்குமர சனற்குமரரினக்குரைப்பத்தடையொன்றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபேரருணந்தீசன்
களியருள்கூர் நினைந்ருளு ந்குமர பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயநூன் மகரந்த பானமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம டிக்க [மென்னு.
ணினி தமர்புதாதையனைக்கியம்புதல்கேட்டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாறி ரண்டு
கையனையுமொருகோட்டுக்களிற்றினையுமுளத்திருத்திக்கனிவாயோதும்
பையணிவெம் பணியணிகன் படர்ந்திவெண் சுடர்மடையம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதம் புயர்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ.

பரவியலல் வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவனமெல்லாம்
வரமுறநல் கியவென்று மன்னுபுலிற் றிருந்தருளம் மாமன் காணப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிசாம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (௨௮)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புவிக்கா ருட்டுணையா யிவங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ் சகல காமியமுந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்

திப்பியமாதலப்பெருமைசெப்பரிதெவ்வெவர்க்கெனினுஞ்சிறி துநீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த.

இன்னதிருத் தலந்தீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தியென்று [ரு
மன்னருளித்தலஞ்சுதவனமெனும்பேர்பெறுநிபஞ்சொல்வாய்மையென்
பின்னகிகோன்பாற்கடலிற்பிறங்குபதேசம்மால்பாற்பெறுசீரென்று
பன்னையருரவனிடச்சிவலிங்கம்பணிபதிகொள்பான்மையென்று.

வாரிநையவ் வகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
பரவுதிரும் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்ந்து பயிற்ற லென்று
காவில்சுவ பூசனையக் கட்செல்வேந் தாங்கியற்று காட்சியென்று
மூலையர சுறுசாப நடலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்று. (சக)

தூயநன்மர்க் சுண்டமுனி தோய்ந்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை
யென்று, சேயரகு குலபதியா ருட்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ
ரென்று, மேயவழு தங்கொணர்ந்து விண்டிசுவ நிவேதனஞ்செய் மேன்
மை யென்று, வாயதிரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார்
காய்மை யென்று. (சக)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி ஜேரகாதை யியல்பு முற்று
மவ்வகையேமைந்தநினக்கறிந்தவகை விரித்துரைத்தும்மையக்கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்திச னுரைத்தனனென் றுடன்சூத ஷுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான்.

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவ்ருத்தம் ௩௮௬.

தலவிசேட ச்சருக்கம்.

மரைமகள் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுரையில டங்கி டாத தொருசிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாய்மை யறைதரு நந்தி நாதன். (க)

வேறு.

மலரவன் நனையருள் வயங்கு மாதவர்
திலகனென் றலகுரை செம்மல் கேண்மியா
நிலவுல சிலவற நிறவு * சந்திர
வலநிறை யிரவியி டனவாசி வம்பலில்.

திருநிறை காவலந் தீவின் மேவிய
பரவிய வரனுறு பரத கண்டத்திற்
பொருவறு திரவிட பூமி மங்கைதன்
றிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினிவ். (உ)

தண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாநிதிப் பொன்னி மாநதிக்
கண்ணிய தென்தாமுன் றுய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின். (ச)

ஒரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுக் குரோச மோதுப. (ரு)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சுத்திரு வானி சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே. (சு)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாலிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாக்கரோ. (எ)

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தரு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடே வமரும் புதல
தத்துவ மெனத்தருஞ் சனற்கு மாரனே. (அ)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் கரைத்துயர் பேரின் பேதரு
சேதத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம். (க)

எத்துணை மூடரு மெய்தி னீண்டவர்
* கத்திசெய் ௦ சூதவனக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலார் தடுத்தருந் கூட்டு மாரமுற்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தன் மாதலம். (ச௦)

* கத்தி-துன்பம். ௦ சூதவனம்-பிறவிகூட்டம்.

சேகதி மனத்தவ ரெனினுஞ் சென்றவ
னீகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்டுல மலைகள் சாடுஞ்ச
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம் (கக)

அம்பர வான்புலி யாதி போற்றுதோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர விற்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பர தத்துவ மாகு மித்தலம். (கஉ)

கண்டவ ரித்தல நிரயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந் தீனையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர் தொண் டாற்றிய வமர்ந்து பேராரு
ளெண்டரு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய். (கங)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்தினுற்
பத்தியற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றுய்வரான் முனிசுக் காமனீ
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மிதே. (கச)

மன்றலெண் டிசைசுகம பூமிர்த மாவன
மென்றொரு முறைநிரு நாம மேவர்வாய்
நின்றெழ லுறிலுமந் நிமல நாமமே
யன்றவர் தம்மையு மமிர்த ராக்குமே. (கரு)

மாதரு திருவுசாத் தான மாண்பெய
ரோதுநர் புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
மேதரு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாதிய ? திருவுசாத் தான மாவரே. (கசு)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானமா தவமது நலிற்றல் பல்லறந்
தானமா தியவெலாஞ் சாற்று மாம்பிர
கானனத் தியற்றிடுஞன் றனந்தங் காண்பரே. (கஏ)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பகா
ளீனயின் மாதவத் தெய்தும் பேபெறலா
மானதன் னேணியா ருறினு மக்கணந்
தானுவந் தருள்வது சூத மாதவம். (கஈ)

? திருக்கள் தம்மிடத்து வந்து உசாவுகின்ற தானமாவர் என்க.

தன்னுழைப் போந்தறன் மூழ்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கன்ன || மாமுளரி யீபல
னென்னுரை யளவுகொ ளெண்ணின் மேலையோ
ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா. (௧௯)

இன்னினி யென்னினைசத் தின்ன மாவன
முன்னியன் னையையனு முதலை யென்றும்போற்
றின்னிய தியர்முனோ ரெய்தும் பேறெலா
முன்னுகை முதிகத்தா * உறழ்வு முற்றிடா. (௨௦)

என்றரு ணந்திதா ளிறைஞ்சி வேதன்சேய்
பின்றற ளீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
னின்றன னென்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
முன்றொழு முனிவர்க்குச் சூத மாமுனி. (௨௧)

வேறு.

ஆத ரத்தினி மாவன
மீத லத்தினின் மேன்மையை
யோத லுற்றவா கேள்வியர்
சீதொ ழித்தருள் சேர்வரோ. (௨௨)

தல விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவித்தம் சகக.

உ

தீர்த்த விசேடச் சருக்கம்.

சுர்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்
சுர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா
ஞர்த்த மாவன நந்திபி ஶானரோ. (௨)

வேறு,

இத்தலமூன்றுகுரோசவெ ல்லையினுளெண்ணிலாப்புவனங்களிடைநின்
றுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதெங் கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யனவின் ருதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோதுமாற் றேதுமா தோன்றல்.

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ஙாத னாலயத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர்சரசநிருமலமளிக்ஞந்தன்மையினிருமலதடமென் [பெரி துஞ்
பேருமெம்பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும்பெரும்புனம்பெருமையிற்
சீதுடைமையினுண்மணிகருணிகையென் றிருப்பெயரும்பெரித்திகழும்.

அத்துணை நாமத் தால்வன ரேல்வை யாமுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற்படியும்பண்புடையவர்தம்பவப்பொருந்தவப்பெரும்பரப்பைத்
துய்த்திர னாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுறத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திர மிதுசேர் மாதிரத்தாலு மிலக்குமா லெனவர்க்கு மின் றும். (௪)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினந்தோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருந்தவங்க
னம்மையாற்றினர்க்கேவாய்ப்பதாமெனினுமுதண்மதி மதிரிறைபருவத்
தம்மணிநீரிவாண்டொருதின மவந்தன்பினுன்மரபினிலாடுஞ் சிறிண்ணம்
செம்மையர்முந்தூற்றறுபத்தைத்தின முஞ்சென்றுதோய்ப்புன் பெற

இறைதிருத்தளிகேர்மறுகின் கீழ்பாலினிலகுமலந்தையென் றிதன்பே
ரறைகுபவனுமகுண்டமென் றவன்முன்ன ிற்படிந்தெண்ணியாங்கடைந்
தா, னிறையுமவ் வுறையிற் பெளமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமிய் விரண்
டின், முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (௫)

சொன்னவாரத்தின்வாரத்தின்மூழ்குந் தூய்ப்பன் னோயெலாந் தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
முன்னியாங்கொருங்கேயுறுவரெந்நலமுமுதவுமிவ்வுதகத்தின் கீழ்பாற்
பன்னருஞ்சிறப்பெண்டிகையினுந்தகையாப்பயிலுமோ ரியவெழிற்படுகர்

திவளுறு மனைய வுவளக் மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிருமவ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்த
விலுறு மாக மதியிலந் காளி னுனதூன் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியசெண் போக மாதிபல் போகச் செறிவெலாம் பிறிவறச் சேர்வார்.

நிலவுபோ சே தீர்த்தமென் பெயரே நிச்சய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக துகர்ச்சியீ தொன்றோ வருமறை யாகம மாதி
சேலையெலாமுன் னபடியுணர் தெளிவுக் கைவா வுண்மைஞா னத்தாற்
செவ்வரும் வீடுந் கூடெம்ச் சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும் (௬)

வனர்திருத் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழத்து
ளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவிலப்
பனகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம். படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பசமம்
புனமிக் கருளில் வளமப்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா ௦ புவனம்

சாதவெப் *பாற்றிச் சேன ! காண்டம் தைம்மதி தருகுரு ட்சுத்
தேதுவிதியின்மூழ்குநர்பேற்றையார்கொலோவிசைப்பரிப்பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு ? மூலகின் மேவிய வாவிமெய் விதிர்க்கும்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாவிக் குவால்கவர் தவாத்திறம் i கூற்றும்

இன்னினியிதன் சீரிசைப்பதையெற்றுக்கிவ்வொருதிருத்தினுவேனை
நன்னல நிகர மென்னவு யின்ன நாரமே தேரமே னவற்று
முன்னிய வளிக்கும் வகையவின் நீச முதவிடாப் பலன்கனொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரி தம்ம.

யாமிய சகுபத் திலங்குமோ சலந்தையிதன்பெயர் கெனதம தீர்த்த
மாயிதிற் ii ரோணி பவாம்புகி கடத்து மரும்பெறற் ரோணியா மனைய
தேயிகு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோயிலிக் கமல நிமலமிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னனவென்னவின்ன மாவனத்திலெண்ணிலாவெண்ணிலாவெல்லை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலவ் வாழிய குழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னேவுளா னவற்றற்
கெண்ணிலாருரைப்பர்தாலிபுலாகத்திருமொழியொருவகையிலக்கும். (i)

ஆறந்தரு மருத்த மாதிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி
சிறந்துமூழ்கியமுன்னுரைத்தநாளலதெத்தினமுழுதுறினுமச்செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டிகனெலா நினைவின்
விறந்தொளிர் தரப்பெற்றிம்பர்வாழ்கீற்றின்வீடுபேறடைதவார்மெய்ம்மை.

என்றெமை யளிக்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுனத் திருத்தி
முன்றொழுதெந்தாய் சின்றனிவாக்கமுதந்தெவிட்டுதலிலையெனமுன்
னின்றபே ரன்பு நிமிர்சனற் குமர நிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நந்தி நாநன்மே லென்னு நற்றவச் சூதன்பி னவற்றும.

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினோ
ரார்த்தி தீரவி னுவின ராந்யோர்
கார்த்த மாமல வாதனை காதுநீடு
யோர்த்த பேரருள் வாழ்வினி லேறுவார்.. (கரை)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திரு விருத்தம் ௪௨௮.

க ஆற்று இ எனப்பிரிக்க. ! காண்டம்-நீர். ? உலகு-திரு. i உற்
தம் உயிரும் மெய்யும் நடுங்கும் என்க. ii தோணி-நீர்.

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதலிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி னெனரிசில வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
லெகிரி வரணிறை மனுவிறை யருள்குறி யந்தண் மூர்த்திசீர்
லெனினுடையொருசிறி துளமுற வினவென நந்தி சாற்றுமால். (க)

வேறு.

நிருமலமாய் நிரக்குணமாய் நிர்த்தொந்த நிராலம்ப நேய மாகி
நிருவிகற்ப நிராதார நிர்த்தோட நிட்களங்க நிருவி கார
வருண்மயமா யகண்டைஇக சயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
யருவுருவா யருவுருபுக் கதிதமா யத்துவித னந்தமாகி. (உ)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
துத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சுகசுமமாய்த் தூலமாகி.

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவலியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாந்நமாய்ச் சாத்தியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீக
மாதனமாய் வளரமுதாய் மலிசவையாய் வருமணுவாய் மகத்து வாகி
நூதனமாய்ப் புராதனமாய் நுந்தாத் வொண்குடராய் நொதும லாகி. (ச)

சுமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமியாகித்
தமரசமாய்த் தமரமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபரிசுந் தானாய் ரூப
நிமிரனலா யிரதமுமாய் நீராகித் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிரமொழித் திடுமபரஞ் சிவமபெருகதும் பரஞானத் தெளிவு மாகி.

சுகலமதாய்க் கேவமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிநடு வந்தமுமா யனாகியாகி
யிகலரிதாய்ப் புகலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் ருனும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்குடி பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் ராகி. (சு)

ஏவ்வாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
சொல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி முதலாய் விபுத ராகிப்
பல்லாரும் பல்புவனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (ஏ)

0 தமரம்-ஒலி. சம்-பிறப்பு. ஒலியைப் பிறப்பிக்கும் ஆகாசம் என்க.

அலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மனிக்
குலமறைகடனித்தனியேகோடிகுழாங்கோடியெனக்கூறிக்கூறிப் [துச்
பலமுறையும்பலநெறியிற்படாந்துபடாந்தெட்டியெட்டிப்பார்த்துப்பார்த்
செலமுடியாதினத்தினாத்துத்தியங்குறநீண்டொளித்தெங்குத்திகழ்வதாகி.

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரேப டித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்விடையு நலிற்றொ ணுதாய்
நின்றரும் பிரமமென நிகழ்த்துபர சிவஞ்சேவ ர்கரம் யாவுந்
தன்றவி வருளெளிதிற் சார்ந்துய்வான் நிருவுளத்திற் றதும்பி யோங்கி

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறங்கமுத சூதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமாயொளிப்பிழம்பாயமுதசுயம்பிலிங்கவடிவாகிவான்றோய்
தெருண்மலியாம்பிரவிருக்கத்திருவடியின்முனாத்தெழுந்ததிகழ்ந்தெஞ்ஞான்
மருமலிகூவிளமிதழிமாலதிமுன்புடைமலர் தூய்வனைப்பமன்னும். [றும்
தன்னருளாற்சுவேச்சையினுற்றனிமுதலாயெவவுருந்தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலையவன்னவருட்சுயம்பிலிங்கமூர்த்திபதஞ்சூழ்த்தபோற்றி
யின்னருள்பெற்றவர்புயங்கவிறைவருணன் மார்க்கண்டனிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலிங்க மூர்த்திநாமம்.

வரனிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னணந்தேசன் மந்திரேசன்
மருமலர முதசூத வனநாத னுசாத்தான மாத லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலனந்த மொழியு மிந்தத்
திருவருண மங்களிகேதன் நென்னமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ.

இன்னவரு னாமங்க ளெழுகோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன் னுமுறைபணி னுரைப்பவர்முறையேபகிர்மதிவெண்பல்வாய்க்குந்
வென்னலமேமலரோகவெப்பொழிந்துதட்பநிறைவிழுத்தவின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (௧௩)

முதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்நிழலா டிருந்து வாழு
மோதநலந் தனிப்பரம முத்திமுதற் நிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதாமீ தருநலமே யமிர்தநல முதல்யாயு மடைந்து வாழ்வார். (௧௪)

இத்தருமந் திரநாதந் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப விந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டியாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காங்கு வியட்டி யாரு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவிசீண் டேகினுகே ரொளிரு மின்றும்.

திருவமுதலிங்கமெனுந்திறனடைந்தார்க்கருன்செயலாற்றேற்றலன் நி
யுருவமும்வெண் ணிறனையா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலக யாருச்

தெருளியதேற் றுறுமிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி யிருநிலத்துந்தரு ினத்துமெந்நிலத்துயில்லையெனவெரிகையேற்பாம். ()

நவிலருமிச் சூதவன நாநனடிப் போதிதய நளினப் போதி லவிர்தாமெய் யன்பொமெவ் வாலயநற் காஸையினி லடைந்து சூழ்ந்து பவியமுறத்திருமுன்புபணிந்தேத்தும்பண்பினர்பார்பதி துன்முற்றுந் திவனறம்பல்கோடிகளுஞ்செறிந்துளாகுற்றேவலெலாஞ்செய்துருமும்.

பணகமணி மதுவிறைவன் பதப்போது பகற்போது பரலிப் போது மெனவருமெய்யன்பொடுசென்றேத்துநொத்தேத்துமுலகேழுஞ்சூழும் வனநிதிசொன்னவநிதிபொன்மணிநிதிமுற்பொருள்சுருணவளநீடாயுள் புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற [வாழ்வார்

ஊதியிதழி மலருமுடி மதுவிறைபொன் மலரடிகண் மாலைக் காலை யதிகலித் துதிபணிமெய் யன்பர்ப்பல விற்பவகை யனைத்துஞ் சூழப் புதிதுபுதி தாநிறைபல் * போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில் விதிமுறைபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரினப் மேவி வாழ்வார்.

மகரமதி குருபூச மதிநிறைநாள் வரணுணர்ந்தம் மந்திரேசன் பகாரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்பினரெப் பாவ தாவ நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச் சிகரமலி திபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (௨௦)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ மும்பர்க் கின்பந் தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொள் சைத்திரோர் சவநாண் முற்றும் வந்துவந் திறைஞ்சு மன்பர் மணமார் செல்வ மாதி செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (௨௧)

திருவனார் சூத காணஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன் மருவன் ரடிபு சாத மலரடி பணிது மென்றா வருவனார் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னாராய்க் கருவனார் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (௨௨)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை யுண்டங் கெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம் ழுண்டனி லீன்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை யுண்டரு சூத காண மந்திர நாடன் பாதம். (௨௩)

* போத்திரு-போக துர்த்தா.

இன்னவர்க் கெந்தையீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ னமுத குத முளரிவாழ் மந்தி ரோசன்
மன்னடி யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமீ தூர
மன்னுநன் னியதி னாய்ப்ப வழிபடே வழுத்துஞ் சிலர். (௨௪)

அலகிடன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
னலரிறை காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாசனம் பொற்
கலசமுற் கலமி னோசைக் கண்டைமுன் னுதவு கிற்போர். (௨௫)

மறைமுத லிறைசி வாக மம்முறை வழாரி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளந் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ரூர்ந்து நிமலனெவ் வுலகு முய்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (௨௬)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண்மருவினங் குடனார் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொன திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (௨௭)

புதுக்கியெவ் வுலகும் பேர்ந்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
நங்கிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் றிட்கா மத்தான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருனா லாற்றின் முதமிசுப் புரிமே தக்கோர். (௨௮)

அணிமணி * சாத கும்பத் தணிகன்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா லிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மண்வனம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ரிவைமுன் னும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவிற் றுமோ. (௨௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ஶாற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்று பஃ றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வழுத லிங்க
தேரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னோ. (௩௦)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவு மாபினிற் புறிபே நெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமென் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௩௧)

* சாதகும்பம்—பொன்.

இம்பர் வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர் வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர்பு ரக்கு
மம்பர் வாழ் வனைத்து மப்பா கமலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர் வாழ் மந்திரோசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (௩௨)

இன்னருண் மந்தி ரோச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தணுவு மேனு
மென்னி லென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்ன லு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால் (௩௩)
என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தை தான் சனற்கு மாரன்
முன்னம் தின்ப வாரி மூழ்கிரீ டார்வங் கூடர்வ
துன்னுபு பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர் னின்பினனி யாற்சொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பாற்றிநிறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி லீற்றினர
னந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிழன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விடேச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சசுந.

சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்.

— 0 —

எந்தை தூயமு தங்கொண் மேனியி லிங்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாதல மந்தண் மாவன மென்று நாமமி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ ழங்கு வாமென நற்றிரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வாவின விற்றுமால். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவரர் மாந்தி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமாளே பூருவத் தலரோன்
நீனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றழுவு
மனைவர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய ரிருவர். (௨)
மனை மந்தன ரோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
நனது வானிற வுச்சயிச் சிரவமென் றருபேர்

வளைது ரங்கமஞ் சேய்மை கண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௨)

எங்கை யொப்பரிப் பரியின் * திலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ ணீன்மைகொல் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தகையின்மூத் தவடா
ணங்கை நின்சொலொவ் வாமணி நிறத்தென நவின்ருள். (௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தேற்றா
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா சூதவன வவண்குள்
பன்னி ஓரவர் தம்மிலக் கத்துரு பரந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறாப் பார்த்திது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மரூப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறய கரிதெனப் புரிதற்
சூரிய தெவவழி யவவழி புரிகென வுரைத்தா
ளரவ மைந்தரங் கடாத்தென மறுத்தன ரவருள். (௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினே யஞ்சந்
தனைய ஞயகார்க் கேடகன் ருயடி பணிந்து
முனிய லன்னோன் கருத்தினோ முடிப்பலென் றதன்வாற்
றுனோபு சென்றிறு குறத்தழிஇக் கரிதெனச் சூழ்ந்தான். (௭)

பினை முன்னையா பின்னோ பின்னைய னுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின புறம் போற்
தின்ன உலவி யென்றிற் தெனத்தெரிந் தினையாள்
சொன்ன நீன்மைய தேபுனக் கடிமையான் றேகாய். (௮)

என்று கூறிமுன் னவன்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணனார் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்மொழிக் கனதையாம் வினதைபாங் குற்றான் (௯)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளி இயினையினே யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துண் மைந்தனஞ் சிறாச்சுமந் தேகுறத் துனைந்தே. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவளை

பீம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவன்விரைந் திழிந்தான். (௧௧)

ஆங்க ணிக்கையி னுலாவுறு மப்பணிச் சிறுந்தம்
பாங்க னைத்தனர் கலுழினை நாமிவண் பவ்வா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றீனைய. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுரை யென்னுந்திக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னை பாலுநீடு யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னை யீண்டுந் தாதியென் றேருதிய நிமித்தம். (௧௩)

உள்ள வறருள் கென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வன்ன வார்மணி மலைமுலை வழுக்கிலா மனதை
வென்ன வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (௧௪)

அருமை மைந்தகே னென்முனா னெனைமுனா னகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (௧௫)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னை முன்னையன் கத்தரு சத்தரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். (1)

தனையன் வாசகந் தனைவுளய்த் தனையிலா வுகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு ரிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியதும்க் காற்றும்
வினையு ரைத்திரிற் றுவலென வினவென விடுத்தான். (௧௬)

அன்ன பன்னக மைந்தலை வின்வின னவ்வா
துன்னி யன்னரக் ககபதி முக்தித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (௧௭)

வியனு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயநி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்

தியலு மாரமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
றுயவு னுவினொன் றுதயுகி யாலென வுரைத்தான். (கக)

X உதவி னுளவர் குரைக்குமென் * னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றாண விழைவுறிந் படுநீ
ருதநி வைருநீ வேட்டுவ ருண்டி யுணுககான்
மதர்நெ டெங்கண்வேட் டெவர்மினை வேட்டொரு மறையோன்.(உ௦)

ஆங்கு வைகுமாலவனைப் பெடுத்துணு தைய
வேட்டு வான்புகுந் தழுதுகொண றுறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுந் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் கூர்புரந் தருள்கொள் பகர்த்தான். (உ௧)

அன்னோ பேசிய வாசிய னூர்கலி யதனுகித்
துன்னு * சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுதி
யென்ன வேறியன் கன்னரிடக் கான்றன வெழுந்தம்
மன்னி முன்னனென பன்னியும் உழங்கருள் வள்ளால். (உ௨)
(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்னொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் றிகழ்வி சைத்தான். (௧)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லப் பல்ல னொன்வயிற் றெல்லை யிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த டொன்று மெவிநதனன் சிறைக நிர்த
வொல்லைநல் லுனாவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (உ௩)

பன்னுவான் விபாவ சுப்போப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதி கண்டு னும்பொருள் குறித்துப் பூச
முன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றான்
முன்னவன் கமட மாளுன் முரணிப மாளுன் பின்னோன். (உ௪)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரந் தீரா
துகலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தனவையோ சனைமூன் றுமால். (உ௫)
வகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழந் பசிதீந் தப்பாற்
போகிந் போகில் வேந்த போகியூ ரமரி கொண்டி

வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைந்தவண் விகங்க ராசன்
ருகியா யவ்வி சண்டுந் தாளுகி ரிடையே கவ்வி. (௨௭)

விசைகொடு கினம்பி நூறி யோசனை மேக்கு யர்ந்த
பசையுரோ கினிரா மத்தொண் பாதவ லிடபத் துற்ற
னசையும்க் கோட ரந்தா னுற்றொணு துறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (௨௮)

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
னாவீவர் வீழ்வர் கீழென் நகருக் குற்றக் கோடு
மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மிச்செலக் காசி பண்கண்
டோலிலிவ் விடப மெல்ல வுத் தரத் தனுமய வைத்தி. (௨௯)

ஐயநீ யென்ற னவ்வா நக்கரத் தினிது வைத்து
மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
தொய்யென வுவணை மேலவ் வுடணவேந் துறுங்கா லன்ன
தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழுமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩௦)

அச்சமிக் கண்ண லென்னீ தவம்பல காட்டுற்பாத
நிச்சயித் தருள்கண் றுசா னேர்பனரிந் தியம்ப வன்வேண்
முச்சகம் பரவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னுற்று
மெச்சநற் பண்டங் கொண்டாங் கெய்துவா னேவச் சென்றார். ()

வாலகில் லியர்க ளங்கைப் பெருவிரன் மாணு மெய்யர்
சாலமன் சமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கரையே றிச்செல்
வேலை நீ யசித்தல் கண்டார் விழியெரி கதுவ நோக்கி. (௩௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிந்து நோற்றார்
சிவத்தவர் கறுப்ப நீ செய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
றவப்பெருங் குமரன் போந்தான் நன்சிறை யிரண்டி லொன்றற்
புலிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௩௩)

ஆமரிகொண் டேக லிங்க னனையுமவ் விகங்க நாத
னிமிருமுற் பாத மிற்ற னிகழ்ந்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
கமையொலி யழலோ னுதிக் கடவுளர்க் கூலிக் காமி
னமதுல கமுது புள்ளி னுதன்வேட் டிறுமிய் கென்றான். (௩௪)

ஆதுவினா யமரர் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
முதகய் உரவு நீப்பான் முயலுபு முயல்குழந் தாங்குக்

கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் * பங்கனோ பலத்தின் வீழ. (௩௫)

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர னயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிக்
கொண்டுறல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் திரையொன் றற்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார் (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவென் னீள்விழி முகிழ்ப்ப லாலுழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினாலு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமுனம் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சருன வேந்த னவர்க்கப சருன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னர்ச்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குல்ப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்றோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்ற லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு மும்ப ரெல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் தூர்ப்பத் துண்டி வெம்படை, யேறப்ப புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கள் யாவமுண் டெயிழ்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினோ* ரிமையில்வென்ற னிமையிலவ்விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு நானே கரியென் பான் ப்பாற்க ரிந்து
? பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தருமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக நிரைக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொயங்கித் தீகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் டென்னு ழைந்தான். (௪௨)

0 அண்டர் என்ற அப்பேர்க்கண் உள்ள டகரத்தில் ஒரு மாத்திரை
கூட என்க. * இமையில் கருடன். ? பிணிமுகம்—பறவைப்பொறு

தருப்பைகுழிமுத் பூரி தக்கண கடங்கைக்!கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணால்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விற்றெரீ இ வேண்டிற் மென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுணாத்தியா லுவண வென்றான்.

மாதவரீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் ததுபெற்றச்
சேரனை நினக்களித்துஞ் செப்புதிரின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதியென வழுதிதுசென் றளித்தபின ராதிமென. (சச)

தருவரமால் கொண்டெற்பொற் தருவரமால் வெருவரநெஞ்
சருவரவா னுழிழித்தற் காற்றுமைத் துணிந்தொருவா
றொருவரும்போர் னளிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாலி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான். (சரு)

வருகுலிசந் தெரிக லுழன் மகபதிநீ தகவதிகள்
மருவுநின் துயிர்க்குலிசம் வறிதுறன்மாண் பன்மெனது
பொருசிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்ந்தான்
பெருகொளி யெண்டிசை நிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (சசு)

ஊழ்த்தவிற் கொளிப் பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தேவரும்
வாழ்த்தினரார் சுபன்னென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால்.

அன்னவருண் டெமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுணக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறங்குழன் பரிந்துரைக்கும் புரந்தரனே
நின்னவருத் தந்தணத்தி நிறையமுத கடமிதனை. (சஅ)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடனீ கோடியென விசைந்தரிபி னசைந்துவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற் லடல்வயின்
தேயன்மகி தலமுடுத்த தென்கடன்மீச் செல்கின்றான். (சக)

அப்பெரிய திறங்கலுழ னகல்வானத் துறுகாலை
யொப்பருமந் திரந்த லுலவுதிரு வருள்பொழித்
விப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெலவாற்
அப்புறமக் கடத்தமுதத் துளிசிதறி நிவம்வீழ்த்த. (இ௦)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்த் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமங் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி

னத்திலுல யொத்தமுலை கமகன்பா கன்றெண்டர்
பத்திலுலப் பெபரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே.

(௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
* வீதிக்கோத் திர i கருப மிசைக்கோடிச் சூழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பன்னி யுற்றிலங்க o யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளாகர் மறி திரைவா ரிதிதிகழ.

(௫௨)

வருநிருதி ? யம்பரத்தின் மறைபரவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப் ! பச் சிமவுலகி
லருள்பொழியுந் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க] வரியரிதம்
பரிதிநிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரதிசை.

(௫௩)

பன்னரிய பொன்னிநிதி பாதாளிச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற் லீசாள வம்பலிடைச் சிறநேமந்
தன்னிகர்சீ தளகந்த தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க.

(௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமெண் டிசைசூழ
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு னெனவானின் றுங்குபரம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளிரின்றும் பொலிகுத முளைத்தெழுந்த.

(௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின் றி நாமுசெய்வா னெனவிதந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதநினை.

(௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு னனுமெனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாந் கிணையிரிய விரிந்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிழுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிராகிகரம்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல.

(௫௭)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுதைப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்வைத் தணையடிமை கடித்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுவணைபுகுந் தினிதமர்ந்தான்.

(௫௮)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருண்ற்
குணந்திகள் செயல்காட்டுந் குளிரமுதத் துளியுதவிச்

* வீதிக்கோத்திரம்-அச்சினி. i கருபம்-திசை. o யாமினி-தெற்கு. அம்பரம்-திசை. ! பச்சிமவுலகு-மேற்றிசை.] அரி-வாயு. அரிதம்-திசை.

கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறை மகிசிகாத்த னணிதரு ௦சே கரங்கரம். (௫௯)

நமதமுதத் துளிபாந்த நுறந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் விரவு? சுவா கதமாதிரி பாதிநுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிதை [] யிரதமகி ருகங்கரம். (௬௦)

வித்தின் றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பார்த்ததென விளந்தளிர்கான் றொளிர்மாயை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி * விண் ணைச்சுமடிச் சுடாக்கிடியே. (௬௧)

திசைக்கரிய முகக்கவளத் திரள்கொடுக்கும் பாகொன
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுஞ்ஞர் நிழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலதுகர்தே மாந்தருமம். (௬௨)

1 சேதார முகந்தெறிபல் நிரைத்தடநீர் பருகுபல
2 சேதார முகந்துதிர்பல் நீங்கனியா தியதுகர்வ
3 சேதார முகமுடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
4 சேதார முகந்துருமிச் சீர்த்துருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புண்ணைந வங்கருபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முண்ணை வழை வில்லம்வினா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநாந் தஞ்சரளம்
பன்னிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதண் மெளவன்மன மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலியிலை சண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவயிப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (௬௫)

குதுகுனகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்க ௦மரி
மதுகரம்பா முசைப்பமுசு மலர்காரதா னம்மைசுப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயந் தடமஞ்ஞை நுடம்புரிய
முதுகணிப்பொந் திரளையருண் முதவமுத! சேகரங்கள். (௬௬)

௦சேகரம்--மாமாம். ? சுவாகதம்--கிளி. [] இரதமகிருகம்--மாமாம்.
* விண்ணைச்சு மடிச் சுடாக்கிடி விஷ்ணுவாகிய நிகரிலா வராகம்.
1 சேதா-அண்ண. 2 சேக்கனும் தாரங்களும் உகந்து துகர்வ. 3 சேதாரம்--
அழிவு. 4 சேதாரம்--மாமாம். ௦ அரி மிருதங்கமும் கோகிலம் களமும்
குயிற்ற. ! சேகரங்கள் அருணம் என்ஃ.

மாதவர்கை யிளந் தும்புன் மடிநுகரு மானிளங் * கன்
ரோதுடச மலகிடுவ வழுவைநிறை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி டூக்கொய்பணி தருஞ்சரபந்
திதிவிணைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௯௭)

கிளை யமர்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளை துகரக் கிளை வானின்
விளை மலந்தாய் விளை தருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தரவஃ
துளையெறிந்துள் ளுளைவுறவேம் புணக்கொடுத்தாய் கடன்மிகு
மளையினுமிக் களை தருமா விலைச்சுவையு மிலையதனூல். (௯௮)

வேறு.

இன்ன தனிச் சூதநிறை யின்சுவையா ரமுதமய மிதமந்த் ரேசன்
தன்னருளா தலின்வானந் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க்குறு தியையும்வளர்ப்பதெனுமுளப்பொலிவுமருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனம்மலத்தின் ரெகைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்ந்தா
[ரங்கே. (௯௯)]

காசிபர்மார்க் கண்டர்கெள தமர்பிருகு கடயோனி கர்க்க சேவி
யாசர்சக ரத்திரி குற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
வாசர்சனூத் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப ராசரர்க் கோனர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்ச ராதி. (௧௦௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழ்ச் சேர்ந்தே
யுவுமளிவா யுவகையரா யொருபோது மொருவாத வுனத்த ராகி
யவனுறைபல் வாச்சிரம மாமுடச மாக்கியினி தமர்தர ரந்தத்
திவியமுனி சிவாமணிகன் சிலகுணச் சிறப்பெவர்வாய் திறக்கவல்லார்.

அன்னவர்தா முன்னவர்கீ ரகுட்கைலை மந்தரமே ருவைமுன் னுய
வென்னசிவ தலங்கனினு மிலங்குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னினரம் மாண்புணர்ந்தாய் களைத்துலகும் வயங்கு
[மந்தப்
பன்னரியதீர்த்தமெலாம்படர்ந்தவண்பஃ மடங்கனெனப்பரம்பிரின்று.

களியளியுண்டெவட்டெடுப்பக்கமழ்பிரசப்பெருவென்னங்கான் றுநாளும்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணைகு வளைத்துணைசை வலத்தை யுள்
தென்றம்] (௧௦௧)

கொப்பொருள்கட் குறையுனென வெளிந்தருமல் வயர்தடங்க ளுலவா
பனகதவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்க னல்லும்.

* கன்று மாதவர் மடியிலிருந்துகொண்டு அவருட்டும் புள்ளி துக
கும் உடசம் என்க.

மாதர்வன சமமனையின் மரானமணம் புரியவன மலிவெண் சங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நற்சுடரேந் துவகித் நறுந்தேன் பாடுஞ்
சேதமர கதக்கலநித் திலநீராஞ் சனந்துளிகள் செறியு மம்பு
சாததமா லம்வளைப்பத் தக்கமுர சொல்ப்பனபோ தகங்க னாங்கே. (௭௪)

வானைகள் * வான்றவனொனவ்வாலியினும்வாலியெழில்வளர்குதத்தின்
றானதிர மோதுதலுந் தகுஞ்சுவைமாண் களிகளபல தருவதாமே [ண்டு
கோளுறுநெஞ்சினர்திமை சூயிற்றிடினும் பொறுத்தகனைக் குணமாக்கொ
மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிக்ஞந் தக்கவாச்செய் மேன்மை காட்டும்.

வாலிதட மாநிரைசெவ் வனசுநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூகந்
துவியதம் மடைதுதியாந் சுரும்பரற்றக கனிகளினதேன் றுவா நிற்றன்
மேவியவம் முனிவார்தூல் விதிமதுவோ டொண்பொரிதாய் விளங்கு
[செப்பொற்

றுவிரிவட் டகைநறுநெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தகுதிகாட்டும்.

இத்தகைய பற்பலமா னெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவந்தினிய பாவனமா யுற்றெஞ் ஞான் லுஞ்
சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச் சிறப்பெவையு மொருங்கருளுந் திறத்தினுல
மெய்த்தகையபுண்ணியமாவிருக்கமெலாம்பெருக்கநிலாம்பியப்பினுலம்

திருவ்முத குதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பினுலம்
தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே றுய
பொருளமுதசிவானந்தபோகமடுத்தடுத்தவர்க்கோர்புறத்தின்வெற்பின்
வருபெரிய நாயகிசோ மந்திரா யகனருளு மாண்பி னுலம். (௭௮)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலேலான் கலந்து வாழு
முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமதாமென றுலகு போற்று
நித்தியமாதலமிதுவேரிசஞ்சொன்னேன்முகமனெனநினையெவென்னு
வத்தகைய திருநந்தி யடிகள்சனந் குமரமுனிக் கருளி மேலும். (௭௯)

இவ்வருமை பெருமைதிக ழிருங்காளை யதிகுய்ய மேனோர் தம்பா
லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சீல
மெய்வருபக் குவம்பழுத்த வித்தகசங் கமங்களுக்கே லுளம்பு கென்று
தெவ்வடுவேந் பணிகொண்ட செவ்வேளிக் கெனக்கருளிச் செய்தான்

[மன்னோ. (௮௦)

துனித்துணர்வித்தகரினக்குதுவல்வானேன்விரித்திதெனதுதற்க! ணந்தி
யினித்ததிரு மாண்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத விற்புந் மேனப்
பனித்தவன மதிவேணிப் பாணருள்பெற் றய்ந்தவர்கீர்ப் பண்பி னோடித்
தனித்தவனமாண்பினுக்கேதனித்தவனமுன்னின்னுஞ்சாற்றுக்கெந்தாய்.

ஓ வான்றவர்-வானவில். ! நந்தி என என்றியையும்.

ன்றுசனற் குமாமுனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த ஓத
வன்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தான்பணிந்து மேலு மெந்தா
ன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா நெறமக்கின்னு மருளு சென் னு
ன்றுணர்ச வுனகாதி நற்றவர்போற் றியசூதூன வில்வான் மன்னே.

வேறு.

ஆது சவுனக ராகி முனிவர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது களிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புலி வாழ்வு முழுவுது மேலி யுறுவரொர் வீடரோ (அஉ)

சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ஐசக.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

தேமிசு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு னேபெற லீசென சசிதாசல
நாமிசு காவல ஞானசி காமண லில்வானரோ.

(க)

வேறு.

இத்திரை இஞ்சி ராணி யீரிரு கோட்டு வால
சிந்துர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கன் வான முதமுதற் பொருளெல் னாமும்
வந்தவா கரமால் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றே..

(உ)

தொக்கமு துணை தித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னுலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
லிக்கட லிபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே.

(உ)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவன மாவம் புயப்பொருட் டெனத்து வங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்சு வேதமா புரம்பொ ருட்டின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தெழில் காட்டு மாதோ.

(ச)

வழுத்துறு மச்ச வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மராள வேந்த முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தநாப் பயினால் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவும்
விழுத்தரு மனைய செம்பொன் வியன்மணிக் கோயி னுப்பண். (இ)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ னைத்த
மருவுமெல் லணையவ் வேதன் வயங்கு வெண் ணீறு பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா லிதன்பா லன்றோ
னிருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல் (சு)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பானுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்றொளி யுலகம் போர்ப்ப மினிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர் திலங்க நீர்முத் திருதுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மாணத் தூமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமவ் வென்று ழின்பால் வருமிரு குழவி மாண. (௮)

இருவிழி யப்பதங்க னெதிரா ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மாணப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணை நீ னுலகுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழுத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மராளத் தாங்கேரர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (௧௦)

வரதந் ஸ்பயும் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வரதந் முதல மைந்த வங்கத கங்க ணதி
யுரதந வைசயந்தி யுயர்மணி யார மாதி
சரதந் வொளிபெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மலிர்ந்த வனவ னத்தண் ணணிநிழல்பரப்பு மார்பார்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குலமனே யுலகெ லாத்தேந் றொருபெருந் திருவினங்க. (௧௨)

மறுவெண்ப் படுவ யாவுங் வர்ச்சித மெவர்க ளாலு
முறுமிடத் துயர்வா வன்றோ வுலகெவா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கலிக னெல்வாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துறுமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மாபி னோங்க வுற்பலிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசம்பொன் றேசு கூர்மல ருந்தி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
மலாவட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (௧௪)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரச்செங் கேழ்ப்பன்
னூற்றிதழ்த் கமல நீரி னோற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய வெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (௧௫)

பரிபுர மாதி யம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்தார்க்
கருன்செயல் பலமுன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுறு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீர் றொளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வரை வரை குணனுங் காட்ட. (௧௬)

* கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
! கடிமல விசங்க ராசன் கைகுவித் தெதிரின் றேறத்த. (௧௭)

தேனல ரம்பு சாதச் செம்மல ரயன் ௦ மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
? காணவர் னைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (௧௮)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப்பணியி னிற்பக்
கொன்னியற்சேனைக்கொன்பொற்கோல்கொடுநெருக்கொதுக்க.

மாமறைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பல்
தேமலர்க் குழற்பூ தேவி தேற்றெழி னீனா தேவி
மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருடா லோகை
யாமல ருததி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (௨௦)

வேறு.

ஈனுளங் சவர்த்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைநேர் தரக்கண்
—ன்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா விந்திறை வந்தித நாதா

* கடிமலர் ஆசாரம்—விளக்கம் விரிந்த ஆடை. அது பீதாம்பரங்
டி-விரைவு. மலவளப்பமுடைய, ௦ மால்-இத்திரன். ? காணவர்—காண்க
டுவோர். கைவளம்—கீளை.

மணனரு ணிதியே வைகுண்டபதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட்டிதியேயியற்றுதண்மதியேயாவையுமுணர்ந்தமாதியே. ()

என்றினிதனந்தன்னந்தமாண்டுகிளிகைத்தினிதெந்தையேயென்றும்
பொன்றறு நித்தியா னந்த பரம போகமே புரிவதாய் விரிவதாய்ப் போத
நன்றிலாச் சனன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய் வலத்தவே தாந்த
முன்றிகழ்ச்சலாகமங்கன்சம்மதமாய்மொழியிமெய்வழியினேமுறையே.

அறிவிவாச்சிறியேற்கருள்கெனவிரப்பவன்னதுதன்னிருசெவியேற்
றிறைவன மனைய முருந்தநா யகன்போ கிசசற் குணநிதே யிதுகேண்
முறையினின் வினாவுக் கிறையென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
நிறைசமு சார வுத்திதா சகமாய் நித்தியா னந்தநின் மலமாய். (உ௩)

ஆதிமத் தியாந்த ரகிதமா யனாதி யாய்நிரு விகற்பமா யளவாச்
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாய்ச் சிவதத் துவமுப சாந்தமுன் றுய
நீதியாய் வேத முடிவினிற் பிரம நேயமாய் நிறைசதா சிவத்தை
யோதியா லுன்ன படியுணர் துபாசித் துறுநிலை பெறுமவ ரெவரோ.

அவர்கண் வினவு சகசிய நெறிமுற் றறிவரீ தறித்திலா ரெவர்மற்
றவரொரு சிறிது மன்பிலார் நரரு ளதமராங் கவர்களை யாவர்
தவமிரு மணந்த வாதலா லனைய சதாசிவ மூத்திபு சனையே
தவநின வேட்டை தருமலால் வேறு சாதன மிலையிது சரதம். (உ௪)

யாவரே தீரத் துவம்பெற்றி யோரைந் துந்திய * புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நிராசை யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் றுய்வோ
ராவரே யரிய முமூட்சுக்க னென்றங் கருமறை பெருமுறை யறையும்
வாவுறும் விடய துகர்ச்சிமுன் னாவ மாற்றுதற் கசத்தரே லவர்தாம். ()

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசறப் பூசித்த லதுவே
கதிவழியாமா லிதுதுணிந் தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணுஉ
மதிவழி யுடலுள் ளனவிரு வினையின் வருபய நொருவற துகர்ந்து.

நியதிசெய் பூசோ பாசனா பெலத்தா னிமலமெஞ் ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (உ௫)

சூதலாற் சமுசா ரோததி கடந்தே யருளிநா னித்தியா னந்த
போதவி டுறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவனா னம்பெற்றி யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
கீமாதபூ சனையே யன்றிலே நிலையான் முடிபிதென் றுணரகி முதல்வ.

* புபுட்சுக்கள்-புசிக்கும் இச்சையுடையார்.

செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெற்றதென யுரு
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி றெவற்ற மொழிவுரு வழிவிரித் துணை
விப்பசுத் துவர்நா னெத்தவத் தாறு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பா மோக்க விருப்பணித் தளங்க னகமிலா னெனுமறை உத்தம்.(௩௦)
வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுவே பாசபத தீக்கை யாகு
முத்தமமா மிதுவிராசா யோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினோ முன்னபடி விளம்பக் கேணீ. (௩௧)
இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொன் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினான்காந் தினான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னுக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகன் நிறப்புமல முண்பதிவை யுருநிரைநன் குணர்ந்து சார்ந்து.

அனையந்நங் கோமயத்தை யளிக்ருங்காற் றமணாமெல் லடையிற்
சாத, மனுநவில்பேற் றம்மயமேல் வழுப்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற்
பெய்து, பினேவிலு மகோரத்தாற் பிசைத்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பே
ணிக்கொண்டே, முனநவிலோ மந்தோடங்கன் முறையாமம் முறையுமே
ன்மொழியக் கேட்டி. (௩௨)

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணி *சுரி ? தாணிசிலை யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு ிவசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மலுச்சுட்கம் பொலியமுட்டிச்
செய்க்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற்சொன் முறையித் தூவேன் விக்குத்
தீதக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக் கூறி. (௩௩)
சொல்லியவான் கிருகத்தாற் சொல்லியவா றுருகிக் கெலங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சியாகியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
கல்லியன்முற்றமைந்துபிரதிட்டையிலாவோரிவிங்கநாடிக்கொண்டங்
கெல்லியனுல்விதிப்படியேபிரதிட்டைபுரிந்தருச்சித்தினிதுபோற்றி.
மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதியர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டிதக்கினைதாம் பூலாதி தகமு னல்கிச்
சேவுடையான் பாசபத தீக்கைமுறை யந்நிசிகாற் றினியா மத்துத்
தேவியலல் வருட்குறியைத் தியானமிடை யருதன்பு திகழப் போற்றி.

சுரி--அக்கினி. ? தாணி--சூரியன். || வசு--அக்கினி. † சுட்
கம்--உலர்த்தப்பட்டது. ௦ ஆறு சூத்திரங்களுள்ளே தத்தம் பரம்பரை
யிற் சொந்தமாகக் கிரகிக்கப்பட்ட சூத்திரத்திலென்க. 1 மனுவை மூப்
பத்தாறு தத்துவ சுத்தி தயங்கக்கூறி என்க. ii ஜய என்னும் மனுமுத
லிய மனுக்களால்யாக முடிவில் பூரணருகிக்குமுன் செய்யும் ஓமம்,

வேண்டுகுமுடி கரணமெல்லாம் விருப்பமித னனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம்மெருமானேயிந்துசேகரனேயெம்மிறையேமன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தன்கிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிரீநாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்ச்சுத்து வம்முமுதம் போக்கி மேலும்,
உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைகிகழ் தரவருளே யதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத்தே தனெனினு வ்கைவிட னின்ன மையெனக்கரைந்திவ்வாறு
தென்னுமுளத் தீராறு தினங்களும்பூ சனையோமச் செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்றா நாளதய நித்தியமு டாட்க்கிப் பின்னர். (1)

நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் தன்னை
மாசனைய ருந்தெறவே மதித்தமைந்துசிவானுபவர மனஞ்சேர்த்தென்று
மீசனையே பசுத்துவநீக் கிடுதிறமை யொடுகிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற் றக்கிணைதாம் பூலமொடு பரிந்தளித்துப் பணிந்து போற்றி,
பின்பனைய ராவனநாற் பெருமறையோர் மரபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறமா கேசுரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறதக் கிணையாதி யினிதளித் த யகீர்திரீ யிவவாறாக
முன்புரிய பாசபத திக்கையிடை யூற்றி முடித்தி யாலோ. (20)

வேறு.

முறைமையினித் திக்கையினை முடித்தியெனின் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா யோமத்தா னிரு மலகாத் திராறுதி
யிறைதருமிச் செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
நிறைவிரசா யோமுந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண் ணீரூதல். (21)

அங்குகோத் திரமௌபா சனவீதி கோத்திரமத்
துங்கசிவாக் கினியிவற்றின் றாயகிரு நீரூதல்
செங்கையிலையைத் தங்கிரிதி பற்பமெனத் திருமறையிற்
றங்குபத முதலமைந்த தக்கமறு வேரேழால். (22)

வலத்தனிக்கை மேன்மூடி மன்னுமமும் முறைசெயித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச்
செல்த்ததிதே வினைவினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (23)

ஞப்பவெரு மூப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிய மகடுதோ
ஐப்பியவா மத்துந்தி சாதத்தாற் றிரள் சானு. (24)

0 நேசனையே என்றும் மனஞ் சேர்த்து என்க, * வகைம்-உடப்படுமெய்.

திருகரங்க னாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபயின்னர்ப் பிரித்துளமற் றொருபாகத்
திருவருங்காட் டிடுகீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபயின் புடனிருகா லாசமித்தே. (சடு)

அனந்தரமற் றொருபாகத் தணிகீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமற் றிடத்தாத வெண்ணிரண்டெண் ணான்காதல்
வனந்தருமற் றுவவகையின் மருவாற் றிடனாதல்
மனந்தரமுன் மனுமுறைமீன் மலிநிரிபுன் டரமாக. (சக)

தரித்திடுதன் மரபாய்க் தருநீறு தரிக்கவரே
யரித்திடுவா டசுத்துவமம் விரும்பாசு பதசீகைக
யுரைத்தலிதி வுதாநன்பி னுளூற்றி னுமுன் ஞாயிப்போல
வரத்தருமாண் புளவொன்று வழங்குதமற் றதுகேட்டி. (சஎ)

செபமூலம் யாகாநி செயன்மூல மருமுனிமீனார்
தபமூல ஞானசு தனமூலஞ் சிதம்பரமா
தபமூல மறைக்கூர் நன்மூலஞ் சீர்மூல
முபமான மிலாதென்று முயப்பஞ்சாக் கரமூலம். (சஅ)

நவிலிவிதேழ் கோடிமுது ராசாநி ராசமனு
நிவியமனுப் பசுபத தீககையனும் பலனளித்தற்
கவித்தருமூக் கியப்பமா மநிகார மிதன்பாலே
கவிதருமிவ வருட்பஞ்சாக் கரமுறைகீ பெறல்வேண்டும். (சக)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரித்தருளிம் மனுவேந்து
வரமிகுமா நக்கரமா மருவுத்தாக்க வகைமலரு
மரணதிக னேயெனமுன் ஞஞ்சுரரு னெனின்மனுவுட்
மரணதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (சூ)

வேறு,

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகாநிப்
போத மயமந் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
போதமறவீற் திருக்குயிதிற்பிறங்கோரொழுத்தின்பெருமையெனு
மோத வுரிதே யன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெணக்கும். (சூ)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாந்து சிரங்க னெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைந்து தனிவினங்க
வகல மளிக்கு மாதார மாத மவற்று னெஞ்ஞான்
மகல வரிய வாருயிரா யவரு மகரமத் திரமிதுவே. (சூ)

சந்து செக்காணந்தவுப சாந்த பரிபூ ணவிமல
சந்த முத்த நித்தபர சந்தாத் துவித பரப்பிரம்

வந்து தானென் றுபநிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமர் திரமிதுவே. (௫௩)
ஏனை மனுக்கள் குடியிலுஞ்சேர்த் தெண்ணப் படுவ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மதுவீ தக்குடிலை மருவா தந்தம் வரையெண்ணு
மேன திருவைந்தெழுத்தெனவேவிளக்கு மியற்சீர் பெறுமணுவாம்.
இதனா லீததா ஈகஞ்சேர்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதனா லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவரிதுபேணிச் சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றார்
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.
இன்ன மதுவே தத்திராயத் திடைநின் றிலங்கு மெசர்மறையிற்
றுன்னு நடுக்காண் டத்திடைமீத் துலங்கு சேருத் திர நாப்பண்
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுவை திகமுதலா
யின்ன லொழிந்துய் வுறவுயிர்கட் கீசன் பொதுவி னிசைமணுவாம்.
யாவ ரிதயத் திம்மணுவீற் றிருக்கு மவருக் குபநிடதத்
தாவில் பொருளா வருந்தவத்தார் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோலி லறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே ரென்றிலையான்
மேலிம் மணுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ.
கணிப்பி லபார துக்கபயங் கரசங் குலவா கரமய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீந் துறவே றுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபநிடபூ டணவிம் மணுவே சகலசகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானோ தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௪)
தருகை வலிய சிற்சொருபந் தண்ண விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குருர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுரைக்கத்
தருமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காமது. (௫௫)
தாமர் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமேயாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்தமுன
தாம மிகுமா சுயம்பிரகாசத்து மகாமர் திரமிதுவே. (௫௬)
வேறு.

இம்மாமனு விற்கிவ வென்னுமிரண் டெழுத்தின்னெருகை வரைவிரி
வீற்றிகழு, மம்மாபொரு ளுண்மைய னப்பவரா * யானுன்முத னுண்மறை

யாதியெலாஞ், சும்மாவென லல்லதென் சொல்லுவதித் துவிதாக்கா
மீதரு தூயபல, னெம்மானவி லத்தகு மோவிடர்முற் றிரித்தின்
பொருங் கீமென லாமொரு சொல். (௧௧)

மானந்தருமிம்மனுசற்குருவால்வழங்கப்பெறவுன் றியெம்மாதலத்தின்
பானந்தனவிற்திறுமெண்ணியவெப்பலனும்பெறுகிறிலாநலினும்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந்
தினந்தவிரச்செபமாந்நிறுடனெல்லாமெளிதிற்பெறலுண்மையதே. (1)

எல்லாவுயிர் கட்டுமு னத்திலுந்துன் பெண்ணார்க்க னங்கமுன் னோர்
கிறிது, மில்லாதவர் காமமுன் ஞாயதுரி கிரித்தோர்பய ளின்மொழி
பொய்ம்மொழிமுன், புல்லாதவர் துலுரை சீலர்களைப் புலனீத்தவர்
போற்றுறு சீடர்கன்பா, எல்லாதர வாற்புரி தீக்கையினு னவைகீக்கு
மெய்ஞ் ஞான லத்தகையோர். (௧௨)

இவ்வாய்மைக ளாகிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குர வேரிவர்பாற்
செவ்வேபெறுமந்திரமேவிழையுந்திறனெண்ணியவாறுடனல்குமெகி
தவ்வாய்மனு லோதிட னேதிடநல் வருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மிவ்வாழ்கட னீன்புலி வாழ்வுறவே யெழுதாசக மானதி ருக்கைலை (௧௩)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கர மல்லிகை யர்ச்சுனமே
முனிவேர்ப்பணி னைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு னுசலந்தில்லையரு
னணிசேர்திருக்காளத்திகாஞ்சிபுரநல்லிப்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர் (௧௫)

புலிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவிராமாதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிளமா
சிவசுராசலி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்மிவை கைப்பொருளாக்குமுன
நலின்மாமனுவின்செபமெய்ப்பயினைநவின் றும்மிதுநிற்குவகின்புறவே.

எனநாரண னேதிப வாய்மையமு திருகட்டுசலி வாய்துகார் தேயமுத
நனிகூகி நாயக னேதுறுமென் னாதாதிரு நாதவே னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனை யல்லதையிங் கெளியேனுயு மாநிரங் காரருகாந்
றனியோதியயாவுகின்பாற்பெறவேதமியேற்குளமார்வமிக்கூர்வதோ.

அண்ணலெனை யேன்றுகொண் டுன்னருளே யளித்தாயகி லம்மும
யித்தருளங், கண்ணாவருள் கென்றுப ணிரந்தயிற் கைகப்பிய சென்
னியன் வீழ்த்துபணிந், தெண்ணுந்தர வேண்டலு நீண்டவனும் லிகும்
பைப்பதி யெண்ணமு டித்தமென, நண்ணுநிதி பெற்றென முத்தவ
கை நயவாரிதி மூழ்கின னாகபதி. (௧௬)

பின்னேயமொ டன்னப ணீந்திரனப் பெருமான் திருச் சந்தி முன் னுறுமோர், மன்னேர்ம்கு புண்ணிய தீர்தகமலா வாலிப்புன லும்படிந் தாசியாத், தன்னோதிரு நீறணிந் தெவ்ஸைபெருத் தண்மாமணி மெவ் லிலை கோலமுடன், கன்னேர்கவி கைத்திரு மாலடிக்கீழ் கண்ணிக் கைய தாகமுன் வைத்தனல்.

(௬௬)

மேலுந்துதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியக் கணசனக் கத்திரு மாதவ னேந், னுலுந்துதி செய்விர சானலமர் னுவல்புசுப தச்சிவ தீககை மறை, காலுந்துதி மந்திர மாதியெலா நயப்ப்புரிந் தத்திரு நிறனித்தெக், காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாய்மை கனிந்துமனம்.

(௬௭)

வேறு.

கச்சிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணற் பாகத்துந் தோக்கித்தகு பார்வைத்திரு வமுதாம் சேகற்றுப் வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந் நாகர்க்கிறை தேகத்தினை நானமபுரி விகதே.

(௬௮)

தன்னேர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி யன்னேஞ்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவ ரூப மென்னாவரு திருவைந்தெழுக் துபதேசமு னியற்றி மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை.

(௬௯)

உரையாதிக் காலும்மள வுணராவொளிர் மனுவேந் துரையாலொரு செவிவாயிலு மொருவாத்திரு வமுதாய் உரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தேமென மகிழ் வரையாதமெ யறியானந்த மயவாரிதி படிந்தான்.

(௭௦)

தாடுந்நெருரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெய் யானந்தமம் மாந்தம ரங்கைப்பெரு மான்றன் பாணன்றருள் கரமத்தக பரிசுதிய பயருண் மாணந்தா வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினனல்.

(௭௧)

அகியாயக னலர்நாயகி யணிராயக னடியிற் றுகுமாதர மிகவீழ்ந்தடிக் கடிதழ்ந்துபரி னுதிகண் மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி விடையிக்குளம் வீழைந்தா னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாந்தரும் பெனவே.

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்பய மலரே கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்

பதியாரூட் குறியாஞ்சயம் பிலிங்கேசுபொற் பதமே
விதியோடருச் சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்ந்தான். (௭௬)

என்றோதிய நந்திசனை யிருதாள்சுனற் குமர
என்றா தர விதைஞ்சாநவில் கதைமேலுந் யந்தே
நின்றனென வருஞ்குலை நேயம்மிகு முனிவோர்
பின்றனர வினையாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும் (௭௭)

வேறு

திருவைப்பணர் மாதவ னற்புமிகு கிறனுற்றெழு சேட னுளக்கனிகூர்
தரமுற்றபதேசமுனாத்தகதைதனை பற்பின்வினாவின்செப்பினர்தான்
குருவைப்பெறுவாசுன்பசுத்துவயில் தலமெய்ச்சிவஞானமுற்பெறுவார்
பருகுற்றிகவாய்வுகண்முற்று மாருபமுத்தியுமேவுவார்ச்சயமே. (௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழு வதுமுடி யின்கண் வாழ்தர ந்ருவிய பணிபதியன்பு கூர்தர
மலர்மகடமுவுறு கொண்க ளுரநுள் வருமொழி குருமொழி கொண்ட
தோதின்ன, குலவுறு மனையன விண்டு பாலொளிர் குளிர்மா கதசிவ
லிங்க மேலுறு, நலநிறை செயனமுறை யின்ப மேதகந்விவது மென
வருணந்தி கூறுமாவ. (௭)

வேறு.

அருத்திமிசுசுனர்குமரவருங்கவகேண்முருந்தனடியடைவின்பேற்றற்
திருத்ததுபாக் கியன்விரகா தீககையினெந் தெழுத்தினுப தேசசெவன்
கருத்தொருமைச்செய் னுனக்கடற்படிந்தானந்தமுதங்கனித்துண்டன்பு
பெருத்தெழநின் நனந்தனரிபிரச மலர்த்தாள்பணிந்துபேசுகின்றன். (௨)

குலையமுற் றளித்தருளென் குருநாத திருநாத கோதெ லாம்போய்ப்
பவலையமா கியபாச பததீகை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலையாலிலேனென்னுஞ் சிறியனமையலதுகதிதேருணென்றென்
கவலையற வினிதனித்த கடமையின்மே லருளலுநின் கடமையன்றோ.

ஆதலி னெனையெழுத கைத்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினுலனவாதங்கலந்துறையுஞ்சிவலிங்கங்கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத்துடைத்தருள்பூசனையுரிதற்கேவேட்கைதழைத்தேனனை
யீதலினு லுளங்குளிரீவித் தென்னையருள் பின்னையமர் திலநீஞ்முரிப்ப.

எனவநீவந்திறைஞ்சுபுரின் றினிதிசைத்தவேத்துரைகேட்டிந்திரேசன்
கனியடிப ரெணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனியுப்பக் கருணை கூர்த்தப்
பனகபதித் கருன்புரித்திப் பரிசுரைக்கு மணந்தகேள் பாரிற் சோனாட்
நுனிலிறைவனருட்பெருக்கேயெனப்பொலியுங்காவிரியாற்றினுக்கவாசி
ஆசையினில் யோசனைமூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன் றெனப்பெறுமோ ருழியமுதாம் பிரகுலங்க ளுலவா
[தென்றுங்

தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமொனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தாங்
சேனருண் முழுதடைந்தார்க் கினிசளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும்.
வேறு.

ரகுபமந் தாங்க கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வருளகூ லினங்க டெக்கை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்
பகநிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விசுசம் வன்னி யாசமா விலிங்கை புன்னை, (எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா னுளைய சோக மரசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதூகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலயி லவங்கஞ் சாதி யிலங்கலி பூத நாகம், (அ)

ஆதிய நிரைக ளந்த வாய்பிரா டவிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலை சிந்திங்
மாதவி மல்லி முல்லை மதூரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பங்க வின்னெலா மளந்து மல்கும், (க)

வேரிகை நிரிசு மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்சு கோரங்
சாரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்டெயல் வழங்க மல்கும், (க0)

வாவிபல் வலத்த டாக மஞ்சசா சேரி கேணி ,
யாவியு வளக மேல்வை யல்கைதமுன் றாய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் வாரங் கைசவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும், (க1)

மிருகண்டு ருனு வாகி விழுத்தவ முனிசு ழாங்க
எருக்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசந் தோறும்
பொருகண்ட வேழஞ் சேயம் புண்டரீ காகி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்வதே ம"றெழிக் தமர்ந்து குழ்வ.

இன்னன் பலவ னங்க னெல்லையின் நென்றும் பல்ரு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தாய்மை
யுன்னியோ வுலகெலா முய்ந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோநின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ, (க௭)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றுமற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வர னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சயம்பு வாகி, (க௮)

அவ்வன காப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வன ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால், (க௯)

பதஞ்சலி யாகி முன்னாட் பரமனார் முன்ன றங்கை
முதஞ்சலி கூம்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றயால், (க௯)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினானுல் செப்புநெறி வழாமலஞ்ச் சனைபுரிதி
யப்பரம னெப்பொழுது மமர முத வருட் குறியில், (க௯)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொருநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
மணிகனக நீதிவகைகன் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசறத்தேர்ந் துனந்தெளிந்த, (க௯)

நீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்க் காசியுப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமானாதி நிருமிதசா தகசுதா
ரோதுறுவென கிகம்வல்லா ருடன்றேவ கம்மியனை, (க௯)

உடனழைத்துக் கொடுவிரைந்தவ் வுத்தமமா வனஞ்சேர்ந்தந்
கடைதினத்திற் கேத்திரபின் டாதியுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
கிடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதியித்யால், (க௯)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
தலைமுற வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதஞ்
லிகலரிய மரகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுதியால். (உச)

என்றருளி முருந்தனா விறையிறைஞ்சி யெதிரிநிற்
மன்றன்மல ராகுகொடு மரபின்மா கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்திற் றோமங்கி வினைநிரப்பித்
தன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (உஉ)

அகியாச னடிவணங்கி யங்கையீண விரித்தேந்தித்
தருமலரா தியகொண்டா சானெதிரா னையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதருபூ சனைமுடித்து
நெருமுளத்தாற் குருபூசை கேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (உ௩)

சூரவெதிர்நின்றாவிறைபின் கூறுகின்ற னுன்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பரமனபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணரா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததையென். (உ௪)

அடிக்காடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிரின்றான் முகனோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவணங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசறுமா பூசனை தான். (உ௫)

சருதிசிவா கமமாதி னுதிசருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் களிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல் வேண்டும்
ஈரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவைகேட்டி. (உ௬)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சுர தாபிதந் தைலிக விலிங்கங்
கனிச ணேசுரு காதிதர பிதங்கண லிங்கம். (உ௭)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விவரு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குணவு மாவிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலை நந்தமா மடங்குயர் தரும்பய னிகழ்த்தும். (உ௮)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றிலே ரொருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்சுகி மண்டருச் சிலைகொள்சி ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௨௯)

இன்ன பத்தினுண் முன்னோன் கொன்றினென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைவந்
தன்னி னுரபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னு மாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (௩௦)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே லிரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ருட்சயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு றேற்ற
மென்ன லாமலா லளவுகண் டிசைப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையிற் றினில்வீடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (௩௧)

மன்னு தண்டுவ மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனம் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன் றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாதிய வனப்பிலா விபுதரா லென்னுண்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவரற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புமிக் கதிகக்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் ஹுத்து
மேய வில்வியன் மெய்ம்மையா லமுதமா விபினக்
தேய முய்வுறத் திவ்விய வமுதவிந் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்று
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர ராதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னுகித்
திவ்வி பத்தனி யமுதவிந் கத்தினிற் றிகழ்வுந்
நெய்வு கத்தரீங் குருகிருந் தருளுமிவ் விறைக்குச்
செவ்வி முற்றரீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள் (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல மருத்த மண்டபமாமண்டபஞ்
சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவிற் பொருப்பென விண்பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்ற, தரப்புச
னூல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கற் தருமயனா னிருமிதஞ்செய்
வித்தியனே யசின, கரப்பவனத் தமரமுத மூலலிங்கத் தட்ட கணந்தருபற்
தனம்புரிதி காசறுநூல் விதியால். (௩௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபில கரநாதர் பரநாதன் கடை
காவ னாதர், தணவாத துசம்பீட்டு செனராதி சண்ட சாந்தபரி வரகசார்
தமைநிருயித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியூ
சையமத வெள்ளிபழ ரையனிவ ரவ்வூர், மணவாரின் றனவாதம் புர
ப்பரிநீடு யிமய மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வான்.

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மையுண்மையுற வண்மையு
ற வொண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையரு
ள்விண்மைச் சிவையகெவுரி பவைகுமரி பிரகந்தா யசியெம், மம்மைதிரு
வுருவிதிய னிருமிதஞ்செய் தவட்டுக் மையனமர் தூய்யசின கரவீரி
போற் செய்ய, கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமானாதி பலவுங் குலவுநி
கே தனமெழுப்பிப் பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௯)

பரவுசிவா கும்பெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுசப தினத்துலகு புகழுமகர் சாந்தி புனித
வினை யனுஞ்ஞாமுதற் கும்பா டிடேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனை
திரவீ யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகையவங்கப் புரிவித், தரவி
தை ரீ யும்மனைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணருண் முதலாய உனைத்து
மியற் றுதியால். (௪௦)

அனந்தரமக் கணந்தரமா கந்தரர்க்குப் பண்ணீ ராயிரநிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந்தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவிளைநிலங்க ளி
லங்குயா வணத்துடனீர் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிக
ள்சுவனாரசி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், க
னந்தரநிட் தியமுதன்மூன் றுஞ்ஞாசிவத் துவிசர் கணிதரநெஞ் சினிதள
வில் கணகாதி மனைகள். (௪௧)

வனநிறைபல் விளைநிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சர்ச வதானுபல் சாதனத்தா
ன்மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன் றுதவி யாங்கவொஞ் ஞான்
றுங் குலவியவாழ் தரப்பதிட்டை குயிற்றியொரு வாதே, பனகொழியுநீ
யு மவ ணமந்தனையான் மார்த்த பார்த்தமர கதவமுத சிவலிங்க மூர்த்தி,
தனை நிறமு மளவினுப கரணவகை யெல்லாவ் கவினியபூ சனைகள்சிவா
கமலி தியாற் புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனை புரியமுதலிங்கத் தின்னினிமசு தவப்பெருஞ்சீ
ரிருடிகணீர்க் கிறைமும், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெ
றுவர் சென்றினிநா மிரவிசூலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெ
வ்விறச்செய் மெய்வலபெற் றய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்
தின் படைவே, மெவ்வமிலொன் டுகோளு மெவ்வலகும் பூசித் தின்ப
முழுதும்பெறுவ சென்புகல்வ தினிநாம். (சுந்)

ஆதலினும் பணிராச குணிகா மணிகே ளத்தருமா வணத்தமுதலிங்கேசு
சரணங், காதலின முரைத்தவிதி கருத்துறவெண்ணீறு ஈண்மணிமுற்
சிவகின்ன காத்திரனா யார்த்தி * யோதலின வரைந்தருளு மனுராச
ராச வுத்தமோத் தமச்வ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினா வம்பெருகை
ந் தெழுத்தைமுறை யோதி யினிதுதினம் தினம் பூசித் தின்பினமார்
திருத்தி. (சுச)

இத்தகுதி யோபெரி சுத்தசந்மார்க் கத்தி னியைந்துமர கதலிங்க வாண்
மார்த்த மெனும், வுத்தமபூ சனையும்வழா துஞற்றிவரு குதியே லுலவா
தலினையொப்பு மன்பாக மேவஞ், சுத்திரபா தத்துயர்சுத் தாத்துவிதா ன
ந்தசாந்தபா சிவமாவை பார்தன்குல வேந்த, துத்தியமன் றிதுவாய்
மையெனமாத வாசின் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரேந் திரனை.

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதினை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய [வி
னுன்னு காண்முளை பின்பு சேடன வொண்மை மாவனம் வந்து மேண
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுனெதிர் நந்தி நாயகன்
சொன்ன வாறுவி னம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு சூதனே

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிர்த ராய்முழு வின்ப வாழ்வினி
வமர மேவமு தென்று மாதவ ராயி னீடிய வந்த மான்மிய
மமத வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமா ஞானமெய் கண்ட போதாபி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே.

* ஒது அல் இன்னு எனப் பிரிக்க.

ஆதிசேடன் சிவலங்கம் பெற்ற சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம் களக.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதிய வங்குவேணி முக்க ணிரீல யங்கி ஞால் கட்க மருவு செங்
கை நீன்மி டற்றன் முதுவானவர், துதிவழங்க நாதன் முற்செ லருள்பு
ரிந்து காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேசனாற் பி னகிசோன்மர, கத
வி லிங்க மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு ரைத்த கவினி லங்கு சே
காதன் மலர்கானன, மதைவி ழைந்து நேய மிக்க மனனின் முந்து போ
வ தெத்த வருமை யன்பி னேனது கிற்ப மெனவோதுமால். (க)

வேறு.

வினவுதி சுனற் குமார வித்தக முனிவ றேறே
வனசைகோன் புதன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
பெனியுரு தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளிநம்பன் முறையி றைஞ்சி. (உ)
விடைபெற்றிச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாகு மாகி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னேர்தூ
னடைதரு மயனுள் ளிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா டொல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (ங)

வகைபல வளக்க வொண்ணு மாகிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைகொண் டச்சு வேதமா புரத்தி னின்ற
வகையினைப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைகிறை நிரைபல் கோடித் திருக்கயி லாயம் புக்கான். (ச)
கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டசி கண்ட நாமு கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க ணனைக் ! கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (இ)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்த
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசந் தொழுது வாழ்ந்தான். (ஈ)

ஆங்குநின் தரிநி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கம லாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினிவ்வ தெத்த ருளிர்பதி யிருவர் நாப்ப
ரோங்கன லோங்க றாய வொண்மணிமுத்தாற் றேறி. [ஐ]

பெனி-செக்கம்-ஆகண்டன்-தலைவன். ! கண்டு அவ் னை கழல் எனப்பி
ரிக்க.

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தம்
சலிசிலம் பொலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம்.

[௮]

சூழத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சனைத் தவத்தின் பேற்றாற்
கோழுத்தி வாய்ப்ப லுந்நாட் கொடுத்தரு மருத்த லம்மா
னைமித்தின் படைக்கி டந்த நேத்திராப் பண்பு ருஞ்சேர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்கி வாஞ்சி யந்தான்.

[௯]

அரியாத் துச்ச வாச நிச்சுவா சத்தி னுங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு ருந்த வேந்துட்
பரிவெணும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம் னுளுற்றி வாழார்.

[௧௦]

ஆதிபலி மலங்க டோறு மடுத்ததெத் தாங்காங் கன்பி
னோதுகேத் திரபின் டாதி யுளுற்றிமா மணிமி டற்று
மாதபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக ணுஞ்

நீதியி னருச் சித் தேத்தி நிலவுமா சணியம் புக்கு.

[௧௧]

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்ன
மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரிந் துயர்ந்து விண்ணின்
மீதெழுந் தனைய குத விபினமே நோக்கிச் செல்வான்.

(௧௨)

செல்லுழி யகெரு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
நல்லன சுபரி மித்த நற்சகு னங்கன் பல்வே

றொல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுலகை வெள்ளத்
தெல்லகாண் கல்லான் றற்கு டெனையரோ டேகு கின்றான்.

(௧௩)

நவங்கடத் துவன்செல் குத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
பவங்கடத் துறுநா வாயெய் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
செவங்கடத் துறாநி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னோ.

(௧௪)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட நகுமகிழ் வலதந் தம்மு
னினித்தெழு மின்பந் தேங்க மிருகணீ ரருவி தூங்கப்
பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவிய புளகந் தாங்க
லுனித்தவர் மார்க்கண் டாசா னுடசம்வந் தொருங்கு குழந்தார்,

(௧௫)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்தி
முன்னு நன்னிமித்தம்பல வேககா லத்திலிம் முனரித்
துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமித் கிண்புறத் தோன்றற்
கென்னை யோகிப மென்னயோ சனைபுரித் திருந்திடு மெல்லை. [கக]

வான தூந்துபி யோவென வழங்குகெப் பீ ரவான் வாணி
யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
கன்ன மின்னதில் லாமுதம் புண்ணிய கவுரவ கனத்தான்
மேனி மிர்ந்தெழு குதழு லத்தொளி மிளிர்சுயம் பிலிங்கம். (கங)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லிமுண் வல்லிகன் செறிந்துகுழித் தடர்பு
கிமிர்த ருங்கிரு காந்தரத் திலங்குமந் நிமலமா விலிங்கத்
துமைம னானினத் திருமண னன்றனி யருள்பெந்நீ யுவந்திங்
கமய நேர்தொழந் காநா மீதரப் போதரு மகிகோன். [கஅ]

அன்ன சேடனிங் குறுதனு மருந்தவப் பவனென வறிமி
னின்ன காரண மேநிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெகிரே
யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். [கக]

அனையர் குழன்முன் னன்னந்தர மனந்தனு மனந்தனல் லினந்தன்
றனைய ளாவிய வெதிர்வா முதிர்வா முனிவார் தாஞ்சென்
றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புநீஇ யிம்பர்
வீணைய யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. [உ௦]

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினே லினிதுவீந் நிருக்கு
மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மறுதமர் தீண்டு
வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வரத்தினே மற்றெனே வமையு
மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவளும்.

என்ன வின்ன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்தழீஇ நமந்தா
ரன்னர் யாரையு முன்னமத் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
பின்ன ராங்கவ னருள்பொழி கருவொழி குரு மொழிப் பேரே. [உ௨]

எத்த லங்கனும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சிடத்தரு மிருஞ்சி
ரித்த லத்தெலை புடிப்பெந்நீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
வித்த கத்திரு *மும்மையா லருளுல காட்சிசெய் விமல
வுத்த மத்தவ குவதரி சனத்தனிப் பேறுபெந் துவந்தேன். (உ௩)

இனிப்பெறற்கும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
கினிப்புறக்கலர் தழைத்துறு குவந்தழைத் தெழுமுனி வர்தாந்
தனிப்ப ரன்கரு ணுகரன் மிருகண்டு தனையஞச் சிரமம்
தனிப்பு கப்புருத் தருந்தவு விருத்திக டமில்விஞ யமர்கால். (௨௪)

நான மாதிகட் கெவருடிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்கொல வினவியவ் வசேன்
ஞான மாதவ ரோடுநீ இயங்குமா சங்கற்ப நவின் நவ்
வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (௨௫)

வேறு.

கோதாந் முதலாய குலதானம் பலதானம் குளிர்வ தான
மேதாந் முனிவோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
மீதாநத் தருவாதி விருதாந் தானமென வென்க நல்கி
பிரதாநம் புரிந்தால்வேட் டருந்தானம் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.
இவ்வாறு செவ்வாறுந் நியன் முனிவர் பயன் முனிவந் தேறப் நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாமுங் களத்தமுத மயவிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூடர்நிங்
கெவ்வாயின் னமுதசயம் பிலிங்கம்வீந் நிருந்தருளு மியம்பி ரென்றான்.
அகியரசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தருமுனிவ ரகநெடுப்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முசமுருவந் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமிய் முனரி யிற்றல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனா முற்றெமது கண்ணாக் கண்ணி லாயேல்.

இங்குநினைக் கொண்டுகிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே நெய்த லாலே
எங்ககிரு கண்ணிமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே நெண்ணே
தங்கியும்மன்னெடுநாளித்தலச்சி ரப்புகின தருமைத்தவாங்குரம்மே, யொ
ங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேதுமுணர்ந்திமெப்பே ழற்றி லேமால்.
என்றனைய முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு
மன்றினிய சூதவனத் தமுதமய சயம்பிலிங்க வரும் ருத்தை, நன்றுது
ரிது பெங்கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினிதீரத், தென்றுதய
திசையணித்தாயிசைப்பரும்பல் வளஞ்செறிந்தோ ரிடந்தோன்றிற்றால்.

ஆங்கதகண் டெறும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கனிவித் தருந் வந்
தீர்த்தாந், கோங்கியெழு மின்னிகைகேட் வெவ்விடமோ வெவ்விடமுண்
டும்ப ராலி, தாங்குகுநத் தமலனமர் தானமவ னமுதவருத் தவரு நெ
ன்றுந், தேங்கமுதம் பொழிதிருனோ* சீரிதுவென் றுளங்கனிப்பச் செ
ல்லா நின்றான். (௨௬)

0 சூதானம்-தாபனம். *சீர்—ஒவ்.

வரவரவல் வொலியெழுத்தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசந்
கரவரவு மாகாந்தா கைலாசா கைலேசா கங்கா நேசா
பரவரத பூதேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபூ
தரவரபூ டண்சாம்ப சதாசிவமந் திரந்தா தானு சம்போ. (௩௨)

சந்திரசே காவாம தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்திரைய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரனம் புயதரிகோ சராசனபல் சுராதிபனே, சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிந் கோவி நனக்கோவில் சாந்த வாய்வே
என்பீனவா தியநாமத் திலங்கொலியா யெழீஇச்சுகமாயினித்த லான்மெ
யன்புறிறைசுகவொலியீதாமெனவுட் காமுறவாங் கணுகுங்காலவ் [சன்
வின்பவொல் பன்னிறத்தவிருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியாயினி துமல்
முன்புதெரீஇயிந்நிமித்தமுன்னியதுமுடிக்குமென முடிந்துகொண்டான்
ஆனந்தராமா தவர்குழ வாங்கணுகி மாக்குயில்க ளழைக்கு மோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென்பனவாநி கழறு மோசை [காட்ட
நிலைந்துருகி மயினடமுன் னிலைந்நினைப்பித் துலைமெழுகி னெகிழ்ச்சி
வினந்தருவண் டிசையாநி யேத்துறும்நடங்களுமென முன்கண்டான்.

சாதிமா லதியிலை தளவுமுத லளவில்லொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலாந்துறும்பல் விருக்கமுன முருக்கமுத விமல விங்க
பாததரி சன்னிரித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற [டான்.
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண்குழந் தனவெனுமா நமையக்கண்
சேகரபூ ருகநிகரஞ் செறிதனிரீன் நிருவரமுனந் தேட நீடுஞ், சேகர
வெற்பொன் தலபரி நிரள்கொலென நின்றொளிரச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் நிருவருளிற் பெருகருவித்தெளிதேந் கண்டான்
சேகரண மிறக்குனித்த செம்மலைக் ளெனவிதழிச் செறிவுகண்டான்.()

இத்தலத்தோ ஈணுவனவா கினுமீகை மலையளவா மீரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறனிதரி சனமெனவே யிலாங்கலிக டமக்குச் சின்னீர்
துய்த்திடமுன்னல்கியவச்சுநாசியமர்சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் வினநீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான்.

உத்தமர்நூற் கவிசுலபத் துணர்வரிதாய் வெற்றெய்ஞ் துரனதாகி
மெய்த்தருசொற் றொடருடைத்தாய் விழுப்பொருளாழந் தினிப்பறவுள்
வினங்கல் போற்க, வித்தமிதம் கெதிர்மறையா வினாவால் பலத்தோடு
மெதிர்வ கண்டான், மொய்த்தெழுமுக் கனித்தொகைகண் மூவகைநூ
ற்றிறத்திலரு முறைமை கண்டான். (௩௩)

சம்பீர மிலிகுசமென் றன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித் தையலார்தஞ்
சம்பீர மிலிகுசமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித் தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சா மீகரப்பலி நிரைகளைத் தங்கை நீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தரவெதிர்பார்த் துறுங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான்.
நீடுபெலபொருள்களெல்லா நிறைந்திருந்தந் தாழ்ந்தடங்குநிலைமை வாய்ந்து
பீடுபெறுமணிதொகையாய்ப் பெருமுடிப்பா யருள்கொடைஞர்பெற்றி
காட்டுந், தாடிமமும்பெயராலுந்தானிழிந்துமுளபீச்சந்தனைமுன்காட்டியிடி
லிடம் பரைப்போன்றந் கிவங்குறுமுந்திரிவி நுக்கத்தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்கெல்லா மிதயானந்தச்
செவ்விமிசக்கண்ணெகண்டுசெலுஞ்சேடனெ திரவண்வி சேடமேன்மைத்
திவ்வியதேத்துப்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேக ரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திதழி யருண்மலிகூ விளம்பாரி சாத மாகி. [சஉ]

சூழபுலா னிவந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படாந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி யல்லிகள்பே ரில்லிதெனு மாண்பிற் சூழ
வேழிசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீதமினி திசைப்ப. மல்கூங் [ந்தான்.
கேழிசைய வொருசூழல் கெழுமுதல்கண் டெழுவலன்பின் கிழமைகூர்
அளிகிளர வாங்குறுங்கா லச்சூழ லுட்சார்ந்தந் கரிது நீங்கி
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் டெறுகாலின் மறுகாலி னுயர்பாள்வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ஞுடன்பல்வலங் *கண்டு தாழ்ந்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெதிரே பன்னிரைகள் சார்வகண்டான்.
பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம்பெசுக்கஞுடன் பரவிமுன்செல்
காற்கடவு ளுருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் துய்மேன்மைக் கனம்பெற்
றங்கு, தூற்கடனீத் திலகனந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளவுகண்டான். (.)

தோற்றுறமச் சூழலிந்கார்த் தூலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றிமுய லீரலிகுடா வடிவிரைசூழ்ந் திறைஞ்சபுயோ காதி தொண்டு
போற்றியதா மும்பணிந்து புரியோகத் திணிதமரப் புழைக்கை நீந்து
யேற்றபணி கயஞ்செயக்கண் டரவம்பாங் குபசார்தத் திறைஞ்சிச் சூழ்.

இன்னபல் விலங்கினமு மிருக்கமுற் குலங்களுமங் வெல்லையாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டெவ்வாத வானந்த வுததி மூழ்கி
யென்னையுடை யானமுத விலிங்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாரூந்
தன்னிகர்மா தலயிதுவோ தரும்பணிசெ யிவரெம்மா தவர்க ளேபோ

என்றுவினார்தன்புறமுனேகியெதிரடிக்கடி வீழ்ந் திறைஞ்சி யெம்மான் முன்றிவரும்பணிகாளுமுயல்கின் நீர்திருத்தொண்டர் முன்னொன்னொ லின்று துமதரிசனப்பேற்றினுக்கியன்மாதவமென்றோவெளியனேனை க்கொன்றைமுடியானேன்றுகோடலுநஞ்சங்கமத்திந்தணமெயென்று.

அன்புரைபற்ற்பலபுகன்றாங் கருளர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மர் திராத நெழிற்கோ லந்தன் முன்பிலகு முறைகண்டான்முதமகோ ததிமுழ்கி முன்ன மாகி தன்பழைய கண்ணெலார் தணந்தொழிய மணந்தசிவந் தானே யானான். சேவகுண சேட்டிதமோர்சிறி துமிலான் திருமுனந்தான் செய்த *லோதல் யாவதுமோர் வரிதாய்ப்பற் றிலாததொரு தம்பென வெதிரிற் றுழந்தா னோவரியி சிவானந்த வுத்தியினுங் கரையவரா தொன்றி வாழ்ந்தான் ரேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திரையூடு கரையேறித் திருமு னிள்ளான். அருண்மேனியமுதவொளியழகெறிப்ப வணித்ததுகண் டண்ணலிந்தத் திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுமுதம் புகழ்தரந் திவிய லிங்க வருவாகி வுதித்தெழுந்திக் கொருவாம லுலகமெனா முளவா லின்பப் பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித்தேயோ.

உணையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் வலையாநின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மணுத்துணையும் வழத்தொ ணுதே,புலையோடு தரையோடு புன்றொழிலே துன்றியவிப் புழுத்த நா யேன், கரையாவன் மனத்தெனியேன் கருதுவதோ லிதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம். (ருஉ)

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முமுதநுளம் பாநே சாவீவ் வகிலேசா யினுமளியு ருததென தெனையுமளித் தருள்க ரேசா முகிலேசா முடித்தாசா மூதேசா பூதேசா முன்ன ளன்னை ககிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல் வாசா.

என்றினைவதுகின்பலவெடுத்திசைக்குந்தொடுத்திசைக்கு மிடையே யீன்பப், துன்றிருக ணீர்மாரி கொரிந்திடுநாத் தமுதழுப்பச் சொற்கள் சொரு, முன்றிஸ்டிக் கடியிறைஞ்சு மொழிகுறும் பினுந்துதிக்கு மூக மாரு,மன்றிகேவ் துற்றுளவாராமையெவரனக்குந்முற் றரிதேயம்மா.

இவன்செயலிங் விதுவாக வினிதுடன்சா ரிருயுருழாமெல்லாக் கண்டாக் குவந்தன்பன் முறையிறைஞ்சி யுருகினரில் வமுதேச னுருவங்காணுஞ் சிவந்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடருல் தெய்வ மென்பார் பவந்தெறுந் குருவென்பார் பாகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார்.

பன்னாளிச்சமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனோவென்பர
ரன்னோலிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாமோ வென்பார்
முன்னாளிவ் குளதெனிலிம் முளரிமுழு தலாவியவெய் முற்படாதோ
விந்நாகர் கோனன்பே யிவ்விலிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (௫௬)

அன்னோவென் புதன்றவா ரமுதசயம் பிலிங்கமிஃதநாதி யேந
முன்னாதற் கென்னகவ முற்றினமுற் படலெனினதோ முளரி வாழ்த்தை
மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்மை தேர்ந்த
வின்னோன்வந் திலனேலிவ் விவிங்கமதி துரநமத் தின்னு மென்பார்.
இவ்வகைபற் பலபுகன்றாங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத
திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் தினைத்து வாழ்ந்
தா, சவ்விருடி குழாம்பண்ணேவந்தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்தவந்நாட்
டைவருபு சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (௫௭)

வேறு.

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் திசனைக் காட்டிற்று
லென்னே யோவிதற் றியுங்கைம் மாறியாம். [௫௮]

யாத நல்கினு மின்னதற் கோரனு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தரு
முதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். [௫௯]

ஆத ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றுமுன் பெற்றருந் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். [௬௦]

என்ன மாண்பல வாசக மீதுரைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
யன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதிகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுஞற்றினான். [௬௧]

என்று நக்தி யியம்ப வெகிர் தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயமிக்
கொன்றி மேற்பன்ன சேச னுஞற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின்றருள் கென்றான் [௬௨]

சனந்த மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினீ
ரெனக்கு னாகர சூதனியம்புமால்.

[சுச]

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம டெத்துளார்
வினைகள் யாவும்வி டெத்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோலின்மு டிக்கணீன் படியி னுயுண்மி குத்துவாழ்ந்
தனக பாதநி முற்கணை யமல யோகினி லைப்பரே.

[சுரு]

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன மாவன மன்றேரு காதையி தோதினம்
பின்பாதி டேசேதிம மாதிய பின்றூத நீன்பணி பீடியர்
சும்பாபி டேசேமு னாயசெய் கொன்பேச வாயினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்திசு னாதர வோதுறும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றோது தபோந்தே
போத னந்தன னந்தரம் போற்றுமா
நாத நெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்
காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி லின்ற சுரத பகியைநீ
யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலார்
தாங்கு வானவ ருருஞ் சயழ்ப்புற
வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான்.

[ஊ]

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை
யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய
வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம் பொரு
னென்ன வுங்கொணர் மின்னென வேவினான். (ச)
உழைய சாங்கல் வுலாசிரக் கொண்டுசென்
றொழிவி லாவவ் வுப்கர ணம்மெலாக்

குருவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னவட
செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ. (டு)

பாலு மாய்மருந் தாய கெனும்படி
கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்
பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு
சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன். [சு]

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசனுட்
களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் னுடிபோ
லொளிக்கு லாலிய வொப்பச் சமன்செயாத்
தெளிக்குமி போழ்தத் தினகரன் நன்கரம். [எ]

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுந் காண்டலு
மிறையி லிங்க முடித்த லிருகரம்
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும்வாழ்
வுநரி னீனந்தா கேசன்மு னுற்றனன். (அ)

அதற்கு முன்ன ரமரர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலை பெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான ரிநீஇ யினன் [க]

யாமி யத்தோ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்வெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது. [க௦]

அனந்தன் கூர்மன்முன் ஞாயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தோறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வகித்துறு மாண்பது. (க௧)

பானு வான்செல் பரிசுநேர் பார்த்துமப்
பானு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு றும்பொற் கலசம் பரிப்பது. [க௨]

வானி ராசியு மல்லலிம் மண்ணுலா
மானு மல்லலக் *கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வெண்ணப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மினிர்வது. [க௩]

ஐந்தி லிங்கத்தி னென்றதி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனநித் திலத்தினத்
துந்து மென்குடை சென்னி யொளிர்வது. [கச]

அன்ன தற்கிரு பாண்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு நின்றலம் மொய்திரை
மன்னு கங்கையின் னொன வாய்த்தது. [கடு]

கூற்று யந்தவட்*டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. [கச]

நித்தி லத்தொடை சூழ நிறைஇருவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழுச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. [கஎ]

புத்தி சற்றயில் புண்மைய னோதுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்பரி தோந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெல்லாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. அ)

இனைய மான விரான மிலிங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிருகம் பொலியுமல்
வனக னைம்முக னாதவி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேரினாத் தாலென. [கக]

நாற்பு றத்து கலந்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு டெத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றத்தெழின் மல்க வியற்றினான். [உ௦]

வேறு.

இவ்வகையி னமுதகயம் பில்லிங்கசதாசிவார்ச்சனைக்கல் லிறைவனைந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவநாதிச் செல்வநாதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வநாதி காரகோனத் தணரோ யல்லா
லவ்விடையுட்புகுதும்விதியார்க்குமிலாக்கருவின்முடித்தமைத்தபின்னர்

அசனரியம் புயன்மகவா னுமிவர்கோற் சாதியரென் றாணஞ்சொன்
மரபினில்வவ சிபவயன்றன் வத்திரோற் பலமுனிவர் மரபி லங்க
வருமறையோர் புகுமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சந்தூத்
திரர்புகுமா மண்டபமுன் நிகழாறு காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (உஉ)

அடுக்குமா ளிகைநிரைவிண் ணகடுபோழ்ந் துவணைநா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇச்சூழ்ந்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
றெடுக்கும்வானகருமிவட் டென்னுறப்பல்லேணியைத்ததோற்ற மென்ன
மடுக்குறமைந்தாவரணமதில்களின்மேன்மேலுயர்கோபுரங்கனவைத்தான். ()

ஆவரண மைந்தினுமாவ் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறையுன்பல மணிபொன்றா புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன்னீரிலங்களுமொப்பமைத்தவனய* குட்டி மஞ்சந்தரும்பொன்னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க டொறுந்திகழ்ச் செறிவித் தானால்
முரணிபுப கந்தியபி முகவாயி றெருமருவ முதிய செம்பொ
னாதனமா தியதிகழ்மண் டபங்கள்புரீஇ முதல்வாயி லந்தந் தீசா
பாதலகேற் பொன்னாலம் பாதலமே னியிர்துசத்தம் பந்நி நீஇமா
திராமிருநான் கிலுமனைய ஓசவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பீத்தான். ()

அனகன்விழாத் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணாதி திருமுறையைப் பூசித் தென்றுங்
கனிதருமன்பருண்முனுநீ இக்களங்கறமுற்றுணர்ஞானக்கனாவலோர்பு
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்ட பந்தான். ()

ஆயிரவீற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைதே மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலார் துறைத்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதற்
சேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் நெடுத்தோத வியற்றி னானால். ()

இம்முறையேமும்மையினுமெம்மையருண்மெய்ம்மையுலகெல்லாமீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமா ராதி
மும்மையுல கமும்வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல்லங்கமெலாஞ்சிறந்தோங்கநிறந்தேங்கச்செய்துமேலும். ()

தூய்மையதாய்த்தின்னியதாய்த்தொழிந்தினிதாயிழுக்கிலதாய்த்தொன்
னால்சொல்லும், உய்மையதாயொண்மையதாய்வயங்கெழின்மான்சிலி
னிபமாபுகத்தோன், சூய்மயினார் பரண்முவர்சௌராதிசண்டாந்தசபரிவாரச்
சேய்மையா மருமுருவர் திருவுருவோ வெனவியப்பச் செய்துமேலும்,

*குட்டிமம்—கற்படுத்தலும். 0 அபாதலம்—பின்புறம்.

அண்ணாநளக்காலிடையாவருட்சத்திபீடமுஞ்செய்தாங்குக்கண்டோர்
கண்ணடியோ மாகத்தமோ கருஞ்சிலையோ வன்மெனவே கழறி மூற்று
மெண்ணரிநா யிதுவகையு மீதலவென் தேமறை களிறையை யோதும்
வண்ணமெனத்தூணித்தரைக்குமவகையெவர்க்குமரிதாதமாண்பிறந்தான்.
திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌலி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணேசர்வான் பிடிசுருமின் களிக்கு நேசர்
கருவிழா விதழிமுடி வாங்கினாத் திரதேவர் முதலோர் வண்சி
சூருவிழா விருதசாம் பூநத்தா னிருமித்தாங் கொளிர்வித் தானால். ()
இருமணியினிருமிதஞ்செயிருவகையிம்மூர்த்திகளுக்கெல்லாஞ்செம்பொ
ன்குமணியின்வருமணிகளாப்பிலசெய்தமுதேசர்க்கைந்துசென்னிக்
சூருமணிய சடிகைகிழ் கோளராப் படங்கலிக்குங் கோள காதி
திருமணிய அபவிதத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருந்தச் செய்தான் ()
இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்நின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவன்செ யுதலியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணுதா
லெப்பரியவருக்குமெனிலயான் கொலனு வெனுங்கைம்மாரியற்றவல்லே
னப்புரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றேமற் றறியே னம்மா. ()
என்றுபல புகன்றிணையான் நின்றெனினு மரபிஃதங் கீக ரிப்பா
யென் றுபலபலபொருளினிருங்குவைகளும்பணிமுனெல்லாந்தந்தாங்
கென்றுறழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேதும்பாபிடேகமினிக்கொண்டருள்கென்றிறைஞ்சிப்போந்து
முனிவர்க்க மாகமநான் மூற்றுணருஞ் சிவத்துவிச சூதக் கோர்மற்
றெனையொடுஞ் சூழ்ந்தனுளை பெழுவாய்மா கும்பாபி டேக மீரு
மனியசிவ மகாயாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் நின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுகலம் பொலிவ தாகி.
இரிகோணங்கேந்திரமாதியநலன்பெய்யன்மலிந்துசிறப்பத்தீக்கோண்
கருவாது துணித்துநிறை மதிநாணிச் சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிகை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் நிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனாலவ் வுயர்த டாகம்.
மேற்றிசைசமார்க்கண்டமுனிவியன் நடமிவ்விரண்டினுக்குமிளிர்சோபாண
நாற்றிசைமா மதிலாதி நயப்புறுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் ஞானம் வாய்த்து
பொற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்த் தனவாதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்செருதேயேயெழின்மணிமாளிகைபலவாங்கியிறுவித்தான்
மூற்பெறவச் சகருடுப முதியசிவ மறையவகை முழுத்த நன்னு
னிற்செயு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு களிறிறைத்தவ் வில்லந் தேதாரம்

*எகரம்எதுகைகோக்கி முகரமாயிற்று; உழிவின்துறபுரால்

பெரிபுறுமா பிரகிட்டை புரிந்தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து செய்யு
மற்புமிசு மகிவேந்த னந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௮)

சாற்றுலுபே ரிராசகு டாமணியென் பான்றினயித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழைமி னந்தணர்கா னெனவிடுத்தா னவரங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை திளைப்பவனப் பரியநிதித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வாரமெலாம் புடைசூழ மாவனத்துட் பொருக்கென் றற்றான்.

அத்தகைய னிராசகு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
அத்தமமா தலமிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தந்நடந் தனந்தனோடும் பொன்மணியா திகடிகழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுந் சிவத்துவிசுரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புந் குனல்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெதேதுக் காட்டா
முன்னுரைக்கு மரிதேகீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றுனின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகினு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
றின்னுரைக்குஞ்சேன்னிதிவன யெதிர்தழுவிப்பணியரசோரிருக்கையிந்தான்.

வேறு.

அத்தலத் தமர்ந்தர சனந்த னோடவ
னெத்தகு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேகுலா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குலா லாங்கொர் பாங்கரப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி
விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
மெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்கனெட் டைல மார்த்தனர்.
பொலியும்*வற் சலந்ரை வேண்டும் போதெலா
மிலகு0தோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்
குலவில்பல் லுணுகிறைந் தொளிப்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்டொல்
பொற்புறு தயிர்மிடா நிரைகள் பூரித்தா
ரொப்பறு சகந்தமெட் டிலகுந் குழ்பசுந்
திப்பிய ரெய்க்குட மனேக்கு சேர்த்தனர். (௪௫)

நெக்கெழு விண்கவை நிமிருந் தைவிச
முக்கனித் தெருதிபன் மூரி வெற்பின்வாண்.

மிக்கெழச் செறித்தன ரோனே மேதரு
மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௧)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கழை ஈசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதிக்குல மனேகமும் புடையி லாங்கலிக்
கதிர்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௪௨)

திணியகாழ் நறுக்குற றெரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூந் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதியின் வடித்தி மேரதக
மணிகட மனப்பில வாக்கி வைத்தனர். (௪௩)

பன்னிறப் பல்வகைப் பனிகில் சாலிக
னென்னவு மனேகவெற் பெணக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரரியவெண் யே தண்டெல
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார். (௪௪)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமூர்க் கந்தி லாதிய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
சீரீடக மெனநிறை நிறைத்த மைத்தனர். (௪௫)

விலலுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதம் பாஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லுவென் னெருக்குநா யுருவி மூவைத்தம். (௪௬)

நிகழ்கருந் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னாகிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரோ. (௪௭)

மலிபசுத் தருப்பைகண் மாபிற் கொய்து கொய்
தலகிப்பன் முடிக்கொணர்க் தாக்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பண்ணவ
கைசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (௪௮)

அநிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதியர்
நிநிவன பெரியபலி நிறத்த பாசன

மிறைசெவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர்.

(௫௪)

கூவிரம் வாரிசங் குழுதங் கொன்றையிங்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினைம் புவனபி கூர்மமுன்
னாவன பொன்மணி யால மைத்தனர்.

(௫௫)

குதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி வினங்கு கூர்ச்சங்க
!! னாதபத் திறத்ததேங் காய்க னாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினும் கவிகைவெண் சாம சாதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யனப்பில முற்றி னார்களால்.

(௫௭)

விலசெல்லோற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவிற்
தலகில்பன் னிறத்தபட்? டாட காம்பரங்
குலவுமொவ் வேர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகரி னளவுறாக் கலைக ளார்த்தனர்.

(௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மனிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வரல்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமித்த சக்கொண
விதிர்ப்புற வனகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௯)

வேறு .

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்தத் தூய கமழ்தருதி தளவிராப்பங்
கலவை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிலி னிறகச் சூழ்த்த பூரித
வெண் டிருநீற்றுப் புனைபொற் சும்பம், பற்பலசேர்த் தன்றானங் குங்கு
மப்பூப் பாளிதங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், வீற்பெறுதண்
புழுமுத லனப்பிலாத விரைவருக்க நிரைநிரையா வினங்கச் சேர்த்தார்.
விரைமெழு கறுத்துபம் விரித சாங்கம் விரவுதழும் பொடியேவ வித்தத்
கோலம், வாயிருசா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மினரு முதல்வாச
வருக்க மெல்லம், பெருகநிரைத் தனாயாகத் திரவி யங்கன் பெட்புற

இத்தீயரம்—செருக்குவனை, 0புகனம்—நீர். !! சூரியகிரணம் போலும்
ஒளியைச் செய்யும் பொற்றேங்காய். † வீசனம்—விதிநி. 0கர்த்தாசமெல்
வாசம்—பரித்தி துலாணாகிய மெல்லிய வஸ்திரம். ? ஆடகாம்பரம்—
பீதாம்பரம்.

வொவ் வொன்றாகப் பேணி யாராய்ந், நரிவவெலா மிகச்சலப் மாகவாங்க
ணன்பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும். (சுச)

அரம்பைபெடுங் குருத்தலரும் பருவம் வாய்ப்ப வரிந்துசுமை சுமையாக
வனேக்கு சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைகொண வல்லிபழுக்
காய்வகை கண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்? பூ ருகத்த
தொக்கின் விதமிருத்தி-கைவகைவா லுக்வி தங்க, ணிரம்புகிவ திர்த்த
வகைப் பொற்குடங்க ணிகழ்த்துமிவை முதல்யாவு நிறையச், சேர்த்தார்.
இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெ லாமல் வெவ்வேயெலாஞ் செறி
தரச்சேர்த் திடுங்காந் சேட, னவ்வமுத லிங்கேசற் குளரி ரம்ப வருண்
மேனி குளிர் தாமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ
டங்குந் திருத்தகுமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுற நியலுறக்
கொண்டருள்க வெண்ணு வேத்திறைஞ்சி வேண்டிமே லிதனைச்செய்யும்
சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருந்திரண்டாம் பிரகாரத்
திசானத்தி, னவத்தகுமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலந்தசா
யுதங்கண் ணாடி, நிவத்தகுமாந் துவாரங்கூர் மாத னுகி நீடுறு மேல் விமா
னமே நிகழ்வி தான, முவத்தகுபல் லுதுப்பெல்வா மணிபொ ணற்கொண்
டொளியாக சாலைகளாக் குஞற்று விப்பான். (சுச)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலசில் கோட்டு மிருகோட்டு வான் பிடியோ
லொவியருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டந் தீரவருண்
மதவேழம் வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று
மருகேன்முதற் சண்டசு னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாசர் விமானமாதி
வகைக்கெல்லாத் தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சுடு)

அருண்மலரும் பிரகந்ந யகியெம் மண்ணை யமுதேச னிருவருக்கு மரு
மைவாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தரச்செய் வித்த
ரம்பை கழைதிண் பூக, மருமலரும் பட்டுறொடை பொன் னரிய மாலை
வனொளிய்ப்பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோரண
மூன் னணிகளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாக் கொளர்வித் தானால்.

இன்னன்பற் பல்முன்ன ரமைய வேண்டு மிருந்தொழில்சு டிருத்தகயந்
தெவ்வாஞ் செய்தாய், குன்னிகிக மாகமமுன் னேதிக் கைவர் துதம
னுய்மாவனசெயற் திரமூன் னோர்த்து, சொன்னமா பங்கே னுதிருந்
ந் தோயாம்கைப்புறமுந் தூயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர்
நான்கும் வாய்த்தவரை யாய்த்து தெரிஇ மரபிற் போற்றி. (சுஎ)

0 கைவல்லி—வெற்றிலை. ? துவர்ப்புருகத்தொக்கு—துவர்ப்புருகத்
திக் பட்டை.

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்தவிச் சுகந்தமயம் செல்வர் காளிப், பவமாகத் தவமாகும் பாபி டேகபரமமா சாந்தி செய்யும் பணிமேற் கொண்டே, னவமாவ தணுவுமுற வண்ண மன்ன தாற்றிய ரும் பயனெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றி துமேற் கொண்டு நீரே நடத்திமுடித் தருங்கவென நமந்து பின்னர். (௧௮)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மான் முதேசன் பெரியநா யுடைய கையோன், சத்திரான் முதலானோர் வேள்விக் செல்லார் தனித் தனியே நவநவமாச் சாரும் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல் போதகேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் மெண்ணி யின்னா, ரித்தகுணன் டத்தோமம் புரிக வென்னா வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன்.

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துரைக்கி னைந்தாங் கருத்திமிகு குருத்துவம் பேரதிகாரச்சீர்ப், புங்கவார்களெச் சிவக்கு மிறைவ னுமப்புயங்கபதி யிடை ராசவனுஞ்ஞை பூணூர், துங்கவினைமுறைமையிற் செய் தந்நான் முன் னுத்தொடங்குபுசென்மான நிதித்தொகைகண்முற்றும், பங்குபதி [தார், னென் றுகப்பாப்பித் தூய்மைபனுஞ் செயலாந் தனபூசைபாங்கிற் செய்

பின்னூரிய பிராமணர்த மனுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுநிதி தக்கினைமுன் பேணி யீந்தா, ரன்னையரு ளமுதேசர் தமையெ யன்பா லபிடேகா திக ணிகழ தருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்ஞை பெற் றுங் குறுசெயலெல் லாமிடைபூ ரென்று மின்றி, மன்னிமுடி வுற வேண்டி விக்கினேசன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாரறி. (௧௯)

நேர்ந்துபராய்ப் போந்தமுத நாத னுர்சந் நிதியின்மகா சங்கற்ப நிகழ்த்தி வாந்து, சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்டோக் கணஞ்செவ தவையிக் கூரத், தேர்த்துளபூ சிணிக்காய்முன் னாவ கொண்டு செய்தி னம்புன் முதனிரைத்தான் றிரட்டு லங்க, ளார்ந்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்தருகோ நிவாசமுறை யாற்றி னாரால். (௨௦)

அனந்தரம்பு ருவபுண்ணி யாக வாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாநி யாய்ந்த, கணந்தருவிப் பிரவுண்டி மாபிற் செய்தார் கவினுறவுத் தரபுண்ணி யாகக் கண்டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமத் திராவோமஞ் சாந்தியோமம், வணந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோமம் மலிதரவாங்காந் குவிதி வயங்கச் செய்தார். (௨௧)

வேறு.

இருசேய்க் கொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசன் மசனிவ ருந்சுவன் கொண் டெழுந்தருண்மூர்த் திகனை, வருதேச திரிருவ லத்திரிமுடிதேவை

மலியுமபி டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாக், கொருவாவென் லீடையாதி
ஏனினாரோணியிப்பித் தொளிலீதி விழவுறச்செய துடன்போந்து வித்
வத், தருமூலத் தெழுந்தருள்வித் துறுமாபி லீனைய தருமூல மிருத்தி
கைபொற் றட்டதனிற் கவர்ந்தே. (எச)

மாற்றயர்பீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தீனைய மண்கவர்ந்த வண்கணை
பாத்திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கமர்ந்தருளு மமுதேசா தியரோ
டெழுந்தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்பாக சாலைப், பாற்றிகழச் சோம
கட நாபனமுன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை
வீற்றுவீ த்றுளபாலி கையினிநீடு யான்பால் விராயபல தானியங்கண்
பீது தெனித் தமைத்தார். (எடு)

அவிர்தருமில் வகைமிருச்சுக் கிரகணத்தோ டங்கு ரார்ப்பணஞ்செய்
தீனைய சிவத் துவிசரொலா மன்பா, லிவர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்த
ணங்கைக் கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசயம் பிலிங்கேச னிமய,
நவிரம்பவ ன சனைசேய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு
யாப்புமுறை புரிந்தபிடே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங்
அனைய தேவேசன் முதலானோர் திருத்தருசந் திதியில். (எசு)

துயதுகி லான்வடித்து மணங்கன் பல தொகுத்த தூகீர்பூ ரித்துளபொற்
குடங்கன்பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட வித்தியே சாதி விதமுறத்தா
பணம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுலை, யேயதனிச் சயம்பிலிங்க விம்பநின்
றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருள்கென் றிரந்திரந்து சின்ன. ளாய்தனி
லமர்தெனியே மட்டபந்த னந்தா னமைத்தபின்மீண் டெழுந்தருளி
யமர்தருள்க வண்ணல். (எஎ)

ஞ்ருவாத தனியமுத லிங்கவுரு விதுநா மொருவரிதென் றமர்தருளெல்
பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேங்காயமா விலை
கூழ் செநிதூலா தியவேனைத் திருவுலப்பாத் திகழ்வ, வருணிரிற் குளிர்
ந்துமண நிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தகுமட் டகத்தினி
லொன் றுமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்
மானே யம்மானேத் தியகரத்தெம் பிரானே. (எஅ)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ்
சூருதி விரிப்பகையுன் றினையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ண
லோ வெனவே யடுத்தித்தாங் கிசப்புமொழி யனப்பில சொற் றழைக்கு
யாண்டருமத் திரங்கனெய்த் தோதிநியா சாதி மரபினிற்செய் தீனையரு
ட்டி தாவாகித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்களினுல் கவரவந்து
துணா வேய்த்தருள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (எக)

அருளுருவாயமர்ந்தருளெம் பெருமானே யருகுமன்புருவாய் நின் றிரந்து வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிதலெனப் பரிதலினால் வயக்கி மற்றனைய பொற்றசும்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவின்க டங் களும்பூசித் துடன்யாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்ததனித் தனி* யுட்டி னீட, சிரமேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வசித்துச் செல்லடி மே ஸடிதுவன்ற மெல்லநடக் கின்றார். (அ௦)

மூத்தாரா லிருதமுழக் குடைகன்சா மரங்கண் டூரிவிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்குதர்வீர மேதகுமந் கலம்புகழ்கன் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி பொழியப் பூதேவ ரக்கைநூ யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனி நீர்ப்படர நறுந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் றார்ப்ப.

வேதியர்கன் சிலரெதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்கா ட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேவ் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர்க்கமது வர்க்கநதும் பாணகந்தா நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வேதனம்பல் கனிகன் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூலமுக வாச, மாதி யன வனப்பிலன வடுத்தெத்து நிவேதித் தாதிசைவ குலமறையோ ரணி மைவிடா தொழுக. (அ௨)

இருபாலு?மிருமறைக னெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்நின்று பரிம றையோர் சுவத்திகளாங் கிசைப்ப, பொருவாம லெப்பாலுஞ்செவாகமந் கண் முழங்க் அருத்திரமா நமகசம கங்களினி தோங்கப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக் கரசடங்க பஞ்சப் பிரமசங்கி தாமனுக்கண் முதலாயபெரு கத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா முரு த்திரவீ னாகியிசை மலிய. (அ௩)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்கசிந்து நெக் குருகுந் தக்கதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்த்துவர வேளைச் சாற்றரிய பற்பலவுந் தழைத்துவர வெல்லா,மேமுறக்கண்டிது வன்றோ யான்செய்தவப் பேரென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு தினைத்தே, தாமுனிவர் போற்றுபதஞ் சலியாமெ யனந்தன் றொடர்ந்து வர விராசுரு டாமணிபின் றொடர. (அ௪)

கண்டவாநிற் கின்றவர்க ளென்றுரைப்ப மெல்லக் காத்திரத்தி னசைவு மறி வரிதாங்கி கலின, மண்மெலர் பரப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மல ரடிவைத் தொருங்கேகி மகாயாக சாலைத், தண்டருபச் சிமவயி லபிமுக மாப் போந்தத் தசும்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த,

* உஷ்ணீஷம்—சிரோவஸ்திரம். 0 படரம்—சந்தனக்குழம்பு.

? இருமறை—ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

வெண்டருவே திகைகடமிற் சென்னியினின் நெடுத்தாங் கிருத்திரிவே
தனமுதல வனிதுபுரீஇ மகிழ்ந்தார். (அரு)

பரிவார கலசமொரோர் மகச்சாலை தோறும் பண்புறவாங் காங்குநிநீஇப்
பூசனையோ மாதி; மரபோடாற் றியதொடங்கி நிகழ்காலந் தொறும்
மகச்சாலை யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், நருசீரைங் கலியபூ சனை
முனஞ்செய் தம்பொற் றசம்புகளி னமர்ந்தருளம் மூர்த்திகளுக் கெல்லா
மருள்குரு மபிடேகம் பாவனையிற் புரிவா ராணிமத னுங்கிவிதி திகழ்
வெடுத்தமைப்பார். (அசு)

அன்ன தனி வன்னியினைப் பிரதான குண்டத் தாமுறைதாபனம்புரிந்தா
ரதினின் று மெடுத்தே, பின்னுளவே னையகுண்டங் களினுந்தா பித்தார்
பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச் செயல்கள், பன்னரிய வித்தாரமாக
மலி சமித்தின் பகுதிகள்குத் தான்னநிறை யவிசுகோ கிருத, முன்னுபல
கோக்கடரு சுத்தநிறை துத்த முதிர்குவைய வதியாடைத்ததிகாலிலாசம்,
திலமதுவா னெல்லெவைநீ வாரநிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை
தினையுங்கி லரிசி, யிலகுவல் சத்துமா முர்க்கமாமாட மிராசமா டஞ்சண
கக் கோதுமையா டகமும், குலவுறுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரை
யின் குளநீலோற் பலங்கமுநீர் குமுதாதி மூல, நலகருணை பலவள்ளி சகு
டாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (அ.அ)

மாதனைநராங்கமரம் பாதிதொன்றொன் றி னும்பல்வகையறநுங் கனிகண்
முதிர் வருக்கைநறங் கனிகள், குதநறுங் கனிகன்கொடி முந்திரிகற் குரஞ்
சுவணலிருசாதுவகை தூயரசு கண்ட, மோதனநற் பாகதூற்பலவாநுனித்
தோர்ந்தோர்ந் துஞ்றுவபல் வருக்கவகை யுலப்பிலனவெல்லா, மோதகமா
டாபூபஞ் குபூ ரணமேமுதிர்குவைநா னுகோணஞ் சுட்டுலியே* முர்க்கம்.
பாயசமென் னுண்டைமனோ காரொலைய றிரட்டுப் பானிறைசந்திராபூபங்
கனுபூபமுதலா, மேயவளப்பரும்வகையபண்ணியங்கனெல்லாம் வெட்டி
வே ரிலாமிச்சம்வேர்பனிரீர் புழுகு, தூயசுகோ ரோசனைக்குங் குமப்பூக்கத்
தூரிதாநறுங்கப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குக்குலியஞ் சடா
மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முந்நீர்ப் பச்சை. (க0)

ஏவநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக்கோல மிலவங்கம்வான்மினகு முதல்வாச
மெல்லாஞ், சாலநிறை தாம்பூல முகவாசஞ் சீந்தித்தன்கொடிவெற்றிலைக்
கொடிமுன் னாயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் துவயபதுமாதிரீர்ப்பூ
மந்தாரம்பா டலங்கன்னி காரங், கோலநறும் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங்
கொன்றைநிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவினஞ்சண் பகமே. (கக)

* முர்க்கம்—சண்டு நிவேதனாகுமாய் பக்குவஞ் செய்யப்பெற்ற பயற்
றம் பருப்பு.

பன்னிதா டிமஞ்சுவே தார்க்கன்கே தகைதண் பலாசுரா வடம்புதுண்பல வலரிநறவம்,வன்னிதாத் திரிலிசு சநாரங்கஞ் செச்சை மாவிலங்கைகுருந் தவினா மாநாவன் மருது,பொன்னினு விரைகிளுவை சந்துமுதற் கோட் டிப் பூவகைமென் றளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே,துன னுநறுஞ் செவ் வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ கரந்தைகதிர்

[துன்பம். (கஉ)]

முதலாய நிலப்பூமா தவிமயிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சும்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்*சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின் மேலுநனி மிக்கதிர வியமற்,புதமாக மனுமுறையா ருதிசெய்திற் றினிற் றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக கொலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிசுச பலமுதற்பல் பொருள்கள். ()

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத்ததன்மேலிருஞ்சுருவ ஆடியெ டித் தெழுந்துமனு வெடுத்தே,பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுந்துவலஞ் சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித லெனவொலிப்பவின்னியங்கொருக்கேநரன்மெழமாபூரணகுதிசெய்து நயந்தாங்க,கனக்கட நிவாசவமு தேசர்முதலோரையவரவர் தங்கடங்களிற்பூ சனையாற்று கிற்பார். (கச)

மணங்கமழுந் தூபநுநெய்த்தீபங்கோட்டிமலிசுவைப்பால்வருக்கவோ த னமாதி யூட்டி, வணங்கவைபின் னருந்திட்டி. மாதீப நீட்டி மலிநாளுண் குபசாரம் வயங்குவழி பாட்டின்,குணங்கனிமெ யன்பின்மனுக்கிரியாதி கூட்டிக் குலமறைசொறிரிசுபன்னங்கொன்றைமுதற்கூட்டிக்,கணங்கெ முநா மாவளிராவெடுத்தினிதிருட்டிக்கர்ப்பூரமாதீபங்குடிவைவரைகாட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமேலினந்தரநேர்நின்றாங்காரியமுஞ்செந்தமிழுமாய பரனுவந்த,கனந்தருமாரியவேதமின் சுவைமாதிரியகவின்றருசிரியவேத மாசியுத்தேதாதி,யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங் கெதிர்நிற்பா ரொவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமிவ் வசையிருகாவமுதூல் சாற்றுபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். ()

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநாடொறுஞ்செய்தினுடையினா தனவிம்ப நயனோன்மீ லனமே,சுத்தசல நிகாசநகர்ப்பதக்கணந்தானியமே,ற்றோய் வாசஞ்சயனோரோகணமாதிரிவார்,பொத்தசலம் புரியட்டபந்தனபூ சனை மன் புர் இவிம்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுகமே,ரத்தினமா நியாசமே யந்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபந்த னிதி. (கௌ)

வலீத லேபனமே தைலாப்பி யங்க நவிறுறுமத் தகசெபமே விம்பால யாதி,யவிர்தருசஞ் சோதனமே விப்பசுத்தியாதியவைபுரிவார் புவிபுயருச

* சண்ணவதி—தொண்ணூற்றுறு. 0 பதக்கணம்—பிரதக்கணம்.

ஹரித்தசப தினத்திலுவமணிலா விம்பாட்சா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிரியா சார்ச்சினைசெய் தெழுவார், திவியமகாபூரணகுதிகள்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாதிரி இச் சிறப்பார். (க௮)

பின்புசிவத் துவிசரிவா சாரியர்கடாமேபிறங்குமமுதேசகடமுதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புநிறை தாவுட்டி ணீட்சிர மேற்கொண் டாஷயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்சுவடிபேர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பும்பாவாடையிடை
வைத்தியங்கியிணைக்கவிகை நிரைகடங்களின்மேலிலக, முன்புவருங்கானி
கழ்ந்த வுபசாரத் தெண்கான் முதிர்ந்தருபற் பலவகைய வுபசார மொய்ப்பம்.

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிகை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புருந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வனரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (க௦௦)

அந்திகமார் சாதகும்பத் தலிர்கும்பங் களிநமரு
மந்திரமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிந்பிரம
ரந்திரமார்க் கத்திதய நளிநமுநீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (க௦௧)

இரந்திரந்தி யாசகமுத் திரைகாட்டி யினிதேத்தி
நிகர்தாசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைஞும்ப
* தூரந்தமிரு கரந்தனின்மேற் றுக்கியெழுத் தாக்கமொடு
வரந்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க௦௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவகையிக்கும்
பதஞ்சலியாம் பணிவேந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா நிமிர்ந்துளநின் றிருமதகிற் பெருகியெழு
லிதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (க௦௩)

எதிர்தொழுதின் புறவபய னிராசகு டாமணியேந்
ததிமசெழுவந் துடன்சார வமுதேச னுமையாதி
புதிதொளிர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (க௦௪)

ஆங்குடனே நவவாச மணிந்தருச்சித் தழுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளியெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
* ரோங்குறுமியித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞவித்த வொருசேடன். ()

தூம்—பாடித்தை யென்னும் பொருட்டி.

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேசந்
தொடர்பாய பெருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருசீத்
திடனோடு செயவளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்புரியு
மடனோடு மாயுசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க௦௬)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரனைவரையு மவர் * வசதி
யின்பிரிய முறதுகர்வித் திருந்தனியிற் நிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்வின் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (க௦௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் துமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுதால் பகர்முறையேற் றருள்கவெனூப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டுகைமா ணிழைசுவனாம் பரவகைகள். (க௦௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
ஸற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகண்ணி புனிதமுற் வினிதளித்தான்
பின்பரவி யவர்நிறைந்த பெருந்த்ருக்கூட் டம்பணிந்தான் (க௦௯)

முற்றினமே முதலாக மூதகுசீ ரருணாலோர்ந்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதிக்கை
பெற்றரன்பூ சனைநீயினிமை பெறுவேத சிரவணமு
னுற்றமகே சரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்தாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே ரும்பாபி டேகதினத் தெனையவெலா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவனிவருந்
திவ்வியநன் மகோற்சுவம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுங் கலியாண மகோற்சுவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிநூன சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டுகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மினிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (௧)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய்யுமேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதகிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலநியம வபிடேகாரச் சீனையாதிக்
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (ககச)

இவ்வியல்பி னாடொறுமல் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணிமிடற்றெம் மாடீதவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமுன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சீனையென்றுத் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (ககடு)
நித்தியநை மித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சீனவகைக ளொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிநை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடர் தியலுறுமா நியமித்தான். (ககசு)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதிக்கோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மத் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (கக௭)
பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநடி யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்கம் பங்குபொரு ளொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவிலோவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமவ் விராசுரு டாமணியா நரேந்திரனூல். (கக௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுந் நிறையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோக்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா ளளிப்பித்தான். (கக௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்ந்தத் திருக்கோயிற்
கென்னயுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய ஞாதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவரை. (க௯௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னாங்காங்கு
வதிதருவான் பகிட்டைவினை வயக்கியநான் முதலனையோர்
மதிதருபூ சீனவகையு மனுநாத னிமாசலவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சீனவகையும். (௧)

தன்னூலக் நகரிடைமுன் ருபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னுநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா

நின்னொழிந் நெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னுநின் மெதிர்வேண்டியியைவித்தானியமித்தான். (கஉஉ)

இப்படியிப் படியுய்வா னியாவுமியற் நியசேடன்
மைப்படிய வளரித்தருளான் மார்த்தமா ககவிலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தெ மன்னையிடத் தழுதேசன்
றுப்படி கடினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநான். (கஉஉ)

வேறு.

மரபினி லையொன் பாளுண் மண்டல வபிடே காதி
தாமிச முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் மெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப நரலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன்னூர் புக்கான். (கஉச)

மகியர சிராச சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
சகியர சனைய காண மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ராருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழவாங் கமரந்தா னென்றோ. (கஉடு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் வினாம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங்குரைத்துமென்றோச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூத னோதும். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர்வினவினந்திருப்பணிபணிபதி யுருற்றிய சரிதமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக ரிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக் கலன்முழுதுறவாழ்பு
பரத்தினு தகருப முழுச்சுக் கைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ராண்டி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்தவித நிலைபினுறுவாரே.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அசுட.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய நிருப்பணி யரன்கொடி மத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு னற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவிற்கிய
கணந்தரு மிக்கதை யினித்துறு கவின்பெறு பொற்புன தெனச்சொறு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை யெனந்திம னந்தனி மிகுத்தரோ. (க)

வேறு.

அனந்தரஞ் சனற்கு மார வனந்தனும் கமர்ந்து நானூந்
தனந்தர கரத்தி னோடர்ச் சனைதிகழ் கால மெல்லா
முனந்தர விமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் தளியுட்சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (௨)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவர் திருந்த வங்கட்
டேற்றமிக் கெழுமு ளத்திற் நிகழுமெய் உன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழினய சேடற் கண்டுமூன் தகன்ற வாங்கே. (௩)

சினகர நியமத் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக்கட
ரினகர மணிசெய் சூடத் த்ரும்பைவேந் தொருநாண் முக்கட்
டினகர விமக ராங்கி சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தாற்
தனகரத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் கரண மெல்லாம் (௪)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்பேர் வாலிப்
பருகிய னீரி னூற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கடலந்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞாருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுஞற்றி யேகி. (௫)

பெரியநா யகிதாள் போற்றிப் பேணினின் நிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில்பெரி துவந்தடைந்தைங்கையோண்
துரியனா யதித் தொந் தூயமா முகனைப் பூசித்
துரியனா யிரவி யாதி பூசனை யுஞற்றிப் போந்து. (௬)

வேறு.

திருவழு தேசன் திருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாங் கமர்தா
னொருவருந் திக்கு பந்தன மவகுண் டனமனு வொடும்புரிந் துவற்றான்
மருவுபு சனைசெ யிடத்தட் டொன்றும் வராவகை காவலா வயக்கி
யிருகா லியாசஞ் செய்துமே லிருகா ல்ருபெரு விரலினின் நெழுந்தே.

வான்றனி மூலா தாரமட் டிசண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனா நாடிமின் கொடியே
போன்றொளிர்ந் திதயங் கண்டநா வடியே புருநயிப் பிரமரத் திரமைந்
தேன்றிடத் திடைபிங் கையெனு நாடி யிரண்டொடும்பின்னியதாகி. (௧)

சுருதுமங் விருத யாதியைந் திடத்துங் கமலவைந் தரும்பதோ முகமா
யொருவறத் தன்பாத் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பழுதநற் றுரை.
தருவதாய்ப் பரம வியோமநா ருப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருமையிந் கிராமத் திரத்தனிப் பீச மாயபூங் காரமா மனுவை. (௨)

இருதய கமல நடுவினிற் நீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யனையலுங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா துவாத சாந்தமேற் சுழுளு வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (80)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்திரை யதனால்
விரிவுநீ இ யதோமு காம்புப முகுள மேனியிர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிரே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினுன் மனமாம். (81)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த் * தாரகா காரம்போன் நவனு
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனு யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் ரெரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதலுங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் தனிரிரா மயனாய். (82)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனைபுரீஇமுன்னிற்றுத்துவவ்வளியைமேலேற்றி
யிலகுசங் கார முத்திரை யதனு லிதயநின் றனையசி வனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங்கெடுத்துமேற்கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் நிகழ்பரசிவனினைச்சேர்த்தி. (1)

அயனினைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனினை ரூபகந் தங்கள்
வயவுருத் திரண்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்வீந் தவீமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித்தொகைசேர்ந்தொன் றியருசீகுமதேகக்
செயலறு சத்தி செய்துபின் னால தேகசத் தியுமுறை செய்வான். (1)

பொன்னிற நிவிர்ந்தி கலாமயங் கடினம் புதலுநாற் கோணமுன் னாவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரகமும் பகத்தினைம் பீசத் துடனிலிர்ந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் படந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசாந்தம்மேல்.

ஏறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வலமூக் கிரேசகத் தாற்கழித் திதனே
உறில்கந் தாதி பிருதிவிக் குரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ்பான் மதிவடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்பபூ தந்தா னுகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினுல் வளியை யிலங்கூந் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்பட ருகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (83)

தாரகை ஆகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சுகத்தாற் கழித்திர நாகி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்பு பூதந்தி மயமாப் புக்கொழித் தெனநினைந் ததன்பி
னெழிவில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுலிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட நன்னைப்பா வித்தே. (க௧)

தேசமும் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையேமே லேற்றி யிரேசித்த ரூபமுன் னுமந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனந் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நினைந்து
காசறப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (க௨)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நினைந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக
விதமுற விருகாற் புகன்றுது கால யிடையினுந் பூரக மியற்றி
முதுசுழு முண்டா லிருமுறையேற்றி மூதகு துவாதசாந் தத்தில். (உ௦)

பின்னிரே சுகஞ்செய் தப்பரி சாகி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுமல் வளியப்பிருதிவியமாயொழிந்தெனப்பாவித்தாங்கதன்மேற்
கன்னவிந் படிக்கு சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட நன்னை முன்னிமேற்பீசமொன்றுடனே.

சாந்திய தீத கலாமனு வும்ப டந்தமா வொருமுறை சாற்றித்
தோய்ந்திடு வளியை யிடையிற்பூ ரித்துச் சமுனையா லொர்முறையேற்றி
யேய்ந்தபீக் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன்றினையுங்
காயத்துபின் னனைய காயமேற் பரமாகாயமாம்விந்துவிற்கலந்து. (உ௧)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வறைந்துகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பாணு வெழுப்பியவ்வெல்லாந்தீந்துறத்தகித்ததாநினைத்து. (உ௨)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் றேறதி யரியநந் துவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவினெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக்
காயமுட் புறம்பு நினைந்ததா நினைந்து கருதிய விருதய ஈடுவி
லேயதன் டிலைபொற் கருணிகை முதல வியைதரு சலசமென் மலரை.

சூதன மாக முக்கலைக் குடிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ரூபருக் குமமெய் திகழுநாற் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்ந்தரு ருக்கும வுடவி
லோதுது துவாத சாந்தத்திற் சிவமா யுடனமர்ந் தொளிருமான் மாவை.
அனையசீ வான்ம மனுஷரைத் தெடுத்தாந் கவிசொளி யுருவுடை யவனா
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியான் கதனிஞந் கல்குண்

டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் நெழுரு மமுதவென் ளத்தபி டேக
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே லியற்றி நாமு மிவ்வெலா மமைந்த். (௨௬)

விரவுமைப் பூத சுத்திமூற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடுமக் நாபியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநீண் டதய வரைபுந வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச்சவேதாம்புயமிருதயமேலொளிர் தரவுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் படிக விலிங்கமொன் றிருப்பதாநீனந்து
புனிதபூ சோப கரணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனியல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பணிமலர்க் குரிய கந்தநந் ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகரில். (௨௭)

சாற்றுமா தார சுத்திமூற் குடிவா சுத்தியீ ருயவா தனமிட்,
டேற்றவப் படிக விலிங்கச்சுற்றிடையேயெழிற்சிவமூர்த்தியைநிவேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி முண்டபங் கிரியா சம்புரிந் தவ்விலிங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யாதேகத்தை நியசித்தாங்குடனே.

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த நிகரிலாப் படிகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக ஸூதியக் கியங்க ணவிற்த யாதிய நியாசம்.
பாத்தியா சமனூர்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றினிந் மாலியங் கழித்தே. (௨௮)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னுவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்,
தவளவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திலியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரீஇ முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (௨௯)

துதிபுரீஇ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றெழு கழுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
*ததியுந மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க்கியங்கொடுத்ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மனித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாடி சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமவ் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருக் கித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானம். (௩)

தேனுமுத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்க் தொனிகும்
வானியிர் தார காவடி வினனா மன்னுற ங்ளைத்தினிப் புறத்து

மீனயில் பூசை புரிதா வருள்கென் நிரந்தனு மதிபெற்றி யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பந்தனம் புரிந்தப் பணியினு லொளிர்ந்தும் மதிலு
முத்தரு மகழ்தர்ச் சனிவலச் சூழ்மும் முறைபுரீ இக் கவசத்தி னுல
மைத்தறு தேனு முத்திரை சத்தி மனுப்புகன் றுஞற்றியம் மாண்பால்.

தாலிலாக் சத்தி சமுகமேல் கீழிற் சார்ந்துகூழ் சூலமா நினைந்து
மாவருக் கியவட் டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செவ்வு ரிதமணிக் கவசம் பயில்புரு நடுவரை யுயர்த்தி
யோவிலவ் விந்துத் தானநின் றொழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். ()

உன்னுறக் கொண்டு மெல்லெனத் தாழ்த்தவ்வுதகத்தையிதயமந்திரத்தவ்
வள்ளவட் டகையிற் பூரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை வில்வ
நன்னுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிறுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய வித்பா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத் திரமில். ()

அங்கபஞ் சகமே மூலமீ ரெட்டா லருக்கித்துச் சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமற் திரித்திரட் சாவ குண்டன மத்திர நவச
முங்குரைத் தியற்றித் தேனுமுத் திரைநற் துறுசிவ மூலத்தவ் வுதகந்
தங்குதன் றிலமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தார் றகுதிர வியசமூ கத்தும்.

அதுபுரீ இக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய்தவற்றையாங்கிரு தயமனுவாற்
றிதமுற வபிமற் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் திரைகொடுத் தவைய
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் சணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைநத் தின்னமு தாக்கியிவ் வகையே.

நிருத்தரு தான சுத்தியின் வீசேசுட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்தக
சுருத்தற நிறைத்த திரவிய ச்த்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி தீண்டுபு சனைதா னெத்தசா தியனுஞ் றுதலே
யருத்திசால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகத்தானஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

இன்னுறு தனதா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல ரிட்டு
மலர்தன தியந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
நிலகநேற் றியினேத்திரம்புகன்றணிந்துகி ரத்தினின் மூலத்தார்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதனியன்மந் திரசுத்தி யாற்றும். ()

கரமிரண் டிதயத தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மெனனியா யிருந்து
வரயிரு மூலர் தாரமும் புருவ மத்தியாம் விந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமரந் தாரந்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றாயிரு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வேடுமேச் சீரித்தே. (௪௨)

மந்திர சத்தியிம்முறை முடித்து மாப்புற வஞ்சலி கரங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதிம்
மந்திரத் தமர்ந்தோ யசையா லேழை வழிபட லேற்றருள் கெணந்
மந்திரத் தன்பி னகடுகிழ்ந்துருகமரபினின் வேண்டுகொண்டதன்மேல்.

அரியந் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவமைஞ் சிரத்து மருக்கியச் கொடுத்துப் பரிமள தூபதி பாதி
புரிபுநின் மாலி யங்களைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
தூரியசண் டசார்த் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதேந்.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தூத்திர மனுவா
லன்னபின் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டசப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதி பம்முன் பேணினின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (ச௭)

தரமிரு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில குரணந் ததைநீ
ரரிசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ ரலிந்தரு பஞ்சகல் வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவின வெந்நீர் தேன்சுருக் கரைநீர் வியன் கழைச் சாறுசம் பீரம்? (ச௮)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பல்கனிச் சாறின நீரிங்
வலகில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காரித்
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (ச௯)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் ருரைமுன் னுவ துலங்குசீ ருத்திர மெகழ்,
பன்னு று சமக, மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னு று சந்த னேதக மிமநீர் மணமலர்ப் புன்னமணி யுதகம். (ச௯)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனும் புகன்றுமென்
[மெல்ல
வலிந்தரத் துடைத்த கணத்தினத் திரத்தா வாமல ணணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (ச௯)

திருத்தகச் சிவமூ லத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தரத்தினு தார சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ ருகவொவ் வொன்றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுறப் புரிபு
வசத்தபன் மலர்க ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவரை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலிதனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறக்கி
யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வழுத விலிங்கச் சூழ்வுறநிலே சித்தே.

சொமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தரு மைந்துறுப் பமையத் .
திரமிரு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கியின்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமார்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாகமைஞ் சிரத்தம்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (102)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சூலியரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந்தாகி [த்த
பொதிசடா முடியையத்திலங்கெழிற்பளிங்குபொன்கரி தருணவெண்ணிற
வதனமைந் தைம்முன் றம்பந் மொருபான் மலர்க்கர மாதிய மருவுங்
கதிர்பளிக் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சகாசன மாதியகவினும். (103)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்மனு நமார்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் டெயர்த்தி யதனுளாங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர் திலிங்கவா கார முன்னுரு தஞ்சலிப் புருந்த
வித்தரு முருவே நினைந்திலிங் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கே (1)

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசார் தத்தம்
முதமனுப் பொருளே யாம்பா சிவனை மோதமெய் போதநிட் களவ
நிதலியா பகரைத் தியானித்தஞ் சலியைநீட்டிமேற் றுவாதசார்த்தத்தில். (2)

ஊங்குநின் றனைய பரசிவ னிரவி யொளியனாய் புருநடு வரையுந்
ருங்குமென் மெலநின் றிரக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாட்சலியதனுட்
டேங்குபல்கோடி யிந்தொளி யினனாய்த் திகழும் புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமுக் கிரேசக வழியாற் புறத்தறீஇப் புருந்ததா நினைந்தே.

அகனநின் மலவிவ்விவிங்க மூர்த்தியின்வந் தமார்தருள் கென்று வேண்ட
திகழ்புலிமுதலுன் மனைவரையியாப்த சிவபரிபூரணவியல்பை[ழைப்புத்
கவிரி யநிவி லமுத்துமா வாகனம்மீத யம்மனு நவின்நே
தருமுறைபாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (104)

பிரமரத் திரத்தா லுட்புருத் திதயப் பிரசுவம் புயத்துவீந் திருப்பப்
புரிபுறா பணிமுத் திரையின்முன் னவழத்த புனிதனை யிருத்துதலாகி
மரபின்முன் னமுத்தா மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப்பாணை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப்பான்வியாபகத்தில் (1)

தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமுந் தங்கியெண் றென்றையாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நிதானமுத் திரையாற் புரி தரு சந்நிதா னமுமே
லன்கவர்ச் சனைமுற் றளவுவேறகலா தமர்கென் வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுறத்தகைவி ளக்குவதாய்.

சாற்றுநிட் ரே முத்திரை யாற்செய் சந்நிரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசிலையுமாபதே யாவர்
தேற்றமா தேவ சுவாகதத் கிலவென் றிருந்துவிண் ணப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென்பொன்மொழிபுகன் றதாநினைந்து.

வேறு.

நமசு வாமிந் சர்வசெகந் நர்தாநீதா போதாவில்
வமுத விலிங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சுருவ சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்நின்றறஞ் கெளமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகனங்கமற.()

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த ஆல மனுவா லருக்கியமும்
வமுதில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியநியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிவி லைக்கி யம்மூலத் தஞ்ஞற்றி யாட்சை யத்திரத்தால.()

அவருண் டனம்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமு லத்தாற் றந்தநம
சுவத சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்முக
மவிர்சென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனூர்க்கி யம்புரிந்தே.()

வினைசெய் மலரக்கதைதூர்வைமிளர்கூலிளமென் னிவையிருகை
தாமு னிறைத்தாங் கருன்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையிடக்
கரனின் றொலிப்ப றுந்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முகங்க ணுகள மாப்பு பதநேர் தனிசுழற்றி. (௧௨)

தொகுத்துப் பிரண வாகாந் தூல மிதுவோ வெணமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிரத்து முன்போல மொழியா சமனூர்க் கியமளித்தே.

பாவ னாபி டேகமுறை பயில மீட்டிந் தைலாதி
தாவில் சந்த னுந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
துவி சேடார்ச் கியமனுமா தோய்மாட்டித் தாயநிறத்
தேவிக் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவ்சமனு.()

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு விரைக்கலவைச்
ககந்த பஹு மக்கதைபந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னரைஞா ன்ணெயிருஞ் சுவண கௌபினர்
திகந்தமிலகு விசித்திரவத் திரம்பொற் பூணூண் மணிக்ருமைகள்.

ஆதி புனைஇப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டைமுதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனார்க்கியந்தற்
தோது மனோர தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லிலயாங்கந்
காதல் வேண்டல் போகாங்கந் கவினப் பூசித் தருக்கியங்கன். ()

செறிய ஊனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளிர் க்
கிறையீ சான முதன் முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதமந்
கிறன்முச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருக்கென்னுரைமுத்திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க்கவர்மனுவால்.

இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெகிரின் மகாமுத் திரைகாட்டி யீனைய சுரரா தியரெல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாஹிணெசய்
ததன்மேற் றூப தீபமளித் தாச மனார்க்கி யங்கொடுத்தே. (௭௦)

ஆங்கு நிரைத்த நிவேதனங்க ளினைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுளுற்றி யிருக்கிஞ் சயமனுவாற்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாச பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய னைவேத் தியஞ் * சுவகா. (௭௧)

எனவவ்வற்றின் பெயரிடைவைத்தியம்பிநிவேத் த்திம்மனுவாற்
புனித பாஸீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சுந்தனத்து ளாலே கவசத் தாற்றுவுட்டி
யினமெவ் லிலைகாய் முகவாச மினிதீந் தருக்கி யம்மளித்தே. ()

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணுங்கோட்டி
நேசித் தாச மனார்க்கியமு நேர்ந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசுந் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு.
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னு. (௭௨)

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதீ பாதிவெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேசு நிறைக வெனக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கலிகை
தொருத்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (௭௩)

சுவாகா எனப்பாலது இசைநோக்கிக் குறுகி நின்றது.

கரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டற் சறிகுறியாப்
பரவு பளித மாதிரம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனூர்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலிதாய்ப் பினர்மாழுத்
திரைபஞ் சமுகி முத்திரைக் கிருந்த வளித்தா யிராமம். (எஇ)

சாற்றி யளியா னினைநலில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகரத்
தாற்று செபதூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்காங்கி யினிதற் பவமுத் திரையாலே. (ஃ)

அனைய செபமே தன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மன் றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று நிவேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
கிணபோர்தின் காற்செயித்தளித்தநர்மலவிலிங்கத்தென் றீழ்பால்.

அனக சிவாச னுதியமைத் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட ரேலவித் தியாபீடந்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே.

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்புபெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோஷ ததிரகியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணைரூவியெழு
வுருக வுளமு மிருகரங்கனொளிர்சென்னியின்மேற்குவிற்தேறத்
நிருமுனமுத சயம்பிலிங்கதேவோத்தமன்பொற்றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிரி ருத்திரமு னெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழத்தி மீட்டிம் பெருகன்பால். (ஃ)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தெ ழுந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சயம்பு லங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவிஷந் தரப்பொற் கோலம்புயங்கர்கோண்காணநின்றான்.

மலவிரு ணைக்குந் தேச மலிதிரு வேணி கண்டா
னிலவுதா ரகசொ ரூபி நிமலனீ யொருவ னேபின்
பலரிவை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்
குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

சங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம்வீட்டிமெம்ஞ்ஞான நல்குந்
துங்கமிக் கெவருவங் காணத் துலங்குமக்; கவினேர் கண்டா
னங்கதம் பலவு மிந்தோட ளாவுந்ந் பருமை கண்டான். (1)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானரை மதியு மென்று
நிறைமதி யுமும்பூண் டாங்குநிகழ்து கன்முக்குமும் கண்டான்
முறையின்மும் மலமுகக் குற்ற முக்குண் முப்பு ராதி
பறையன் றருள நேற்று பாலபுண் டாரேந் கண்டான். (அசு)

உலகெலா நிறைவியட்டி யொளிக் கெலா மொளிதந் தென்று
நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
ருலமறை சிவாக மாதி குழாங்கன்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
விலகுற தமர்ந்து வாமும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான்.

பொதுமறை யாரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கள் புகல்பசு பதியே யீச
னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான்.

மிடீற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
விடத்திலும் புறந் தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வியா
துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
விடத்தறு மிரோகை மூன்றவ் விருங்களத் திலங்கக் கண்டான். (2)

அருளுதம் வருக வென்றங் கழைத்தவி னெவியா நிற்கு
மிருகமு நிகமென் றேந்து மிளிர்ந்தான் மழுவு முற்றோர்
வெருவுற வபய மும்பின் வினைகவர் தளிக்கு மாண்பு
மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கர சதுர்த்தங் கண்டான். (அசு)

உலகெலா முறையிற் தன்பா லொடுக்குறத் தனையொ டுக்கி
நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நத்தியன் றத்வா தீதன்
மலர்பர சிவனே யென்ன மறைமுடி வறையும் வாய்மை
யிலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ ரிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அசு)

அண்டகோ டிகளே லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்பெல் பொருளே லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
றெண்டரு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் * லணிகள் கண்டான். (௧௦)

புரத்தலின் றொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபதி டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ ணகைதரு க்பால மாதி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்த்தக் கண்டான். (கக)

தானலா துலகமில்லை சுகமலா தடிமை யின்றென்
றேநலில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிமிர் தரவி யாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிமிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (கஉ)

தன்னில்வே றற்ற மர்ந்துந் தானுறு முருவிற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்ந்து மேவு
மென்னையா ளமுத நா தனி டத்திருக் கோலங் கண்டான். (கங)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளரருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்குள் வெள்ளங் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கரைபின் காணான்
றலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (கச)

பரவச னாளுண் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணன்
வரனரு டரமுன் போந்த வன்னறன் குறிப்பு முற்ற
வரனளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரசுமென் மலர்த்தான் பேசற்றிப் பேணியித் துட்கன்கூறும். (கதி)

ஒருவனா யுலக மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபரி டம்போற் றத்துவீதிய போற்றி
வருபரா பரமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கக)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேய ரூபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் விரிந்து நின் றுஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கௌ)

மூதுணர் விப்பி ரோசர் முறைபுரி தூங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கஈ)

வீரிகலை யாவுமோர்ந்த வித்தக றொவன்றி யானத்
தொருவுபு கண்ம டந்த * முறுவர்தா முத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திவறஞ் சதீத சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூக)

மிருகண்டு குறு வொன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்னே
னருகண்டு 2 மறலை வீட்டி யாசினித் தியபா வன்பந்
தருகண்ட காள வொண்ணே தாரமா விபினத் தென்று
மரு 0 கண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூ0)

0 வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுந் இத்திசுகிரித் தந்தோய்
|| வனசமா னங்கடந்த வள்ளலே மாணா குடும்
வன X சமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூ0க)

தொழில்களைந் துணையன் றின்றத் தொகைவகைவிரியபப் பின்
றொழிவில வசல னீயிவ் ளுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்தழ்மூர்த்தியாம் பிரவ் னத்தின்
வழியரு னாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூ0உ)

தன்னில்வே றயர்ந்த தொன்றுஞ் சகாதிக துலிதாமாகத்
தன்னில்வேற்றென் றுமில்லாச் சர்வபூ தேச நேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத்வாச
மன்னிய வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூ0உ)

போதருமெவர்க்கு மோர்காற் புரிந்ம மாத்தி ரத்திற்
காதா உ பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதம சர்வ சித்திப் பிரதனே ச யிரதக் கானின்
மாதவ வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூ0ச)

நித்தியுநீர்வி காசுநீராலும்ப நிசாமுயேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பா சாதூர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (கூ0சி)

* பந்தம் ஒருவுபுமுத்தி உறுவர் என்க. 2 மறல்-மறலி.

0 கண்டன்-தலைவன். 0 வனம்-துளசி. சம்-சுகம்.

1 பாவனம்-சத்தம். || வனம்-அழகு. X சமா-சாந்தனே.

உ. பவார்ணவம்-பிறவிக் கடல். ச இரதம்-மாமரம்.

அனந்தீர வமுத நாத வட்டமங் கனசொ ரூப

கனந்தர கந்த ராதீ காருணி யாம்பு தீசு

சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான

வனந்தர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி.

(க௦௧)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சமீல சாரங்

கங்கர மந்தி ரேச காரண பெரியநங்கை

பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்

வங்கர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி.

(க௦௨)

வேறு.

[பே

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தநினையாதுணர்ந்திங்கேத்துகிற்
னன்றிமகத் தெனிலணுவு மண்டமென றுணுகின்ற யணுவே யாதி
பென்றிடிவோவண்டமணுவெனத்தூலித்தெழுகின்றயேகனென்னில்
வென்றியுற வநேகனாய் விரிகின்ற யென்றினைக்கும் வேத நான்கும்.

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா வென்றனைய கலக்கந்தீர்த்து
மாண்பார் வச்சுருகி சாரமெடுத்திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாவென் றிணையடிக்கீ ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனாய்த் திருமுனமந்தாங்கருளிற்றினைத்தான் னன்னே.

அகிராசன் செயனோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்தனேநின்
சுகதாய மாதுரிய துவாதசமஞ் சரியாமித் துதியி னார்வ [யாஷ்
மிகுமோகை யுற்றனமிய் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர் விழைந்த
தொகமேவி யொருவீடுந் தன்னுகநீ வேட்டவரஞ் சொல்லு கென்றான்.

அணையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யமகிரிசை யிடத்துடையா யமுதேச வேழையேனி
னின்னவரிய திருக்கோல நேர்காணும் பெறும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினினியிதனிற் பெறுபெறும்பே நென்பகர்வ தமுதசயம் பிலிங்க நாத.

ஆளுவஞ் சேடநா யவருளால் வேண்டுவதொன் றனியே நெஞ்சார்
தேனாத நினைதுபதச் செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனோஞ் சலியாம லியணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்ந்தான்
பாளுற மொழிபாகப் பரமேசனகியீச பகர்தல் கேட்டி. (க௧௩)

அன்புடையா ரெவரினுமிக் கன்புடையா னுகின்ற யானா லுங்கே
ணின்புடையே நம்பத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புசிடம் பாநிருத்த முதமனித்தோ நினக்கிம்மா முளரி வைப்பி
லின்பமுத சுயம்பிலிங்கத் தெழுந்தருணத் தரிசனப்பே றினிது தங்கீதாம்.

* அனந்தரன்-பிரிவிலாதவன். அல் நந்து அர என்னினுமாம்.

அனகநினக் கென்றுநம தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதிரீயீண்டுப் பட்டிந்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நாளெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி.

வழிபடுவோ ரிகபோகம் வழுவாது முழுதார்த்த மரபின் வாழ்த்து
கழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச குட [கென்று
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவயிம் மூதூர்க்
மெழில்வளர்பூ ரணமுடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ.

கிமதருனா லுலகபூ டணமாக யோகசூத் திரவீ வின்று
சமைவுநகின் பெயரினிந்ரா தஞ்சலமென் றதற்கிய ற்பேர்சாற்றிமேலுங்
கமைதருமா தேற்றுலியா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
வமைவுறுமா சாசுவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாக வைப்பாய். (௧௩௬)

கம்முரிய சொருபவிய னன்குணர்ந்தோ ஞானனை நவின்ற துண்மை
யெய்மில்வனபேதனென வெண்ணு தியானினக்கவனேயெம்மைநல்கும்
மும்மலமோ சன்குருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னாறு
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்ந்துவழி படலேந்ந் கமைதி யாகும்.

ஆதலினு லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழா தமைந்து வாழ்த்திக்
கோதறவீந் தினிணமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரிந்தப் புனிதசயம் பிலிங்கநடுப் புருந்து வெற்பின்
மாநெர்மீந் திரநாதன் மறைந்துவீந் திருந்தனனிவ் வையம் வாழ.

பின்னருனா லகிபதிசெம் பியற்கூவி யமுதேசன் பெரிய வண்ணைக்
கன்னமகோற் சவம்வீதியி னாற்றுவித்தாந் ககல்பிரிவிற் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா னையுமறுக்கும் பான்மையதோ வென்றி ஈண்டு பாங்குமுள்ள
மன்னவொருவாறமுதவள்ளைத்தாழ்ந்துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே.
வெற்றுடல்கொண்டேகுபுபால்வீரையிற்றன் குரவனடிவீழ்ந்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன்பணியாற்றி த்துன்னினனென் றருணந்திசொலக்கேட்டி
முற்றசுனற் குமாமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதக வேந்தன் [ன்ப
றுற்றவண்முன்பெற்றபயன்சொற்றருள்கென்றிறைஞ்சிடவத்தூ யநந்தி

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேவிய முனிவா ரன்புகூர்நா
மாலறு கதைபினு மங்க னோதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதா
மேலுற வினவினாந் நன்று கூறின ரேவரு மிககக மென்ப யாவையும்
வாலிதி னுகருபு பின்பு மாபதி வாக்கழ லடிநிழ லொன்றி வாழ்வோ.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம் ௧௩௪.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

— 100 —

அரபதி சென்றமு தேசனை யனியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன் மேலினி வருணனை யன்றுடல் சாபமு
நெருவிய நன்கதை கேளென வுணர்தர வன்பினொ டோதுறங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னுள்ளை விரிகடற் கரசொரு வேள்விசெய்
மதிகொடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையிற் சிற்சில
சுதிபடர் 2 தெளத்தியர் தமையினி இக் காகினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவிரை வருகென வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தனர். [உ]

தங்களை யுறுசெய நெரித்தரஞ் சார்கென வழைத்தன் ரம்மறைப்
புக்கவர் நிடேதமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன்
ரங்கது தூதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற லிறையுள முடைந்திலெ தெண்ணுமால்.

கருதிய வேள்வியெய் படியுநாங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
நெருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னேக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வீயுமென்
நெருபழமொழிபழுதுற துதன்னுழியுணர் தரும்வகையுஞ்றுவான்

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் நகுசலை பற்பல கற்றுள்
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்புல வனைநிதி முதுபொருள்குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிரீ. [க]

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லெண்ணெவன் நிடினுமக் கீருவ
னசைமிகு பொருள்பல வென்றுள் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தன்னுதி யென்றரைஇ
வசைநிறு வுதலினப் புலவனை மற்றவ னிதுத்தின னேகினுன். [ச]

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு நினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக னெதிரூரைப் பேர்புரிந்
தினிவரு துயர்க்கட லிடைப்புன லிறைவிழு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தனி யேகின னத்துனை * குடாதிறை.

2 தெளத்தியர்-தூது செல்வோர்.

* குடாது இறை-மேற்றிசைத் தலைவனாகிய வருணன்.

அழலினை மடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனநிறை யார்கலி
 விழலுறு மவர்களை யறிவலாம் விழலுற பொற்றுவ ராற்பில
 வழியவ னுறப்புரிந் துன்னிய மகமவர் மனக்கொதித் தெழுதலி
 னெழுவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமெனா.
 முறுகிநின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
 வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞ்ற்றுபு நீரோமை வெல்லுநா
 னறுதியிந் கமர்தனுங் கடனெனா வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயினு
 டு னுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முழுவான் நென்பதால்.
 பின்பவ ன்மர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினே
 னின்பமிக் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்த்துளான்
 நன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத ரூபதுத் தாரண
 மென்பலி தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ.
 தாணபா தலத்தினை செயறெரீஇத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
 மோதுமக் கணமவ னுற்றெறி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
 டேதறு தாணமு னைவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாறையு
 மேதினி புருந்துதந் நியதிகண் மேலிய வமர்கென விடுத்துமேல் [௧௧]
 குடபுதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
 மடமைய ரொனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
 னுடனறி விழந்தனை பித்தனா யுடலழி குருபமுற் றுலதார்க்
 கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின்.
 வருணனவ் வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலைநிலை மனைமுனோர்
 * தெரிபுழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுணர்க் தினைத்தன
 ரொருவிவிப் பழிதெற நீடுநா னுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
 முருவினுற்றெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ னுற்றுளான்.
 னுதிர்ந்தொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
 னதுதெரிந் துடன்விரைந் தவன்மனை யமைச்சாடி முனிவரன்டிபணி இ
 முதுதவ முனிவார் சிகாமனே முழுதுநி னடியல தாணிலேவ்
 கதுமென நகிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பதால்.
 அடிசனை முற்றவப் பெரும்பய னூலிவ் கடிதொழப் பெற்றனங்
 கடிக்கவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
 மொடிவறமுழு துணர்ந்தருனெனுமொண்கலனணிகலனெனக்கொடே
 நெடிதருள் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்ப்பணிந் தனரடிக் கடியரோ.

0 (தமக்கு ஊழ்முறைபால்) உறுவதாயிய தீமைநீக்கத்தை எங்
 வித அரிய தம்முனிவரும் பொருத்துவான்று எனனும் தான்முறை
 யால் தகைஇயினுன் என்க. * தெரிபு எனப்பிரிக்க.

ஔமீனும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதுசற் பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதில் வறுபழி யகற்றி தாயினும்
வழிபடு தும்பொருட் டிசக்கமும் வளர்த்தெழு முனநனி யாதலி
னென்றிதரு முபாயமிக் கோதுது முணருமி னென்பினு மோதுமால்.

தமதிறை மனமழி சரபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் னுயன்வ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னியிப்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (கௌ)

எனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தரு
யினநிற் திதசபா பிட்டனா யினனறி வுற்றல தியல்வரு
துனமி லனையதிப் பாதலத் துருந்துதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (கௌ)

மரைமலர் புரைதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலவ் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருபத மலர்தன
கிரசுதை வரவியுந் திரைஞ்சுபு தீயவிப் பேயனை நீயலால். (கௌ)

அருள்பவர் பிறரில ராணின் தடியல திலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சேன வுதகமென் பதயிசை யாட்டியப்
பொருவின்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கணசமன முலையிற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காடியான் மரபினி லருச்சனை யாற்றினான். (உ௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெதிர் தொழுபரு ணான
நேசமு னீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலினைக்
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் துள்ள மாமனு. (உ௧)

திறன்மலத் திரையமொய்சித்தொளிர்சிவத்துவப்பேற்றின யளித்திட
லறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி நேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (உ௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறக்கிய புரிந்ததன் னுக்கினற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்வரி தன்னுயர் சிவாகமத் தவிர்முறை யிந்திர நீலமா
பாசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய்தருச்சனை புரிந்துபின்

உ ஈனர்களும் நிந்திக்கும் நிந்தையுடன் கூடிய பாபிஷ்டனுயினன் என்க.

குடபதி கேண்மதி யிவ்வருட் குறியைநின் னுடலள விடையரு
திடர்தப மிடையுப காணமுற் றியைதர நியதியி னுடொழந்
திடமிரு மளியிக வுளநளி திகழ்தர வருச்சினை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிறைஞ் சவனிநு கரமிசை யருளினன் மாதவன்.

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய னுல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றோலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதீதமாமொருபொருளிருகர்த்தொருமையின்
கருவியிவ் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (௨௫)

வேறு

என்னுவெழு மாதா மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வருவாதருச் சித்துப தேசமுறைத்
தின்னாவற நீன்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை நேர்புரியா
விண்ணீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேர்தொழு காலுரை நல்கியரோ.
தொழுநாங்கெழுந்தஞ்சலிசென்னியினிற்குடித்திருமுன் னுறநின் றன

[னம்

முழுமாதவ தேசிக னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுலாதமர்தாபதசாபவினைமாற்றுஞ்சொல்போற்றுதல்வேண்டுமெனக்
கெழுவாரிதி குழ்புலி யின்கணலா லிவணீ னெசயி னும்பய னின்றதஞல்.
புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தகுமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானனமேற்றிசையிற்
றொகுயோசனையோரிசண்டின் னுள தச்சுதாரணியத்தமர் னாமணியைச்
சுசுபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றாத்துணை யாகும் நாதியனை. (௨௬)

படிவாரு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிசாசுந் பூசிட பாநனைமெய்
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிநிறை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிலி ராயவுப காணம்பல வோடன வாமணியா
லொடியாதமர்பூசனையாற்றுதிமேலுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.
மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யிவ்

[வகை

புரிவாவெளிந் சாப நதித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீமெளிக்குமெனப்புகன்னுறுதகேசனெழுந்தெதிர் தாழ்த்திறைஞ்

[சிப்

பெருவாழ்வு தாப்புரு சந்திராவ பெரியோய்சின திருவிசையாக்கவியை.

எவ்மாற்றுநர் சொல்வழி நிற்பனின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்பமொச
ண்னையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லெ
ன்னவரி தென்னையெனச், சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் நிகழ்
மோக்கமின் மென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேசு சுயம்பிலிங்கத்
நிறைபூசனை நன்றருண் மென்றதெனோ. (௩௧)

எனவேவருணன்புகல்கின் றதுகேட்டிஹைகூறுமுன் னூ லுரைசத்தியமே
யனஞான மப் பூசனை புன்றியுற நகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையான்
மனதாய்மையச் சுத்தி பரம்பரையின் வருமாணசிவ ஞானமப் பூசனையே
முனமேதுவென்றோ தலுஞ்சத்தியமேமுத்திக்கதுபரம்பரையேதுவதாம்
அவிரோதமுன் சொன்ன துங்கேட்டதுமென்றறிபினுமத்தெளிவோ

[துதுக்கேள்

சிவபூசையொ டன்றிய லெத்தவமுஞ்சீவன்கழிதேகமென் றோதுமறை
யவமேயவை யுத்தம பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றோருதியச்
சிவபூசையுண் மந்திரம்பாவுணைதுச் செயநந்திரமாதிய வாய்மையெலாம்.

முன் னூ லுணர்வன்பருள்சாந்தமுதன் முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவன
யன்னோர்மிடற்றோனருள்புக்குநின்றலறிவானதன்ருமைபல்பெருமை
[யெலா

மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுகொ
வின்னேகாநெல்லின்ன த்துவிதவிரும்போகமிப்பூசனையேதூலால்.[லேசு
இதன்மேலுமெய்ப் பேறுயர்க் குள்ளதுகொ லெந்நூலு யிசைத்தினை து
ண்டெனவென், றதையேபுரிந் தத்துவிதானந்த வாழ்வடை வானென
வோருநியீதலதூர், துதிசேர்சிவ மாந்ல வாசமுநீஇச் சுயம்பீசவ ருட்ரு
நிகேந்நொழுநி, யதிமேவினு முத்திபரம்பரையி னருண்மென்றுணரு
ண்மையிதையமுதேல். (௩௨)

அல்லாமலு மத்தரு சூதவனத் தமுதாசு சுயம்பிலிங் கேசனையாந்

* கெல்லாருமுக் காலமு நேந்தரிசித் திரியாதுவ சித்திடு சேனெவன்
மல்லாரவன்றேகமவிலும்பொழுதம்மனுநாயகன்றேவியொடும்புகுந்தே
வல்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு வானிது நிச்சயமே.

இவ்வாய்மையையோர்வுறினித்கலமேயிறுங்காறும் வசித்துமெனும்
விர்தஞ், செவ்வேகொடு சாந்தமன்பாதி தினந்தின மோங்கியவிட்டலின்
காஞ்சனையோ, டவ்வாழு தேசதெ ரிசனமைந் தெழுத்தெண்ண ரியா
னமுன் றையுநீஇத், தெய்வாதிப ஞானருண் மூழ்குநர்க்கத் தேவேச
னளித்த மெரிப்பவரார். (௩௩)

வேறு

கேணி யாது கேசநாம் விரிப்பதென் கிளத்துஞ்
சேனமு னேகமும் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ரூண்மு னேபணிந் துன்பெய நிவ்வகதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங் கேசவான் மார்த்தபூ சனையும். (௩௮)

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்தி முனிவன்
தாமுன் னீனிடர் புரிந்துள சாபமோ கனிமாம்
வாத மெய்ச்சிவ்ஞானமா மகோததி மூழ்குந்
தாமு மாமவ ணுமலொரு தலையெனச் சாற்றி. (௩௯)

அமல மும்விரு பாக்கமா முனிவா னகன்றான்
சமல நீக்குமத் தாபத முனிவான் றனதாட்
கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரிஞ் சனிந்து
கமல நீப்பதித் தலமல திலையென நய்தான். (௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரர்
தனிலில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
டீனிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதனா யனைய
பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும். (௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன் மருமையிற் பேணு
நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
தலத்தி னோத்தடத் தெழுந்தன னத்திருந் தடமுன்
புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம். (௪௨)

அனைய தவ்வமு தேசலிங் கத்தின தவாசி
தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
லனக சானவி யாகுமா திர்த்தமுந் றடுத்தே
யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனியிலங்கும். (௪௩)

தேவ திர்த்தமென் பெயர்பிச சித்தமா மனைய
வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
வே னுதிபன் மரபினத் திருத்தத்தோய்ந் தாங்
மேவ நித்திய நியதினென் முடித்துமே னிலவும். (௪௪)

முனியி லிவ்வான் மார்த்தபூ சனையுறை வயக்கிக்
கணித மில்லுப கரணங்க ணோடுதன் காந்தை
பணிச னங்கன்பின் வசச்செலீடுப் பணியணி வேணித்
தினியி ருடனெத் தமுதிறை கினகாத் திருமுன். (௪௫)

தூல லிங்கமா கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
சேல வைங்கர னுறிரு செங்கர னெனுமப்
பாலர் பைங்கழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
சால வந்தறி காரந் தீசர்தான் சார்ந்து. (சக)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
லிடையளித்தருள் கெண்ப்பராய் வேண்டுகொண் டடுத்தான்
கிடப நந்திதான் பத்திர விலிங்கே நிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (சஎ)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலை யெமையான்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருண்மு னீர்த்தெழ் விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுநீ இ யன்னொழிந் திருவுருத் தோற்றம். (சஅ)

கண்கு ளிர்ப்படுந் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பலீழ்ந் * துயிருணர் பொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்படுந் ரெழுந்தநின் றிண்ணனம் பராவும். (சக)

அகில மீன்றரு லன்னையே நின்னசே யடியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே நிர்க்கதி நினைந்து ளந் தயைகூர்
தகல்வு ருதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகல் லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெகிர் போற்றும். (இப)

வேறு

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தே
யலைத்தொழித் திடவெ முந்தாங் கம்மலம் வெளிநென் றோத
நிலைத்தொளிர் கருமை வாய்ந்து நெறித்தெழு மோதி போற்றி. (இக)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ணு ளவீர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலத் தாடு லர்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வழுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி, (இஉ)

தூக்கதூர் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றய்வா னுயிப்பெழு கசி போற்றி
தக்கொசால் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத காண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிந் திருவாய் போற்றி. (இஉ)

* உயிருணர்வு—ஆத்ம போதம். ல உலர்த்தல் - தகித்தல் பெய்த லாகிய ருத்தொழில் செய்து பேணும் முக்கண்களென்க. ல கொல் லாகிய அழகு என்க.

சமர்புரத் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங்கவற்கும் பேரின்
பமைவீலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுவ குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (௫௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமூற் றளித்த நேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் றனிப்பிர காசம் போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மாணவண முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிற் றா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருன்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசம்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமூற் றெவ்வோர் சூலின்
மேயிய பெற்றுஞ் சூர றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசுற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருந் புறத்தி னோடு மொழுக்கமநே ருரோமம் போற்றி. (௫௭)

இருதிய கமலங் கீழ்கின் றெழும்நீர் நீலைய வாவ்
மஞ்வு * மா வர்த்த மேய்க்கும் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகாண் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி. (௫௮)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பந்தினைக் காதி சேய்போ
லருளினி னிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தான்கள் போற்றி
யிருவரால் வனப்பு வெள்ளத் திலங்கனோர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
0 போமெனப் பல்கா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தாமரை யுபரி டங்கள் சுமத்திடப் பெருத ஈற்றத்
தேயிகன் புனத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முதலிமேல் வீடு நல்கும்
பெரிவகா யவியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசுரின் னருளி னல்லாந் கிட்டரு மமுத நாதன்
நிருபுதுந் தருண்ம தெத்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௧)

1. * ஆவர்த்தம்-சீர்ச்சுழி. 0 போம் என்பதில் வினாவிசை. ஒதாரத்
தொக்கது "செப்புதற்காமெனின்" என்பதிற்போல்.

செயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
நாயுட் கடனே யேனை சாற்றியும் பிழைவி னழித்தேன்
நீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
நுயலிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே.

(௧௨)

நன் றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிடைஞ்சியா நுன்பெற் றேகி
மன் றதுன் றிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசுன முறைசெய் துட்போய்
கின்றொளி ரமுத ரூப நிறையருட் குறிநேர் கண்டான்.

(௧௩)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணான்
றண்டெனப் படிந்தா னந்த ஈகரந் தனிதி னேத்துக்.
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூர்பர வசனா யொன்றிப்
பண்ணென் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வந்தான்.

(௧௪)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர நோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நோநின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம்.

(௧௫)

எனமுனந் துதிய னேக மிசைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுக் காநி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற.

(௧௬)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் கசமிசு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா நியாச மாதி
தெருட்டுசே ருருத்தி ராதி செபமகா வயிடே காதி
மருட்டெறு நிவேத னாதி வயங்கவா கமநான் மாண்பால்.

(௧௭)

போற்றுமா பூசைமாசிப் பூரணை யாய வந்நா
னேற்றிவ ரமுத நாதந் கியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதினா லோதி யாயந்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுபிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்ந்த னித்தான்.

(௧௮)

இன்னன மரரி னாளு மியற்றியத் தலநி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தஹ நாதன்
றன்னடி பணிந்த மர்ந்து சாருநாட் பிலத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாலி முதுதட மதனி லேகி.

(௧௯)

சாணுன் மரபிற் கோலிச் சாற்றுகும் வேன்வி யொன்று
மாவற வியற்றி யார்வ மலிதிருப் பணிகள் பல்ல

காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்கீ.

(௭௦)

புரிந்தெதி ளாண்டு மாசிப் பூரணை நாளி லன்ன
வரையுரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நல்கிப்
பரிந்தெதிர் கோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாந்தை யென்பா
வரத்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு

ஆங்குது வினவிய பனவரொலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருத் திவினை யாவமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினை
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னுயினை நீயெனவே. (௭௨)

ஒதின கோதுமச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
வேதறு மேற்றிசை காவலகே னெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருத்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னுயினைநீ. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமும் நெய்தபு வாழ்க்கிருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்துஞ் ஞானமுநீ இத் திகழ்பா மோக்கமுஞ் சேர்க்கெனத்
துன்னருமின்னமுதொழக்கெனவேதொட்புறவெழுந்தனதுமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ளானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
திடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேனறுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி திவினை புத்தியுறப் பேணிநின் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடலிழ் டி சுவன்னக வேணியமு தேசனிக் கருளிய தென்புகல்கேன்.

எந்தைசெ யாசரு னென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
தந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சிந்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக வீழ்த்தடிக்கடியிறைஞ்சி
ஞுத்தபலி றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முளமிரு கண்டரு டனையனவன்.

கிறவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறவிதி வழியினிள் பதிட்டைபுரிந் துளமிரு மளியுறப் பூசனைசெய்
திறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புருத் தமுழுதும்
பறிகொடுத் துதமவன் சவாசிய பாசலம் போந்தமர்த் திருந்தனனும்.

. [மையும்

1 அரதலந் தனிற்சிவ சிந்தனைபோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்ட.
பரசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனைப் பனிக்கட லாசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங்கரவுருவாயட்டாவக்கிரமாதவற்றொடர்ந்தன்றா [வென்னே,
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை வெதிர்தெரிந் திது
எனநனி கருதிமெய் யுணர்ந்தன்றோ னெத்தரு பாதக வினையாவந்
தனதெலை புகுமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது சேகர வடவியெனா
மன்னுறத் துணிந்தொரு நொடியாங்கே வந்ததன் மூழ்கிவெண் ணீற [ணிந்தாக்
கினிதெழுத்தைந்தெணியமுதேசனினையடிமுறைபணிந்தெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிமபாகத் தருட்ருநி சிறுவியாற் றினிற்பூசித்
திமிர்பயங் கரவுருக் கொடுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
நிமலமந் திரமுதல் வனைநாளு நீடளி நீடளி யோடிறைஞ்சி [கேளா,
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைந்தமார் தன்னெனு முறை
அபன்மகனந்திசேவடி தாழ்ந்தெ தம்மண்ணலிவ்வுருணன் மார்க்கண்டேசந்
கியலுது தென்றிசை யிலிங்கநீ டி யினனென வுரைத்தனையம்முனிவ
னாயும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணீறுவிய வுதன்வாய்மை
மயசற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவறு நந்தீசன். (அக)

கடிமல சடியினை முடிக்கொண்டு களியளி யொடுதொழு தருங்கென்ற
படியருள் கதைபக ருதுமென்று * பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
நொடிதரு மிவணரு ியவிந்த றுவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிகநல முழுதுண்டு மருவுவ ரினையறு பரவிற்பே. (அஉ

வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩௬௬.

மார்க்கண்டேயச் சுருக்கம்.

—

சிந்து பூப சாபமொ சிந்த காலை யோதினங்
கந்த னேரு மாமிரு கண்டு சூது மாவன
மந்தி ரோச சேனவயு வந்த பேறு கேளென
நந்தி லாத சோருணந்தி நாத னோதுமால். (க)

1 அரம்—பாதலம். * பழமைசொல்முனி—சூதமுனி.

வேறு.

வருதிசனற் குமாரீம வனர்குரவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வருவருரு மணியொன்று வந்துதிப்ப
பெருகியன்மா தவமாண்பு பேணினிறை பெருஞ்சிறப்பி
ஞெருவரிய திருவெண்கா வெநிலத் தொளிர் தருமால். (உ)

என்றுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழும் திணையடிதாழ்ந்
தொன் றுரைக்குஞ் சனற்குமா னும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென் கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருமணிதா ளாமதுபரம் பரைமணியேல். (ங)

அணையதிருத் தணையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காரணமென் னினம்பருவ முதுகுரவப்
புனைமணியின் செயல்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி யண்ணுவென் றிறைஞ்சுதலு நந்திசன். (ச)

நினதுவினா நனினன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியசிவா கமயிருபா னெட்டினுஞ் சாரமதா
யனகருரு முனிக்கமல னருளியதென் பதுதெரிபேர்
புனைரெளர வாகமத்திற் புகல்படலம் பலவவற்றுள். (இ)

பரவருஞ்சா ராற்சாரம் பாசவிமோ சனபடலம்
வாநிறையப் படலத்தின் மலிசீவ ரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமராழ்ந் தாழ்ந்துடனோக் குறநோக்கக்
கருதருமெய்ப் பொருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து,
தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோகநிறைந் திலங்குமது
புகல்வருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருகாமந்
திகழ்தருமென் றுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
நிகழ்வரு னினன்கல்லா னரிழலம்பூங் கழலொருவன். (ஈ)

ஆயதிரு வருண்முறைநிற் கார்வமுற யாமுண்ணு
ணையமிகு சமக்கார நிருவாண திக்காதி
துயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தத்தணையம் முறையணைய தவமுனிவெம் பலமுனிபு
வந்தணைசெய் பாஞ்சோதி மாமுனிக்கீர் தணனிதரு
னித்தணையில் கல்லால நிகழற்பரம குரவசிவ
சித்தணைசெய் பரம்பரையென் றிறனமையப் பெற்றனம்யாம்.

பரவருமிக் கைலாய பரம்பரைபூ வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறநு
மிருண்மலரீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுளம்வைத் தமர்ந்தனனிச் செயலிவ்வா நிவணிசூழ. (௧௦)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றாங்காலை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணை கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பா மோத்தமபுண் ணியசீலர். (௧௧)

இவர்பெயரச் சுதரோனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுரை தரலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறநன் மகப்பேற்றி னூர்வமுநீ இத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் திக்காதி யாவையுஞ்செய் குலகுரவன். (௧௨)

திருத்துறையூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
கருத்தொருமித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிவிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண்டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (௧௩)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறியே
னாயசிவ தருமமெலாந் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
சேயதல தணித்தாகாத் திறத்தான்மீட்டுங்குரவன். (௧௪)

அடிபரலிப் புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோதிரித்து
வடிதமிழ்மா மறைமுறையை வழுத்தனைய சிவகுரவன்
கடிமலர்நூ யருச்சித்தக் களப்பாளர் தமைநோக்கி
நெடியதிருக் கயிறிதனி வீவகிர்ந்து சாத்துகென. (௧௫)

அச்சுதரக் களப்பாள ஈ ரம்முறையி னம்முறை ௦ யி
ரச்சுதரத் தெடுத்திமய நக்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சரிய மூவறையும் வழுத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனல் குகவென்று வேண்டிவகிர்ந் திட்டனரால். (௧௬)

அணையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனைபடையா னந்தெரிந்து தணத்தியவண் முன்பினொவ்வோர்
பணியிதழ்க் கெடுத்தாண்முற் படியோலை யீற்றெழுந்து
பிணையிதழின் முடிவுறுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திவைப்பார்.

அம்முறை—அததிருமுறை. முறை—புஸ்தகம். ௦ இரச்சு—சுயிறு
'ஜ்ஜு' என்னும் வடமொழி தற்பவமாயது.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னையினோ டென்னரினை
வாழ்நவெ லாம்பெற்று வரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ னுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையென். (கச)

பெறலரிய காழியருட் பின்னே திருப் பாட்டுதித்த
திறனினேபச் சிவஞரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியந்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தன டேகன் களப்பான
நிறையொழுகு வெண்காடு நண் ணுதியிக்கு கணமென்ன. (கக)

அருளியவச் சதர்களப்பாள நும்வியந்தாங் கன்புனரி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணுபல பொருள்களொடு
முருகுமனத் தொடும்புகுந்தொவ் வோர்கினமு முக்குளந்தோயந்
திருளறுபு சனைவெண்காட்டிடைகருணி சிறப்பநடாய். (உ௦)

வேறு.

இன்னண நியம விரதநன் னெநிநின் நியலுற வாங்கொரு நாளிற்
தன் னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சதர்களப் பாளர்தங் கணவிற்
பன்னுவெண் காட்டெம் மிறைபுகுந் தன்ப பரித்தநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலையுவந்தாநின் னுளம்விழைந்தநலனொருங்கனித்தலேமுறையாம்.

ஆயினு நின்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னனவான்
மேயநின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொரற் புதமக மேலாக்
கேயுற வளித்த மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக மகிழ நாப்பண்வைத் தமர்த்தரு ணம்ப. (உ௨)

எளியனேற் கினிய புத்திரப் பேறிங் கிலாமையா லென்னைகொ லேதங்
களிமக வருங்கி லாமையா லேழை கருத்தினிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
நெளிவுறவுவசியம்பெரி தீண்டுச்செப்பு விண்ணப்பமொன் றெந்தா [பார்
யொளிர்செவி சாத்தியருள்கெனவேண்டியும்பர்கோன் றிருமுன முறைப்

அகிலமீன் றளித்த வண்ணைபா வமர்த்த வையபல் கோடியா மாவி
நிதிவழு நின்சே யெனல்புதி தன்ற னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
எகிலமர் குறமி னாயகச் சேயைநீநனிமிகு காசலா னயந்து
முகிலம ரிமவெற் பன்னையுநீயு முனந்திரு நளந்தலை முதமே. (உ௪)

மருவவைத் தொருவா தமர்திரா லனைய மைந்தனே வந்தருண்வாய்மைக்
குருமணி ஷாழி ஷாழ்மணி சைவ குலமணி நவமணி கோதி
வருமைவாய் மலர்த்த வருட்டிரு வாக்கு மரித்தமா யொழிவதோ வந்தோ
வருணமார் துழுவீவ் வேழையா லெனுமக்கவற்சியேகணிப்பறவெழுந்து.

[லென்னுக்
முழுதுமென்னுளத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன் றுண்டெக
கழலிணை தொழிலு முலகிணுக் கன்பு காட்டிய நடித்த வெண் காட்டெ
மழலவிர் சுரத்தோ னன்பர் வேட்ட வரும்பொருள் வரும்பத மிதுவே
மழலின் மான்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்ததென் றருளுபு
[மறைந்தான்.

விழித்தெழுந் தனரசு சுத்களப் பானர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தான்
கொழித்திட லுநாம் நியமான் னெறிநின் றொழுநா ளுலகெலாமுய்ய
வழுத்துகத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு தாய பரம்பரை யருளான் மேதினி மீதினி விளங்க. (௨௭)

திருவருள் பெருக வளையதம் பதினை செய்தவத் தெய்விகச் சிசுளா
யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடக்கண் டனையுந் தாதைய முளவாப்
பெருகுமா னந்தவாரிதோயந் தருமைப் பெருந்தவக் குருந்தினைப்பேணி
யானரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வரீட் டின ரெடுத்தினைத்தார்.

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவாச்
தென்னில முயச்சார் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வளைய பதியினர் கிளைஞர்களுேனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார்.

பல்லுகமொருவாதருந்தவம்பெரி துபயிர்நி ணுங்கிடைப்பரும்பொருள்
நெல்லியங்கனியிற் கிடைத்ததென்றே கைநீர்முழுக்கிடு முதகுரவ [கைந்
ரல்லினுநீங்காவருந்துணெயனக் கொண்டவீர்மணிப்பணிநிரையனை த்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நன்னெவர் நவிறுவா நம்ம.

வைதிக சைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யமர்ந்தன முன்னாட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்ஞா மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றுய்வருள் காழி வாழ்புயின் னருமீண் டிதித்ததென் றுவப்புறுமுலகம்.

வழுத்தமித் தூப சேயினைச் சுவேத வனப்பெருமாளெனு நாமந்
தழைத்திட வழுத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ னேசந்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா நருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மார் வந்தமர்ந் தனர்களைப் பானர். (௩௨)

ஆங்கமர் வழிநன் மாதலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய
தேங்குதலையுஞ்சான்மகவையேதமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநகையீர்ப்ப
தாங்குசோதரிமைத்துனரிடைவேண்டித்தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூறிந்
பாங்குறப் பெற்றா ரொடுத்தனிச் சேயைப் பரிந்தெத் தின்புறப்
[புடந்தான்.

மாதுள் தமது மனையலங் காஃ வகையெலாந் தகைபெற மலிவித்
தாதா முரீத நோப்புருங் கர்லங் கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கன் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்த்து இத்ததையத்
தீதகன் றுயவந் தருண்மக மணியைத் திருமணி மஞ்சமீச் சேர்த்தார்.

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னேதா தையைதும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிசு மணியென வுலப்பார்
தெங்குமிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி தூய்மணி திகழும்.

அம்மணி யாங்கட் பாலலீ லாதி யமர்ந்துசெ யருட்செய லாதி
யெண்ணோ ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வுன்பயீ துறவளந் திடுநாட்
செம்மழலைபஞ்சொலெனும்* தரா தமருந்திறந்தோர் இத்தாதைமுற் கிளைஞ
ரிம்மகமணியுழங்கையாங்கொல்லோவென் றுளத் தெண்ணமிக்கிருந்தார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவாழி னஞ்சே யேனைய மகாரொடு மேகி
வவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல்லூரி னணிமறுகிடை விளையாடித்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுந்து திகழ்வீற் றிருந்திடுஞ் செவ்வி
யுய்வரு டருமிக் கயிலைநின் தேகி யொண்மலை யாசலமுனிபால். (௩௭)

அளபளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்ந்துபி னியண்வரக் கருதி [வன்
வளனுலாந் தெய்வவெண்மணி விமான மருவிவின்வழிச் சென்றா ளொரு
பனகறு மவனின் னருள்பெறு சீடற் பணித்தருள் பெறுபாஞ்சோதி
கிளர்தரு மவனவ்விமானம்வீற் றிருந்துகெழுமுவா னெந் திப்புருங்காலை.

வெண்ணெய்நல்லூரினவ்வினஞ்சே ய்தான்வீற் றிருந்தருண்மறுகதனோர்
விண்ணிலம்மானஞ்செவ்வொழிந்துறவுண்மிளிர் பாஞ்சோதி மாமுனிவன்
றுண்ணெனவியந்தெம்முளப்படியாண்டுந் தரிசறவிரைசெலுந் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானந்தகையுந் தூற்றிருங்கரணமென் னெனக்காண்பான்.

திசைசெனான் பாலுந் தடைசெயா நிலைமையுட் தந்ததுபி னதோழுகளாகி
களைசுதரு புலியை நோக்குபு விமான நன்னிழ றேய்வுறப் பெற்றாங்
கிசைததழஞ்சேய்மணியொளிப்பிழம்பாயிலங்கல்கண்டிணயசேய்விமான
முசைபுறப்பிணித்தபெருவடநிழல்போலவிர்வதெயல்லதொன் றில்லை.

என் றுளந் துணிர்தங் கன்புமா ருளு யின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்ஞெளிர் விமானத் தோமேம்மறுகிற்சிசூர்வெருண்டோடவுமசையா
தென்ஞெளிவிரியத்தனியைச் சேய்பாலுற்றுநோக்கியவ்வொதுசேய்
தன்நயிச் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும்.

பெருகுமற் புத்தேர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னெள்ளிய மேனி
மருவியதுகடன் றுலையாற்றுடைத் துமடியில்வைதீதவணத்தூன் றீசிற்ந்தே
யருளின் ஈழ்குவித்தாங்கறன் முழுகுவித்தின்பளிக்கும்வெண்ணீறுமெய்
யணிந்து, திருவருட்சத்தியோநிருவாணதீக்கையானோக்கமுற் றளித்தே.

திக்கைசெய் யுழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் னுமகாணஞ் செய்முறையாலெப்பெயரிடு துமென்றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையேபோ லுநோன மையாற்றந்தைபேர்மைந்தற்
காக்குதன் மரபான்மெய்கண்டா னெனவேயினைய தன் குரவன் பேரமைத்
[தான்

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ் ஞான'போததுற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனை மைந்தவிருந்தமிழ்மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுசென் றருளிமேலினைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித்தேகி.

பிறைநிகரொருகோட்டைந் துடைப்பொல்லாப்பிள்ளையாந்திருவடிக்கமல
நறைமல ரினைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதிபலபுகன் றெதிர்நின்
றிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசேகரனே
மறைசிவா கமார்த்த சொரூபனையிந்த மைந்தனின் னடைக்கவலமையு.

காமிக முதன லேழ்சிவா கமமிக் கான்முளை கருத்தமைந் திஷங்க
நீமிக வருள்கென் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திமீண் டினைய
தோமிகன் முனிவ னீங்கின னுக்கத் தோன்றலை யேன்றிப முகத்தோ
னேமிக வாந சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும்.

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையன்முன் வினாவிடையாதி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளினி
தன்னினீர்கொருமோர் தையலக்கோயிறனி லெழுமொலிசெவிச்சார.

அத்தளி நேர்நின் றுற்றுநோக்கின ளாங்கனையசேய் தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச் சேயை மூங்கையென் றந்தோ வினைவதென் றந்தைய

[முதலோர்

வித்தக மொழிபற்ப்பலபுகன், நீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு
மித்தகையவர்க்காங்குரைத்துநாமென் றுககேகினன் * செய்மையிற்கண்

[தான்.

ஐயாங் கவர்மு னெண்ணுகொ னீர்து மினந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை யாகியதென த்துன்புறல்லொருகோடியருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன் மீசெழு பொல்லாப் பிள்ளையார்கோயின்மேவிகீர்காண்மி னென்றனளவ் வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில்.

மூன்னுறச்சேய்த்தாய்வரும்பொழுதாங்கு மொழியெழு மொலியெதீர் கேட்டார் பின்ன ராங்கொருவரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச் சிசுகிசாமணியும் பன்னுதீர்ப்பொல்லாமணியுமேயுடனாய்ப்பரிந்துவீற்றிருத்தலுங்கண்டா ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார் ஆக்வார் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார் பங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதகாத் திடுமுளத் தானோ தீங்கற முழுதுக் தெருள்கென வுளங்கொன் செய்தியான் முற்றிய

[திருநோ

வீங்குளாடைவிற்பனித்தாணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதென வுண் வேறு. [சேரம்.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் நின்றியமர் வில்லார் தோற்றங் கண்டெவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திதைஞ்சி நல்லார் பரவு மிபமுதத்தெந் நாதா வேதா கம்பொருளே நெல்லா முணர்த்து மெந்தாயெம் மினஞ்சேய் மவுன மிரித்தனையோ.

மாமன் மலைப்பாம் புகுவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ சேம நிதியே நின்றிருமூந் நிருவாய் முதலிற் நிறப்பதெனுந் தேமன் விசந நெநிநின் றுன் நிருமுன் நிருவாய் மலர்சேயை யும னோவென் றுளங்கொண்டோ முண்மை யுணரு முரணில்லோம்.

என்று துதித்தா ரருட்சேயை யெடுத்தா ரனைத்தா ரின்புற்றார் நன்று பியன்மேற் கொண்டெவந்தார் நன்னுருங் கிளைஞர் நற்பதியோர் தன்று மோகைப் பேரோகை துதையச் சூழத் தம்மணையிற் சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் நிருப்ப நெர்பணிந்தார். (௮௪)

நன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளினஞ்சேய் சூன்றோ னெனுமகிமை தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டேக்கி யெடுத்தா னோக்கமைத்தா னுன்று மன்பான் மார்பனைத்தா னுச்சி மோந்தாண் முத்தமிட்டா னானீற் தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத வெளிதோ வம்மம்ம. (௮௫)

ஊரூ ஊரூ கப்பதியோர் கவிற்றற் கருமில் வற்புதங்கேட் டூரூங் குவதெய் வதமிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர் கேணிற் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே முழு மிடரீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றவப்பார். (௮௬)

மதிவே ணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதித் தீரசுத் திரிபாதத் தமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடுத்துச் சூழ்ந்திறைஞ்சத்
திதியா ரருணைக் களித்திரிய தீக்கை திகழ்பக் குவநோக்கி. (௮௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியேயருமைத்தமிழின்மொழிபெயர்ந்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தீனவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமர்ந்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவித வின்பே தருமவ் விளங்குழவி. (௮௮)

இவ்வா றீனைய மெய்கண்ட வின்ப மணிநா டொறும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தென்னை கழல்போற் தமைதி முதனியம
முய்வா ரடுப்பப் புரிந்தமர்த்தாந் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
சைவா திர்ப்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதர்பாங்கர். (௮௯)

ஆக மாகி யருணூல்க ளாமைய லோது மன்பர்சிலர்
சோக மாறி யமைந்துமனந் தூய்மை யுறுமா சிவானுபவ
தாசு மாகி யதுபுணர்ந்துந் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
பூசு மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௯௦)

முன்ன ரமர்சத் திரிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறழ்ந் துடன்குழந்தரீர்
பின்ன ரீனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய சுவர்சார் புணர்ந்துடனே
யின்னர் தமையின் டழைத்துறுகென் றேயி னூர்மா ணவாரசிலரை. (௯௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா மறையோ ரன்றவருஞ் சென்றும் கவ்வா றுடனாமர்தா
ரிவர்மா னுக்க ளெல்லாரு மிவ்வா ரடுத்த வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணைச் சார்ந்தமைந்தார். (௯௨)

தம்மா னுக்க ளெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொனமை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ருளாற் பெறுகிறுவ னவிற்தங் குதலை யினுநீரம்பா
னெம்மாண் பினனென் றடுத்தமர்தா ளெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௯௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
சொன்று முணர்ச்சி துண்ணியர்சென் றுற்ற துகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௯௪)

இவ்வாறணைய சிவமறையோ ரெல்லை கடந்து முறுகிவளர்ந்
தவ்வாணவவல் லபஞ்சாயுமமய மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகன் பலபுகன்றாங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
பெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக ளுறச்சென்றார். (௬௮)

சிவிகை சிதைந்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றார் சகுணம் பலதடுத்த
சுவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (௬௯)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத் துவிதநிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த லுணர்ந்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க னொழியத் தனித்தேதும் புனிதர் வெண்ணெய்ப் பதிமேலித்
தருநல் லருளே யுருவாமத் தனிமா குரவ சிகாமணிவாய். (௭௦)

புருமா னிகைநே ரணித்தாகச் சென்றா றணைய மெய்கண்டா
னருளா னனநேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினாபற் பலர்நூழ்ந்து
பொருளா ருதுணை டதன்வசமாய்ப் போற்றுங்கொலுநேருறக்கண்டார்.

யாமுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருக்கை யெழானோ ரிருக்கைதரா
ரோமுந் திரும் வாய்மையினூற் றோன்று மிவனேர் நிற்கவடா [ன்
தாமற் புதல்சூண் பதம்பேண்டு மதற்றேன் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிந்தார் சரிப்பார் போலங் குலவினரால். (௭௧)

அப்போ தணைய மெய்கண்டா னமைந்த குழு ம்ப்பெரியர்க்
கொப்போ தருமா ணவச்சிமிழ்ப்பி னுண்மை யுணர்த்து திறங்கேட்டா
ரிப்பேர் மலத்தி னியலென்னை யென்றாங் குரப்பி வினவினாச்
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட தாய மணியாங் கோர்சிறிது. (௭௨)

பொழுது தாழ்த்து நிரிர்ந்திதுவே போலு மெனச்சுட் கிபுநோக்கத்
தொழுது வீழ்ந்தார் சென்னி மலர்த் துணைத்தா ளுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
பழுது பொருமி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னாற்றுபிழை
முழுதும் பொறுத்தான் கென்றுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார்

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிக் கெழுந்தொடிக்ந்தே
மாயு முடனூங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய * நிரீக்க ணங்கண்டாங் குடனா ரடிவீழ்ந் தெழாமலமர்
னய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டிக்கைமுறை. (௭௩)

திகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதத் தெருட்டி முன்புகூந்து
தகவு பெறுமா தெண்மருக்குந் தலைமையளித்தவ் வேழெருவர்
நிகர்மாணவகர் சூழ்த்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குமலி. (எ௬)

திருவார் துறையூ ருணந்தி சிவன்மெய் கண்ட ஸிசுமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ் துண் பொருளெல்லார்
தெருந் வாய்ந் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாரென் றுத்தமர்போற் [தார்
ரெருமாண் வழிதூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெய்வான் விரித்துரைத்

இந்தா லுடனார் நன்னூலென் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெய்ந்நா மமது குருமணிபான் மேவுந் துகியாச் சிவஞான
முன்னூற போதத் திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தச் குருமணிதா
ளன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்த்தார் துறையூ ருருமறையோர், (எ௭)

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாந் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிந்நால்வர் பெயர்ச்சுந் தான குரவரென்ப
தேற்ற மனைய வுமாபதிபாற் நிகழ்ச்சுந் ததிகள் பற்பலவாம். (எ௮)

குலவு மினைய சந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புவியி
லுலக மெவையு முவந்திறைஞ்சி யுய்ந்து வாழ்கென் றிருவருளா
னிலவ கோயில் கொண்டமர்ந்து நிகழ்கின் றார்க் கொஞ்ஞான று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவஞ்செய். (எ௯)

பெருமை யுடைமை யான் முனநாம் பேணி யுரைத்தா மேலினியத்
திருவெண் காட்டிந் கணிமையினிற் நிகழ்ச்சு புரமென் றென்றதுதேர்
வருதண் கடவு ரெனும்பெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருஞ்செய் மார்க்கண்ட விமல முனிவந் தடுந்தாங்கே. (எ௧)

தன்றே ி காவ சானநில தணத்தி நீடா யுகந்தருவான்
மன்ற டமலற் பூசித்து மன்ற தெரு டொறும் புரிந்து
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுந் நியதுணர்ந்து.
குன்ற விநலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான. (எ௧௧)

ஓவ் துளற்று சிவாச்சனையி னெருமித் தமர்மார்க் கண்டரெதிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனநின் நெதிர்நோகிலன்மேற்பிதிந்நோக்கத்
தாவாக் கினிச்சென் றுடல்வெதுப்பத் தண்கைப் பாகம் யிணித்தீர்த்

[தான்]

வேறு.

நீர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சிலகோன்
நீர்த்த மேனியி லைக்கிய மாமெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையக் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிந்தாம். (அக)

குழக னெண்கட லூரினற பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனாங் கனையனைத் தளரே
வழிவு தொண்டருக் காற்றின நீற்றின ராமென்
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மவர்ந் திறவினம் மறலிலீழ்ந் தினைவா
னன்று நைத்தழித் தழிவிலா யுகமுனிக் கருந
வொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் † மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமாரக் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய மூந்துறு சிந்துறழ் கருணைய திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

மனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வ்ரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாலியொன் றுளதால். (அடு)

வனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லு
தானும் வேண்டுமோ முழுகுறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாய்மைவா வத்தட நீரினி யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்சயம் பமுதலிக் கேசனை யன்பு
தேங்க நெர்தொழு தமர்குதி திறவெவம் மறலுன்
பாங்க செப்பொழு தினுயினி யுறாதேர் படைத்தே
யோங்கி வாழ்கிரஞ் சேவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஃ)

அனைய தீர்த்தநின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புணையுமென்று ௦ ருக் கார்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செலிபுகுந் துணங்குளிர்த் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருந் விடைபெற்றி மீண்டான். (அஃ)

அடக்கம்—யமன். ௦ உருக்கார்த வாசகம்—அசீரிவாக்கு.

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்த் தெழுமுன மலின மெய் தீர்ந்து
பூத மேனிமிக் கொளியெழப் போந்தழு தேசு.
பாத பங்கய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (௮௧)

எழுந்து நின்றழு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பிஹுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும். (௯௦)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபுதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ரூப
பூம னும்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி. (௯௧)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு கங்கைய விரதமா தவசபாந் தவபொற்
பரசு காம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி. (௯௨)

வனசு நேத்திர ரகுசுமமா பூசுசு மாற்குக்
தனசு ராம்புய சக்கர தாயசு சடிவ
கனசு * சம்மியா கந்தர கந்தர கரள
புனித வாம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி (௯௩)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருணமு தேசு
வடிகொன் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிசு பால
முடிகொன் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ணாம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி. (௯௪)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞ்ரிமை
நலன்மு னும்பல வரும்பொரு ணிநைசிவ நாமந்
தலைகொ ணாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனைக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வனேசரின் பொன்னடி போற்றி. (௯௫)

என்றிவ் வாறுபலி றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டசே யானை நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரோச் சுரனெதிந் தோன்றியீ தருளும். (௯௬)

சுசுமம்—புஷ்பம். * சம்மியாகம்—கொன்றை.
மிருகண்டு சுந்தரியாகிய அடியேனைக் காப்பவனை என்க.

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பரீ கிளத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாலெமக் கின்பமே பல்கும்
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
தேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (௯௭)

பெரிய நாயகி மணாளின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மணுத்துய ரனைத்த
மிரிய நீக்கிமெய்ச் சிவத்துவப் பேற்ற ரியற்கை
தெரிய வேதவா கமமுனா நிகழ்த்துமத் திறனால். (௯௮)

என்றை நிற்பத மன்றிமற் றெப்பொரு ளினையுஞ்
சிற்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யின்னிலை திறம்பாப்
புத்தி நல்குக புத்தியா லபுத்தியாற் போத
சந்தி யெப்பொழு தாயினுந் தீவினை நலிற்றில். (௯௯)

திருந்து முற்றுணர் வுற்றிலாச் சிற்றறி வுடையேய்
புரிந்த யாவுகோக் காதருள் புரிகெனப் போற்றிப்
பரிந்து வேண்டலு மங்கன மாகெனப் பரம
னருந்த வத்திரு முனிக்கினி தருளிமே லறையும். (௧௦௦)

வேறு

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்த நீதேய்
சகசுநின் பெயரி னாலெச் சகமும்போற் றியநின் றோங்க
மருவிலுழ் குறப்பெற் றோக்கு வல்வினை யனைத்து நீங்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (௧௦௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை யெனவெம் பெம்மா னமந்துமார்க் கண்டன் கூறுந்
துன்றியா ருயிர்க் கெல்லாந் தோய்த்துய்வா னீண்டு வந்து
நின்றருள் வாமெந் நாளு நிலையுதல் வேண்டு மண்ணால். (௧௦௨)

அடியசே முளத்தெ முந்துன் னடியுறு மன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திறுதி யாலிக் குறத்தகு மிடருந் றுறு
நெடிதுற வளர வேண்டு நிமலநீ யருளு கென்னப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பரவினன் பரணி யம்பும். (௧௦௩)

மைந்தனிற் கெனவொன் றோதா மாண்பினை பரோபகா
சிற்தைய னாகி வேண்டிந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுன்ன முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்த்தொளிர் சேவன் முத்த ரிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (௧௦௪)

எவ்வகை யுயிர்ச னேனு மிறையுமே ரிடருந் தம்மா
வவ்வுயிர்க் குறாமை யோம்பி யளிப்பது சேவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுந் திருந்துதா லீதனின் மேலா
முய்வரு ளறன்வே றின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த (க௦௫)

சாற்றுமிப் பரோபகார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
தேற்றுமவ் வேதியற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (க௦௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுமை மறு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முருற்று வனவன்பா லீச
னின்னரு ளுவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (க௦௭)

நன்றுந் துலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குருற்றுந் ருதுதா னீந்
வென்றிவென் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி ளுவதென்றோ
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (க௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரோனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலநொன் றுண்டோ
நீவ்விழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்புதத்தே. (க௦௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தருவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுந் கீர வீரைபல் விடருந் றேய்ந்து
மிகவுரு தமுத மத்திட் டுந்தது மந்தே போலும். (க௧௦)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னுச் சமநிலை புடவிக் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக ந்கழ்ச்சியு மந்தே போலும் (க௧௧)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கண்ணந் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாந் கந்தே போலும். (க௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிலேவ் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னின்றோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல். ()

என்னுனர் தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
யின்னுறை மருமத் தண்ணை மேதரு பரோப காரர்
தன்னின்மேற் றரும மில்ல சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்றும். ()

என்றரிக் கனைய விப்பி ரோசனோத் தெதிர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்கு னவற்றிய பரோப கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்ற
வன்றகு னமுத நாந னருட்குறி யதிர்க் கந்தான். (ககடு)

திருவழு தேசன் றுன்செய் திருவரு னுன்னி யுன்னி
யுருகிய லுளத்த னாயவ் வுறுவர்கோன் மிருகண் டெம்ப
லொருவினான் ருத கானத் துறைந்தருண் மந்திரோசன்
மருமல ராடிமுப் போதும் வழுத்திவீற் றிருந்தான்மன்றோ. (கக௯)

வேறு

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள் செய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியிற் சீனதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந்தகைமையென.

செங்கையினொளிர் தருபொன்புரிவேத்திரப்படையவனிலை யியம்புதலு
மங்கலை வினவிய சனந்குமர னடிசுணு மடிதொழு மடியெனைச்
சங்கையி னொழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பங்கனையாம்பிரவனே சனெனப்பகர்ந்தனையெந்தைமனிதகாதும். ! ()

மந்திர நாயக னெனும் பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோலிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சுந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்நிபமேலதை விரித்தெளியேன்
புத்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப்போற்றினன் றுதைதன்புதல்வனோர்.

வினவியவேத்திரப்படைக்கான்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
மனுவிதை யெனுப்பெய ரதிருய்ய மாண்பொரு னிறைதரு நிபகாம
மெனவுண் குதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முன்மவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க னெனமொழி தருஞ்சுதன்.

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்: ௩௩௩

வேறு.

இத்தகு மாகதை செந்திரமர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேணு
மெத்திய னீணிதி வுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
சித்தையவாவொழிவுய்த்துணர்வாரொருமெய்ப்பரவீடெளி துறுவாரால்.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩௮௭.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

சூர்த்த காலே வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினஞ்
சூர்த்த ராமன் மந்தி சாதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மூர்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவென
† நூர்த்த பாத நந்தி நா த னையந்து கூறு மாலரோ.

(௧)

வேறு.

சுனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தன
மெனக்கொண் மாய னாமுன மினழத்த தீமை யினரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குணக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில்.

(௨)

சென்று சென்று லேகெனச் செப்பு சாப முற்றுடைந்
தன்று நின்று வேண்டீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வானை வங்கன மெம்மி னுவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும்.

(௩)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் விளைந்த சாப மேற்கொட்ப்
பாவ காழு ணச்செலுந் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால்.

(௪)

நிருத சாதி துட்ட நீதி நீக்கி நீதியிற்

பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா

* காலே—யமனை. † நார தபாத—அன்பு நீங்காத.

பிரகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான் நவர்
திரகு கோப முந்நலஞ் செய்யு மென்ப தேர்தனம். (நி)

என்றி வாதி யொவ்வொன்றா யாவு மோர்ந்து னந்துணர்ந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச சதப்பெ யர்க்கொ னாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னென்றி நின்று வம்மெனா வுற்றெ திர்த்த னழத்திட. (சு)

ஐத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ முந்தவங்
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க னைத்திடக்
காதல் கொண்ட விந்திரை காத லன்னெ முந்தனன். (எ)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ளும்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னுக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்தினான் மகிச மக்கும் வென்றி நாம்
விரித்த வென்ன வன்பெயர் வினக்கு மாற்றல் முற்றுமே. (அ)

அரசி குக்கு மந்க ரளவி வெத்து னைத்திற
லசுருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குநீஇ
வரமு தற்க ணெல்லையும் மருவொணாத ச். துதின்
வரமி குத்த பேரினால் வயக்கு மேலு ரைப்பதென். (க)

தன்னி கர்த்த தந்நகர் தன்னின் மாலு தித்த பின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுச் சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத சீர்த்தி யெண்ணுது
மென்னி லாவ தேகொல்வி சேட சேட னுக்குமே. (க0)

அண்ட மியாவுத் தேசமும் மகர மியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட ளிர்க்கை யாருமைந் தருமர மித்திடுக்களிப்
பெண்ட சச்செய் நீர்மையா விராம நாம மெய்தினான். (கக)

வேறு

நாம நாமமி ராம நாமமுன் சாச மாவைகுந் தப்பிரான்
நாம னோவருட் கந்த னோவெனக் கவினொ டேகலை வளரவே
மாம னாமென வுணர்வு ருவண மனுட னாமென வளர்த்துபின்
பூமன் மாமக னும்வ சிட்டனைப் போற்றி யாதர வேற்றியே. (கஉ)

பேரத துல்பல கேட்டல் சிந்தனை புத்தி தேறுத னிட்டையே
பாதி யாவையு நிரம்ப வாய்த்துகா மாதி யாவை யொருங்குநீத்

தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ந்
தோதொ னுதசூச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுந். (௧௩)

அனுசர் மூவரோ டுன மார்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னுந்தவந் திளவ லோடமுழத் திடப்புகுந்
துலை ருந்திறத் ருட கூட முடிந்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணந்தாவந்தன்னை தாதையப் போற்றிவீற்றிருந்தானரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநான் வேறொ நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துட்ப்புரித தொண்செவிப்புகு கமுன்னெழீஇப்போம்பிரி
வாற்றொ னுனரு கிராயல் சூனடி யடிசொ டுந்திடக் கடிதுசென்
தேற்றி* கானி வாசமே-மக் கென்று முள்ளகென் தேகினான். (௧௫)

ககுத்த மாமர ப்லங்க வந்தருந் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மாஹுட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
நெகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்க நாண்மலர் முகங்கண்
ருகுத்து நீடில வணங்கி யொண்பதத் தொழிவுருமலர்முகங்கண். (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்கெனு மாமெழு
மானி னம்பல வுங்கொ பாலனென் றறிந்த போனனி யார்த்தெழுந்
தேனி னம்பல விஹரி தாவெனத் தெரிந்த போலிசை செய்தீதழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னததொடர் வானெழும். (௧௭)

வேழ நந்தலங் காந்த செய்வத மேய தென்றெதிர் வீழ்ந்தீழும்
கேழ னம்முரு ஸீமர்கொ டுதனைக் கிட்டி னோமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவர் நார சீயயும் பவரி தோவெனப் பதந்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பதமலர்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீன்துறு முனிமு னேரெகு குலாதி பன்புகுந் தின்னினி
யணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீடரு லோத்தெழுத்துப தேசான் [தமா
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்கது மாண்பிறா மணங்கொ ளற்கொங்கி மித்
யிணங்கு தாரக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய சீதுறு முனியயத் தாழ்ந்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
னெடிய புருங் றிரையி ராகவ ஸீன்க ழற்கணி றைஞ்சுமால்
கடிய மௌவல்சே வடிப ணிந்துவ காதன் மாரன்னை வாளியாய்க்
கடியை யென்றுல கோது றும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ ளிளவல் சானகி பிணவர
முன்ன ரோபல வளடகர் கண்டிமென் மொழிபு வப்புறக் காட்டுபு

மன்னு தண்டக வனம்பு சூத்தவன் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராசி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச மூன்வின விப்பு சூத்தவ னெண்ம லப்பதற் தாழ்ந்தெழுந்
தடிச னுமமடி யடிய னேன்றெழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரங் யானன நோக்குபு
நெடிய பானுசு லேச மாசறு நின்வ ரத்துல் வந்ததென. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூடீ யாகிண் மொழிந்நி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோக் கேய தெத்த சரத சக்கர வர்த்திமா
மகளி னக்கிவண் வரவ தெத்ததெம் மாதர் மாதவன கோதிலா
துகவ வூத்தநின் றியலு மாறிட ரொழித்த ளிப்பதை யுன்னியோ. ()

வேறு.

மைந்த நின்னின வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுணு வணகடி நோக்கலை
தந்தை தாய்போற் றுதலை நோக்கலைசர்வ பெளமனீ தமியை போலவே
யீந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த னுளரெ ளர்க்கு மோரர சருந்த வத்திலோ ரரசு நீயரோ. (௨௪)

அகில ஷோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வாக்ஞள குறைகண்மு ற்றெழுந்
திசந லங்கனும் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலுமளி க்திடத்
தருமொர் பேரர சாய நீயொரு தமிய னேனையு மரசனென் பதோ
நகையு தாருமெம் மரச லக்கண நவின் ற துண்ணையே ரசமி லாதவன். ()

என்னு மந்தமேல் யான்கொ ளத்தரு மெந்தைநின்னர செந்தநாளினு
மன்னு வித்திய சகவி யாபக வரத மாசிவ ஞான வானர [கிய
சென்னிலேழையேனிசைப்பதெவ்வனமென்றமைந்து தன்னகநின்றே
தினை தென்றுமுற் றிசைத்தமே லுமோரேழைவிண்ணப்பநின்றிருச்செலி.

சாத்தி யானாக தானு வேளிகர் சதார முற்றுணர் சாந்த வேந்த வென்
நேத்தி நின்றெதி ரோது மையவிங் கெத்து னைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்குமப் பவஞ்ச வாஞ்சையா நின்றகடற்கடந்திடுமொயமொன்
னர்த்தி தீர்தர வருடியாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (௨௭)

அதுவி னும்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு னீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப லுத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ஆல கேண்மதி
வதிர்க டம்புவி யானு பாயமுன் னாப காமுறு மரச ருள்ளக
மெதிரி னாற்றை விவாக மந்துணிக் தியம்பு மந்தண மினிது தேட்டனே.

மூதுவ் சிட்டனீற்குணர்த்துபோதகன் முதுக்குறைந்தெழுசனகன் மாதா
னார், மிதமிங் கேள்வியொண் கதிரின் னைந்தனீ விதைத்ததென்று

யின் விளைவொன்றாகுமோ, வதிவி ரூப்பின் டீகள்வி யின்னமக்கைய
தய்யவான் மெய்ய செய்யவன், பதியுனக்கிது பகரு மார்வமே பல்கு
கின்றதிங் கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மாதி யொன்றினுந் தவறி லுத்தம. ஞான சீலருங்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்து வாழ்வறற்
கேத மின்னிக மாக மந்துணர் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றோது மரபதி பாத பூசனை யுழுவ லன்பினு லுருற்றல் வேண்டுமால். ()

அகில முந்தன துடைமை யாகவைத் தாளுமீசனுக் கனைய பூசனைத்
தருப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்ல யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு மத்தினு றிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். ()

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மெலெடுப்பது வேக வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தணிச்சொ ருபரிச் சயார்த்த பூரிதம்.

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி ரேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்துளோர்ச்சுமே செப்பு தநீகது
வுரமன் மத்திய மமையின் மத்திப வருத்தி ரத்தொளிவிரித்த ரத்தினம்
ஆய ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென வறிய வோதுமாண்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசநின் மிளிர்செ விக்கணை குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மறு நீகொண் முன்னகே மற்ற தற்கொரு முக்கி யார்கமுந்
தோய வேண்டுமென் னதும னுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். ()

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்விச சாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது தூண்முறை பரவப் பூசிமே லொளித ருந்திரி புண்ட ரங்கரு
மேதி லாதணி கென்று கூறிபாங் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. ()

முறைவி னைத்தெடுத் தீதலங்கர முளரி கூம்பினேர் மலர வூங்குபு
ந்றையுத் தூணை புண்ட ரங்கனுனெ றியணிந்தெதிர்முறைபணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கவச யோணியக் காகுத் தன்றனைக்
குறைதெ மஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வழது குத்தனன்.

தூய தன்செவி வாயு குத்தவக் கவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்தொரு வானெ முத்துட

னைய வடரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிச் சுடியெ முந்துநின்
ரோய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென துடலு மாவியு முடலு முன்னதே.

செய்கைமாலிலாச்சிறியனையினேன்செய்கைமாறுநின்றிருவருட்பெருஞ்
செய்கை கொன்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்றமாகநேந்தெரியவந்ததென்
றுய்கை பெற்றதே ராம னோதவவ் வுடச னாதனங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்கில நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான்.

ஆச நச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத்தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற்றேனையொர்களெவ்வெருஞ்சிவரே
மாச தத்தியா தாக் ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேச நத்தனி யோது மாசிவ கீதை நூலயுந் தெரிய நல்கினான். (௩௬)

இன்ன வாரகத் தியமு லீந்திர னிராம னுக்குநீ றறித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசத் துவத்தை மாற்றிமேற்றுலங்குதாரகசகிதவைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னொச்சிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி கிம்முறைபரசிவார்ச்சனைவிதியுணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்ற மெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றிறுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றொளிர நல்கினான். (௪௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா னொருவு ருமலே
பரவி நாடொதும் பயில ருச்சனை
வாரி வாகய மரபி னாற்றுகி. (௪௨)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்ககத்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிங்
கீவ கொள்கென வேதி கார்முச
மாவ நாயியாக் கவன்னை நல்கினான். (௪௩)

சுருவ சத்திமா னுய சங்கர
னொருவ னேநிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னாந்தகம்
பொருவி லாகுகேந் புகலந் பாலவோ. (௪௪)

மூன்று கல்கிய முனிவர் சேகர
னான்ற கேன்விய னுய ராஜனைச்

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம். ௩௩௭

சோன்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யேன்று காண்கென விளரிது கூறினான். (௪௩)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொல்
மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி ஹைஞ்சின னேத்தி நின்றனன். (௪௪)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வரதன் வாசக மறுக்கொ ணுமையுந்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சும்த்
தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணுதரோ. (௪௫)

அரிய தூல்களாய்த் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
குரவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
பெருமி டர்ப்படிந் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்றென வளக்க ஸாவதோ. (௪௬)

இருதலைப்படு மிதய ராமனாங்
கொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புள
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
மருத லைப்புநீ இ வணங்கி யேகினான். (௪௭)

வகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதுநீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோனை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன். (௪௮)

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கணை
புரைய ரித்த புனிதனி ராகவன்
விசலி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ. (௪௯)

அங்க ணுடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
துங்க கீதை பராயணந் தோமற
நங்கை சானகி நா தனவிற்பு. (௫௦)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யானுமீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்

தாளின் ஞானைத் தத்தனித் தண்கதை
மீளி புண்டு வினக்கமிக் கானரோ,

(௩௩)

இன்ன வாறுசின் ஞங்க எரிந்திட
மன்னி சாமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்ன தாற்
நன்ன நாசி தனஞ்சிதை வுற்றனள்.

(௩௪)

அதனி னுற்கர ஆடண ரார்த்தெழு
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வருதினி
சிதைய வென்றமை தேர்ந்தங் கிராவணன்
கதமி குந்துமா ரீசன்சு காயத்தால்.

(௩௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட டாவென
வரிய கம்பிற் கரசி யணுவுந்தற்
பிரியொ ணை பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்ந்தனன் காதகன்.

(௩௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவாபு சென்றபின் காகுத்தன் நம்பியோ
டவச ஞய்ச்சரித் தங்கநர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனால்.

(௩௭)

சுக்கி ரீபனைத் தன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செருத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வந் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் ஞவந்தரோ.

(௩௮)

சாக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை புந்த வுடன்வட மேருமுன்
ஞக நீளச வத்தமர் வானர
வாதி னிக்குல முற்றும் வருகென.

(௩௯)

வாலி னித்துத யாத்த மனவரை
விரவு கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினார்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்பவா.

(௪௦)

இடையி டங்களைக் கெங்குக் தருவிந்
குடிபு சந்தலிக் கொற்றவன் தேவியிப்
புடவி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடன திக்தொல்ல மீன்கென வுய்த்தனன்.

(௪௧)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாநுகி
யன்றி லங்கை யவரச்சுணத் தேகிநோன்
பொன்றி மேனி யொடுக்கின் துள்ளுமி
ரென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும்.

(கஉ)

சோக முற்ற தென் றேனை யிராகவ
மேகமின்ப மலையினை விற்பரு
மோகை யாகென் னுணர்த்தவி றேங்கும
சோக வின்னிரைச் சூழலி னீழலில்.

(கங)

வீற்றி ருந்து மிளிர்ந் தனகியைப்
போற்றி நேர்கண் டணுகிப் புருந்தான்
றோற்றி ராகவன் யாதெனத் தென்னொன்
தேற்றி நல்கினன் நீதிரி மோதிரம்.

(கச)

வாங்கிச் சென் னிகண் மார்பின் மண்துறைத்
தாங்கி நோக்குபு தாக ரதிதனை
வாங்க ணைத்தென வன்பிற் பெருநியே
தேங்கு மின்பக் கடவிற் திரைத்தனன்.

(கடு)

வருதி யையவென் மரதவ வாழ்வின்
தருமை மேனி யாழுவும் விகம்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறைகொடுந்தே
வருவ தேகொ லவனத்தமர் வாழ்க்கை யோய்.

(கசு)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறையேயிசைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமண்
யொன்று கைக்கொண் டிடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினன் மீண்டோரா.

(கஎ)

கண்டு வந்தனன் காந்தத்த தாயின
யெரண்ட ளிர்க்கை யுதவுரு டாமணி
யெண்ட ரும்மிலெ தென்றெதி ரிட்டவள்
கொண்ட நோன்புமுன் யாவையுங் கூறினான்.

(கஅ)

வினவி ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ
டனகி யாய சனகி யமர்நிலை
துனைவி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்
கினித மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னொழும்.

(கக)

தம்பி பாண தனைய னனுமனே
பம்பு வானர வீர பதாநியோ
மும்பர் போற்றுந் தொல்லையி னண்மின
னம்பி ராமன் நெருது டரலையே.

(௭௦)

வேறு.

ஆக்கரு நறைகள் போற்று மடலியி னகில மீன்ற
தேங்குயாழ் பழித்த வின்சொற் றிருத்திழை பாகத் தெம்மான்
பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புழுத்தவா னரப தாதி
பாக்குற தவணி ருத்திப் பாணசே யனுமன் தம்பி.

(௭௧)

புடைவரக் குணக்கி னீன்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னர்ப்
படியுறநகந்த வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த
முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறுகண்டித்
தொடைபுனைத் தெழுத்தோ னார்தூர் துகளறச் செபித்த லாதி.

(௭௨)

நித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி
சுத்தகேத் திரபின் டாதி தூரிசறப் புரிபுட்சென்றாக்
கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல
வித்தனை வீனா கான விதுடனி யுடனி றைஞ்சி.

(௭௩)

அகநெகிழ்த் தருக நின்றாக் கருத்து நி பலமுன் கூறி
யிகலரு மண்பின் மேலு மிறைஞ்சியாக் கரிது நீங்கித்
தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன் முன் னுங்கு ரக்கின்
றொகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(௭௪)

ஆற்றுக வெனப்ப னித்தா னுனைதஞ் சென்னி மேற்கொண்
டேற்றெழு கவிக னெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான
மேற்றறழ விருக்கமாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்
டேற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினதக்கீனா சனையேழ் செய்தார்.

(௭௫)

வரம்பறு வலிமு கத்தவலிமுக பலச மூகம்
வரம்பறு பராரை வானீண் மரம்பல || சுரும்ப னேகம்
வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்த் தியவே கத்தால்
வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபிர னயமோ வென்ன.

(௭௬)

பிரவசித் தியாண்டிஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கோ
புரதவா ரத்துஞ் சென்று புருதவப் பொழுதி யாரு
மரகர முழக்க மேலோ ரார்கலி யென்ன வாய்விட்
டரகரன் சினக ரத்து னச்சமுன் னீர்ப்பப் புகார்.

(௭௭)

புக்கவ ரண்டம் விண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் தூத்திச் சென்றாங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
றொக்குளார் கப்பே ரோதை குரலங் கரத்தன் காணு
நக்கன னுரப்பி னுன்மன் னரீலரீ வரீல யென்பான். (௪௮)

நந்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேறுய்ச்
சிந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லந்தில்வா னரக ணங்குளச்சயிக் குலேந்த நோக்கி
நைந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றாங்கு. (௪௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளிலகலா னிலேகு லேந்த
தென் னினிப் புரிது மென்றா வேக்கமிந் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா நிருந்தவா னிராம னந்த. (௫௦)

அம்புதி தடத்தின் பாக்கோ ரகரயின் பூச லென்ன
வம்பரின் வினங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலித் சேது தனையடித் தடைத்த ரீரா
னம்பியவ் விராமன் முன்பின் னவிற்தமந் குதம்பி ரண்டும். (௫௧)

சுதைவுறப் பெற்றும் வாய்மை சிலமுற் குணங்க ளாதி
யிதயிடு புனித ராம னியற்றிய ரீரா லன்ன
ததைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன லிடமி ரண்டு
துதிதிகழ் கோடிதீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும். (௫௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிறீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் துலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும். (௫௩)

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே தொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிளிர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்ற
வெத்துணைப் புலவ ராணு மிகைத்திடற் பால தாமே. (௫௪)

மங்கையர்க் கரசியாரு னகிச்செறி மாற னாரு
மெங்கன் சண் பையர்கோ வும்மே லிகைத்தமா ணிக்கந் தன்னே
டங்கத னவகா ரச்ச ருமையி லூரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் நிருந்தார் பன்னு னென்றிடிற் சான்று வேறென். (௫௫)

தன்னிகர் சிவலோ கத்திச் சகத்தையேற் றேணி யாகி
மன்னுமீம் மண்மேற் கோடி வனநகர் பரண்டி நன்னுட்
முன்னள வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக வொன்றுந்
தன்னுளந் தோன்று தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப.

(அச)

ஓரச ரீரி ராம வோரச மாளு தீத

மாரச சூத கான மாரசங் கார ஞான

காரக மமந்தி ரேசன் காரக மகல நின்ரு

|| தாரக மூல மேநந் தாரக மெனத்து ணிந்து.

(அள)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபநி யான

மாநிபி ரீதி யோனா யமந்தன சூத லாவச்

சூதகா னனம்பு சூதச் சுயம்பமு தேச தேச

மீதெழ வருச்சித் தாலுன் விழைவுமுற் றருளு மென்னு.

(அஅ)

வானரின் நெழுந்த தந்த வாக்கிருந் திவ்வி யாமு

தானதொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருங் களிப்புண் மூழ்கி

வான் குழாமி லக்கு மன்னருக் கணிலன் சேய்கன்

பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ரீபம்.

(அக)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காழற்

றதனையங் வாறு நிறி யடுப்பவா ளுய்த நின்ரு

மெதிர்க்கை யேறித் தொழந் தேற்றொடும் புதுதக் கண்டங்

வெகிரிலான் சிதை மீட்சிக் க்துடன் னிமித்த மென்றான்.

(க௦)

பூங்கொம்பொர் கவி நன் பாங்கப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே

மாங்களி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாலி வீட்டி

யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்ப்பின் யமரக் கண்டா

னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான்.

(க௧)

செறியுல கடலிக் கெல்லாந் சேகர மென்னு மேன்மை

யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடலிக் கணிய னாகப்

பெறுபுறங் குயிலெ ஸாமெம் பிரானரு ளுவந்தி ராம

வுறுதியிங் குறுதி யென்றாக் கழைத்தென வொலிப்பச் சென்றான்.

பூவைபைங் கின்னை சாம்ப பராகன புனித னேமா

தேவசங் கரசம் போசச் சிநாந்த வழுத ரீத

* மந்திரேசன்-எழுயாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்ந்தன
இன்னு முற்றுவின்கொண்டு முடிந்தது

|| தாரகமூலம்-பிணைவசகித சிவபஞ்சாக்கரம்.

இராமன் மந்திரோபாதிதசம் பெற்றசருக்கம். சுளந.

சேவக விமல சோம சேகர மந்திரோச
மாவன நிலாச தேச மாதவ புத்த நாத. (கூஉ)

கண்ணம் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரோச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர கைல ராசன்
பெண்ணர சகில மின் ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணமுஞ் சூக கான வரதவென் றிசைப்பச் சேட்டான். (கூசு)

இன்னன பலவ ளங்க ளெண்ணில் கண்டி கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பங்கிய பேரன் புந்த
முன்னரு களிப்பச் சென்ற மூளரியின் வருண தீர்த்தர்
தன்னி னூரன் மரபினுடிச்சு சபலவெண் ணன் ற சாத்தி (கூரு)

கண்டுகை பலபூண் டைத்தக் கருமுறை செப்த்து நீல
கண்டவர் னிகெத ளத்தங் கைத்தாப பிளிகொண் டெடுகிக்
கண்டருட் டில விங்கங் கைகெ காழ் சிறைநஞ்சி யின்சொற்
கண்டம் உலையை கேச கண்ணசனே யிரோப விசையா. (கூசு)

பணிக்துந் திசற் போற்றிப் பரமபுரு மறிபெற் றேரகிற்
தணிக்தசே காக கங்கா கரவமு தேச நாப
மகனித்தல கருளா நிற்கு மருத்த மன திருந்து வேதற்
துணிக்தரைப் பரிய சோதி சபம் படுகிக் கெசற் கண்டான். (கூஎ)

காண்டஹங் கரண மெல்லெந் தா பகித்தி நிரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதற் பெய்ச்சுவ போத பேத
மாண்டமெய்து னாஸு ளந்த மயபர வசனங் கீண்ட
சேண்டரு உடியற் றுங்குத் திருமுன நமத்த மந்தான். (கூசு)

எழுந்திரு வாற முன்பின் றியம்புவாய் நழுவக் கண்ணிர்
பொழிந்து னாண்ப்ப விம்பப் பரிவந்தன் றேழ்த்தல் கூடா
நழுத்துமா னந்த வெள்ளத் தநிந்தழும் வழுக்கி வீழும்
தொழுத்தகை யிராம ஓங்கச் சுயம்புகிற் குற்ற தூய்மை. (கூக)

இன்னவா நென்ன யானே யிசைத்தந் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுத வேச னெம்மான்
நன்னரு ளசனா லாற்று சபரிவயத் தொண்டினுள்வந்
துன்ன வேண் மிவன வெல்லாந் தோமற வினிய னீட்டி. (கூஓ)

* முன்னிரு நெடினங் குதுகினவாக்கொண்டு சாபால வெணக்கோ
டனு மொன்று.

உழுவலன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லுற்றின்
வழுவறச் சுத்கி யாதி வ்யக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழுவலர் மேனி யெந்தை யமுதலிற் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளல் கரைந்தடிக் கடிந மந்து.

(௧௦௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம் பிரானே
யருவனே யுருவ னேதா யருவுரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௧௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடைய னேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே லீமல வன்புக்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவாக்கும் வாடுறா
நிலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௧௦௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்சு போற்றி
பாரண கான போற்றி பாரண சூல போற்றி
தேரண வமல கான சேகரச் செல்வ போற்றி.

(௧௦௪)

நருவுருப் படிக மோர்வத் திரமது செம்பொ ளென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றாகின்
ஹருவமே துணிதல் கூடா துறிஹன சொரூபம் யாரே
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௧௦௫)

அவனவ ளாதவொன் றன்மென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யகிருமோ ருருவாய் நீற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி.

(௧௦௬)

அரிபிர மேந்தி ராதி யகிலசி வருமோ ரொன்றே
புருவமுற் றதித்தன் பாலே யொடுருவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென லிருமை யாகின் பொன்னுரு விடத்துக் கண்டுந்
தெருளிலா மூடக் கென்னோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி.

(௧௦௭)

அருநா காழு மூழா ளளவில்கா முகனென் றந்தோ
வுருவுசன் றெரளிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருகடி வினிலெல் கெய்து முணர்த்தினி யன்றி யாவர்
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௧௦௮)

வர்க ளெவரு மின்பந் திளைத்திட விதஞ்செய் தேவ
வலியேற் கின்று போந்த படரொலாம் படர வீட்டி
பாலிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தவனே குத கானச் செல்வனே போற் போற்றி.

(௧௦௬)

வேறு.

என்று போற்றினின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னின்ற மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற.
ஒன்று நாத்கரன் சாம்பனேற் றிவந்தரு ளொருவன்.

(௧௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கினத்து மித்தரு முருவறைய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டனத்தி ருத்திரா மனையரு ளேனக்குடி சாற்றும்.

(௧௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ணெறியதே கவற்சி
தருதி றற்பவ சாகர தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தரித் தோடும்.

(௧௧௨)

இதயத் தூன்றுக லின்னதே யென்றமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரண முனின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும்.

(௧௧௩)

ஈண்டைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டினத்திரு நகர
மாண்டைக் கேகிரீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம்; விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால்.

(௧௧௪)

ஆழி மீதனை யனைதிறன் குறித்தனை யருச்சித்
தூழின் வேண்டி யேலனை யுளுந்துதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவனப் படியே
வாழி ராமரீ யட்டிழிக் குரம்பினை வயக்கி.

(௧௧௫)

ஆய போனை வழிச்செலீஇ யிலக்கையை யடைந்து
திய ராவண வதம்புரீஇச் சேதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வின் விளிந்த
பாய வானர கணமுயிர் தெழும்வகை பயிற்றி.

(௧௧௬)

உரிய சீதையோ டுளவச்செங் கதிர்மக னூதை
பிரியன் வாணரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
வரிபு குழுவா வினாகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோட மர்ந்தே. (௧௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிரைகாத்
தேதி லாகமஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிச்
கோதி விச்சுவாரச் சனைதினம் வருவரசு குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பவ்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (௧௧௮)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நீத்திய வின்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெய்ம் பிரான்முன்
சூற்றி யாங்குருட் குறியிடைக் கரந்தனன் னெழுது
போற்றி ராகவ னைப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (௧௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு நாய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்க் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனாபா
லேய்ந்த வாரமு தேசனைப் பிழம்பணிந் தேத்ததி. (௧௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொருந்தா முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றுவ
கரிது போந்தகோ யிலின்புறச் செநாருசிறை யடுதல்
வான தேவிபட் டினம்புக மதித்தவ னிருந்தான். (௧௨௧)

பேறு.

ஈதிவ்வா றாக விதற்குமு னினவ விரவீசே யனுமன்சாம் புவனே
யாதிய ராங்காங் கருட்சுறி நிறுவி யருச்சனை புரிந்துவந் தடுத்தா
ரோதவற் றிலக்கு மண்ணருச் சித்த வோரருட் குறியறா தேச
சேதனசுயம்புலிவ்கத்தின்னென் மேற்றிசையினுற் றோசத்திற்றிகழும்.

கவினுமக் குறிவாழ் நகரந்தம் டிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத்
தலிந்தரு மதன்கீட் டிசையின்முக்கு ஶ்ரீராகத் தமுதலிங் கேடதென்றிகை
திவங்குரோ சத்தி னெல்லையிற் கிழுந்திருத்தரு சுக்கிரீ வன்செ [யோர்
புவமைநீ ரிலங்கமுல்விடமு க்தப்பேட்டையென் னுரைப்பநின்றுளிரும்

திருத்தபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்ருன்றிருமுனின் றருந்துதிசெயுங்காற்
பெருந்தகை யிலிங்கத் தொள்ளாளிப் பொலிவும் பேரமு கமைதியுநீர்கண்
டருந்துணை யெந்தா யருட்டிழு மேனியழகனே யென்றகா ரணப்பேர்
பெயருத்தியேரொளிகன் நிகரிலாதோங்கிப்பொலி தனோர்காணலாயின் றும்

அத்திரு மேனி யழகனுக் கிசைத்த வழகியெம் மன்னையு ம்னைய
துத்திய ராமர் தான்வடி வழகி மென் றுல கிணர்ஞ்சுடத் துலங்கு
மத்திரு மேனி யழகனு ம்னையு மெத்துநீர்க் கருணைநங் கருமங்
வுத்தம தலத்தின்னிறப்புமோரளப்பின் றுரைத்தலப்பெரும்பதிக்கீழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்றொழுங் குறியிலங்கிமெங்
வீருநகர் நாமஞ் சாம்புவு னோடை யெணப்பொலிந் திலங்குமிய் வகையே
யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில பலப்பல நகரின்
மருவிநின் நிலங்கு மேலனி ராமன் மறித்தவா புரிசெயல் வகுப்பார்.()

இளவலோ டனுமன் சுக்குந் வன்மற் றேவரு மேவரத் தேவி
வளநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்குநன் டுதிரும பியற்றிக் [ருதக்
கிளர்தரு மிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொ
களனுற லீட்டி ராவணப் பிரம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (கஉஎ)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு விரகத் தியின
வேதகா னனத்தைங் கார்த்தொரு கோட்டு விலபு, சன்னியஸ் விலக்கிக்
காதமர் குடக்கா தவனிழ லானாக் காவியை நுசையார் கடிந்து
கோதற வயோத்தி புக்கமு தேசன் குளிர்ந்திரு வருணனி குலாவ. ()

மலயமா தவன்நன் பதமலர் சிரமென் மலரவீற் றிருத்தரு னெநிழிய
யலகெலாம் புரந்து சிவாச்சனை யாகி யுத்தம கெற்றிகழு வாது
நிலவிய வியற்றி யாழ்ந்தன னவற்கு மலமலர் திரவுபு தேச
வலனளித் தமையார் சூதவ னேசன் மந்திரே சுப்பெயர் வாய்த்தான். ()

அன்னமா வனமங் வீராமன் சா னகியை யடுத்துமிட் பதற்குள் புபாய
மென்னென யசாவியெம்பிரான ருளாலெண்ணியாங்கய்துதற்கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மலரேரேன
றன்னருந் தனய வென்றிவேத் திரக்கைச் சத்தரு நாதனோ தினனூல்.
வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சுனற் குமரன் கேட்டாக்
கொன்றிய வுளத்த னாகி யுத்தம குரவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லார்வங் கூர்வ நாடுமென் னெஞ்சு மன்னோ. (கஉக)

இன்னுமிச் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தேயந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் வினக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்மலர் தருளு மாதோ. (கஉஉ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னுனந்த தாண்ட வத்திற்
பரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்று
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த்தாள் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்திவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (1)

அன்னவன் நவக்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரிபெய் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருக்ககும் புறநன் றேறும்.

யாவரு முணர்த நேற்றா விறைவனே யேழை நாயேன்
ராவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச னத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துன யடைந்து ளேன்மா
தேவநின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி நின்ருன். (2)

வருதிகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள முவந்து முன்னுட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் றுற்றென் புணரியந் தடந்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (க௬ச)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புகுந்து கோசி நனமனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவ்ரு தடம்புக் காடி யோதிய பூதியாடி. (க௬௭)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் காங்குநத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றளநெகிழ்த் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (3)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன் நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னுலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் டுகிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (க௬௯)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப் வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மனப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (க௭௦)

அளவிலா னந்த மீக்கூர் தனையரு டோறு மன்ன
புகிலா ரோது சூத பாதவ கானத் தாலங்

களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வளனுலாம் புள்ளே வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (௧)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை ய்தான்
மாசறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமிய் வனத்தோர் காடலம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (௧௪௨)

உத்தம முனிவ கேடுறென் றுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்ந்த முதுதொழிற் றிதிசெய் தேடன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றும் தூவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதியுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (௧௪௩)

இப்பெருந் தலைவ னுய் மிந்திரை கேள்வ னுழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசரற் காற்றாச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைத்திடற் றதாடங்குங் காலை. (௧௪௪)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கனம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழு வமரர் சூழ வேண்டிம்பல் கருவி கூட்டிக்
தக்கபா லாழி மாலோன் றுன்கடைத் தியல் வாய்க்கே. (௧௪௫)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலக்குவென் றிபமுன் னுய
வந்துவந் தெழுந் தீது மற்றெமக் கெமக்கென் றோதி
முந்துமுந் தொய்வொன் றாக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சித்தனே விழைந்த வாரத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்வார். (௧௪௬)

மெய்விசைத் தீர்த்து வாயீழார் விசைநரர் கடைந்தா ரற்றற்
பைவிரி பரவாற் றுதப் ப்ரகவயும் உறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி பாலங் கால மற்றெமக் கெமக்கென் றோர்முன்
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் காலவிசை காலவி சைத்தே. (௧௪௭)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றொருங் கோடி ஞாப்
பொழுதிதை பாணித் தான்மா னுணர்ந்தான் பொருக்கென் றோடா
உழுவினயி வால மீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுநீ திக் கரிய னுகிப் படர்க்கி யலியி னுய்ந்தான். (௧௪௮)

உருவிடந் தூர்ப்பச் சென்ற மாயன்முன் வாடுறு ரச்ச
மொருவிடா தோடி போடி யுலக்கல முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்கம் வேற்றிட மன்றி னைந்து
பொருவ்டை யமலன் முக்கட் புதாரிபே ரருங்கை கடை. (௧௪௯)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டிற்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணே வயங்குஞ் சூத பாதவ காணத் தெய்தி
நடுக்கமும் றொழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொன்பான் மேனியெம்மான் கோய் லுட்புக்கோலிட்டார்.

அண்ணலெம் மந்திரோச னடியின் கீழ் லநி வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ்ந் தாருகு மாயோ நோதயி தும்பர் கோவே
துண்ணென வீரிந்த நஞ்சந் தூர்ப்பெநாந் தலைந்தா கூழிற்
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சங்கிதி யடைந்தே மெந்தாய். (1)
ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன் றுடன் றொலைக்கு நஞ்சம்
வருகண மீற்றிலாடு மயானமித் தானமாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண வுறம லெம்மை யளித்தியா ளருளின் வள்ளால். (2)

வேறு.

என்று மாதவ னிமையம மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டது நின்மல னுரரு னிலையாற்
தென்றி சாமுக யாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று றுத்திறல் வைரவச் செம்மன்பேற் றிசைபோய். (௧௩௩)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமா
செங்கு ளாரென வினவளிற் கொதித்திரைந் தெழு லுஞ்
செங்கை நீட்டுபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
தங்க னுதரு யிடைப்புக வருட்கரத் தளித்தான். (௧௩௪)

அனைய வவ்விட மங்கையி னங்கயின் நகில
நினைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் நிலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (௧௩௫)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன் றென் மாதிர முகளு
யெந்த நாளுத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
மந்தந்நலத் துற்றருள் பெற்றுளா ரனேகர். (௧௩௬)

இன்ன நற்றலந் தாமரந் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின்மிக் கிலங்கு
மன்னு கீகண்ட நாதனாக் கருன்செயல் வாம
மன்னு தாயநம் லளர்த்தோ யகிபெயர் வயக்கும். (௧௩௭)

இராமன் மக்திரோபதேதாம் பெற்றசருந்கம். ச.அக

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிநெல் லாவெத்
திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரித் குதுமணைத் தெளிந்தநீ
முறைய ளித்தநெல் லாலுல கூட்டிமூ தத்சிர்
நிறைவ ளத்தீவ ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும். (கருஅ)

எண்ணையானறம் வணர்த்தவ ளெண்ணிய செயலை
முன்னி யாற்றமுற் றினரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமர் நகருமப் பாக்தும். (கருக)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் குதமா விபினத்
திடைமி டைடத்தமான் முதலினோன் கருள்புரிந் தினிநிர்
கடல்க டைந்சிமற் கணைசனைப் புசித்தே கடைமி
னிட ரோ ழிந்திநிந் சென்ம்கென நிகைத்தன னெம்மான். (கரு)

ஆண்ட வாரரு டலெங்கொடு மான்முத லமர்
நன்ன ரேகினை ரயன்றிருந் குமரமே னலங்கென
முன்ன ரோர்பகற் கெனதமன் மனுவிறை முளரி
யன்ன சேவடி பலநிற்கு லினநனை யடைந்தான். (கருக)

குருகு வத்தினில் வருகிற லொரு தலக் கோமா
லுருகு மன்புரிம் மத்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
பெருகு புகனைப் பெற்றின்னா னுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெ, தி யின்பமுற் றமந்தான். (கருஉ)

சசிமு கத்துவான் சகமுரு ளாகுடன்றற் சார
நகைமி குத்தமை யுணர்ந்தானி லு வெர் தியவ ணண்ணிப்
பகைமி குத்தன மத்திரேச் சுரனடி பணந்தே
வகைமி குத்தவந் தருட்ரு வியத்தனை வழங்கி. (கருஉ)

அண்ணன் மத்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி, தடைந்து
வண்ண லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதிருவப்ப
வண்ண லாவின் புறப்பொலிந் துடன்றழி யமந்தா
ளென்கண் யிந்தான் மத்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (கருசு)

அருள்பெற் றுங்கெதிர் விருத்திரற் தடிந்தினி தமந்தான்
மெருள்செ யாயுவே தியர்களைச் சுலனிகே விருவர்
மதவி மத்திரேச் சுரனடி வழந்திவா னவரோ
டொருவு ருதவிப் பங்கிற் பெற்றினி துடைத்தான். (கருசு)

வேறு.

இப்படி யனப்பி லீதா ரீணையடி குத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்று
ரோப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்தி தொழுதடி பரவிக் கிட்டான். (கக௭)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மார னுமிர வனத்தெம் பெம்மான்
றாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றொடர்ந்தெழு மார்வந் தூண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரண முகம்பூ சித்தே
கீயரி கடைகென் றேய ந்றையருள் பெற்று னன்றே. (கக௮)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ னுற்ற தென்கொ
வன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் றடியிற் றுழந்தான்
மன்னரு ணந்தி யெங்கை மற்றவற் கவைவி ரித்துச்
சொன்னவா கேண்மி னென்னுச் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். ()

வேறு.

அனியி னீடிய ராகவ னருள்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய்காதை
யை யாதிய, கொளிரி மான்மய மோதின ருடன்வி னுயினர் நீன்பகை
யொருட னாவிட மாதிய, பனசெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரொழி
வார்முனை பலம கார்முத லாமிக, யனனு லாயுபல் போகமு மருவியேசிவ
னானமெய் வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (கக௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதத் திருவிருத்தம்-க௭ குக.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

:o:

தசரதன் மைந்த னான மீளி தனர்கொழி புய்த்து நீடு வாழ்வி
னிசைதரு மந்தி ரோப தேச மினித்து நன்றி யோதி னுமுன்
னசையமு தங்கொ னுமு ராரி நகமகள் கொண்ட னுர்மு லீயு
நீச்சரி தஞ்சொல் வாமெ னுவு ணிகத்தா நந்தி நாத்தினுதம்.

வேறு.

குதவன நா த நமர் தூச்சரித்த திடைமேன்மேற்
கரதல்வனர் சனற்குமர கரிசுறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிசானனித்த மலியருடன் நலமசையைத்
தாதரமிக் குறுதியினி யமுதுறுதி யெனத் துணுந்தே. (உ.)

சுரரசார் குழாந்தொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வசகமல மலரடிகண் மறவார ஹரவாழ்த்திப்
பரவுபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிக்
காமலரஞ் சல்முடிமேற் கவினுறநின் நனைந்துதிப்பான். (உ)

பிரணவமாந் தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சரமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாந் சேவகத்திற் பிறந்தமணி வாரணமே. (ச)

ஒங்கார யோங்கலகந் துதித்துலவங் கிரிசரமே
யோங்காரத் திருநாடினா யுள்ளவிரு நதிசரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவனமே. (நி)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாந் பிழுகளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய குணகரியே. (ஈ)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிந்துங் கரவரையே
கிரியையறி விச்சையெணுங் கிளம்மதமுன் றெழுச்சிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங் கடக்கனிறே
வரவொந்போக் கிலாதெங்கு மருவிக்கை மதாவனமே. (எ)

பரவுமலப்பெருஞ்சேர்நைப் படர்ந்துழக்குங் கறையடியே
விரவுபடிப் பெருங்காட்டை லிசைந்தழிக்கும் புழைக்கரமே
வரவயிர வணமுனைத்து உருங்காப் நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தப்பெருஞ் சீர்த்தகரே. (அ)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருதா னொருமுனியே
சங்கரனின் சடைக்காட்டிற் றனிவிளையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்தினைறக்குங் கயந்தலையே
செங்கவேற் கோளரியோ டெனுதித்த சிந்துரமே. (ஐ)

மறையுடிப்பா துகையினடி மலர்சாத்தந் துடியடியே
மறையணிநா புரமாக வனையணிமா வேளழமே
மறையுமழ லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தங்க்கமே
மறையுமணு குதற்கருஞ்சீர் வளர்கனப சேகரமே. (ஐ)

கணராச குணராச கலிராச புலிவாச
பணராச சடிவமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வணராச வணவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ளிணை போற்றி. (௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறயார் தொடங்குதுமிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழிபும் பதத்துணையே துணையென்றோ. (௧௨)

இன்னபலி னுதிபுகன்றவ் விறையருளா னிறையுவகை
துன்னியசென் றம்முஞ்நன் சூதவன நாதனடி
சென்னியுற மறவாத சிந்தையனும்ப் பாலாழி
முன்னிலையிற் சுராகரரான் மோதமுறக் கடைவித்தான். (௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன் பின்னர்
தேங்குசுரா சுரரனைய திருமாற்ப னடிதாழ்ந்திவ்
போங்கமுத முறைபகிர்ந்திவ் சூதவனென வேண்டினரால். (௧௪)

சூதுவினவு மரியவரை யழைத்தசுர சுரகுலர்க்கான்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாவந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமபனுக்
கிதுமளியே தனம்புரிந்தவ் விரும்பிரசு தன்மொளிலே. (௧௫)

மரபாகும் பொதுத்திருயின் வல்லையமு தளிப்பலென
வுரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தன் சூதவனம் விரையாவத் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் றகம்பொருபாம் னுரிசறவைத் தழுதேசன். (௧௬)

கழன்மறவா மனத்தொடுமார்க் கண்டதோ ாந்தோய்ந்து
நிழன்மறையாக் கண்டிகைவெண் ணீறணிந்தந் தெழுத்தோதிப்
பழவறைபோற் றருமமுத பரமசுயம் பிலிங்கேசற்
றொழன்முறையா னயந்தேத்தித் துநறுமா மலராசி. (௧௭)

அருச்சுனைக்காம் பொருள்பலவு மமைத்தடிந் தித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநீர் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுருதருட் செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சுடரோ யமுதேசா சிறியேகின் திருவருளால். (௧௮)

பூழிகடைத் தெடுத்திரு வழுதிதூஞ் சமுதாக்கொள்
பாழிதிருக் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெம
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தழிசைமா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிதைஞ்சி. (கக)

சுனைமும் ஹமுடித்தப் புனிதநீவே தனவமுத
சுனையாச் சண்டிசுந் குளபாக நீவேதனஞ்செய்
சுனைநல் வாசனையா நிதழிமதி நதிவேணித்
சுனைமீட் மெப்பலிச் சென்றானவ் வழுதினெடும். (உ௦)

முன்னதிரு வழுதநுகர் ததனலோ வறுமேனித்
நன்னியோ முற்கலமுன் ஹனையமுதத் துளியானே
நன்னியிற் தருதானவ் வடிவிலுணர்ந் திடவதுவாய்
முன்னரே முனைத்தெழுந்த முறையெயோ நாமறியோம். (உ௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வாருளிலிங்க மமுதமய
நத்தவடிவ வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகனே ளவ்வமுத மிளர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தகர ருணிவமரர் குலக்கிடரா மெனக்குறித்தே. (உ௨)

அவ்வசரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே மமுதமளித்
தொப்பரும்பாற் கடலடைந்தாந் குரகபதிக் கொளிருத
கிவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென் னுமந் திரநாதன்
தெய்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (உ௩)

எண்ணியவா நழுதுகொளந் கிடர்புருதா யுபாயமினி
துண்ணியவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுந்
நண்ணியவின் னமுதநிலை தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டரப்பெற்றாங் கமரருண வளித்ததுவும். (உ௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளனைத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வுரகேச னேசியுளத்
தாதரமிக் குறைத்திடநின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பரமன் பதப்போதே. (உ௫)

மனங்கிருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலோநீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிருத
வனத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனோ. (உ௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசெவ் வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ் லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே

என்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்மினென
நன்றுரைத்த வக்குத நற்றவர்கோ நயந்துரைக்கும்.

(௨௭)

வேறு.

முருந்த னுதவுநி வேதனா முதன்கொள் சரிதமி தோதினோ
ருகந்து வினவிய சீரினோ ருளன்கொள் செயல்கள்கை கூவோர்
மிகுந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிநுகர் வார்பினீள்
சுகந்த மலரடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்ஃகோ.

(௨௮)

அமுதநிலேத்தனச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—நா.௩.௮௪.

உ.

இந்திரன் திருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர ஞாமு தன்கொள் மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யேயுநு நாடுமன
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரோ.

(௧)

வேறு.

மைந்தகே னனந்த னுங்கு வந்தமு தேசந் கந்நாண்
மைந்தம ரிராச ருடா மணியெனும் வளவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வன்ற மரபினி லுவகை மல்கி
ஃமைந்தநப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும்.

(௨)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து ருத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன் கான
பானனா டளிக்குட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனனா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான்.

(௩)

அனந்தன்முன் னியற்று வித்தாங் கனந்தாம் வலாரியாற்றும்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்
நினந்தரு முனிவர் வாடோ ரேனையர் தமையொ துக்குங்
கனந்தரு வேத்தி கக்ஷகக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும்.

(௪)

மைந்து—மயக்கம்.

வினவுதி சளற்கு மாச வித்தக முனிவ ரேறே
யனாகனம் பனக வேந்த னுற்றுமத் திருவிழாச்சீர்
தனகமோர்ந் தெழுசு நாகி தண்ணரு ளமுத நாதன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி. (டு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தரச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி லேச கிகட்டி யாம்பிர காணத் தெம்முட்
குழைத்தரு ளருவாய் மின்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்
மழைத்தரு சைத்தி ரோற்சீ வம்புரி யாவுகையுற்றும். (சு)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று
காதலி னுக்கு முன்னர்க் கவினினை செயல்களெல்லா
மோதலி னனிக மென்ன வருந்துகென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னுர்வ மிக்குப் பாருக்கென வெழுந்தான் மன்றோ. (எ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ
வாசக சமளித்து மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா
லாசக வளிப்பா ளுத வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
ருளக வேந்தன் மீது மார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (அ)

செல்வழி மயற்கூ யிது செப்புமவான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்சீ வந்தளிச் சூத காணக
தெல்வள ரமுத நாதர் கியற்றிய விழைந்து மங்குட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லெ யென்றோ. (க)

இந்திர குணை யாய் தென்பது மிகைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாம் ன்ணவறத் தெளிவான் றச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுச ரோடும்
வந்திர வகற்றற் தூய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து. (கப)

தளிபுகுந் தமுத நாதன் சங்கிதி தாழ்ந்தி னைந்நி
யளிமிகுந் துந்தத் தான்முன் னுற்றுமக் கோயிலெல்லாங்
களிமிகுந் தெழில்லி லோக்குங் காண்முனோ தண்ணக் கண்டாங்
கொளிபுகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் துரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (கக)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கின்றோர்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதற் றிறத்தினச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மவிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக ளெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான். (கஉ)

கவின்முதற் கோபுரம்முன் னந்திமண் டபத்து தீசி
யவீர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ஹவமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் றிதற்கென் றோதத்
திவ்யமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநா றிகழக் கண்டான். (க௭)

நிலவொளி வயிரத் தம்ப நிராயதி னிறுவி மேனின்
நிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தாள விட்டங் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (க௮)

தாமணித் தாபி யுச்சித் தொழும்ணி நிராத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிறையின் யாத்துக் குலமணி கிரிசையோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (க௯)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சே பானம்
வைத்தது குழத் தூநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராங்கி யாத்துத் தூற்று மலப் பரப்பிச்
சித்திர நிரைக ளெல்லாந் திறத்திற றுகக் கண்டான். (க௯)

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல ழுணிக ளெல்லாந் திருக்கக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குசீ ரினம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (க௯)

திருத்தகு மபிழு கச்சிர்ந் தெருதுவா யிலினை ரெம்மா
ஹருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி குலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மால யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (க௯)

மரகதத் திலைக டண்டு மணிப்பொ ளுற் குலைய மைத்து
விரவுபுத் துகிரிற் றூக்கம் விழுமிய வானை வெண்பொ
னரைதுவப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முனை யாதிப் புக
நிரைகன்பல் வகைய கன்ன னிரைநிரை யாகக் கண்டான். (க௯)

நிலனெலாம் பளிங்கிற் சோதி நிலவெழுச் சமன்செய் தன்ன
தலனெலா மதித ஐஉம்பெ ரூரகா கணங்க ளென்ன
நிலனெலா நிறைந்த தூய நகுமணி நிரைக ளாய
குலனெலாம் வினக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய் சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய் பன்னீர் மேலெலா மண்பீப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய் தூபம் விசும்பெலாங் கமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய் சுண்ண விதமெலாம் விரியப் பெய்தான். (உச)

இடமிடந் தோறுஞ் செம்பொ நெழின்மணி குயின் தூய
வடிபுன னிறைத்துச் சென்னி மாவிலை மணிப்பொற் தேங்காய்
முடிதரு தருப்பை வாச மொய்ம்மலர் மால சேர்த்தி
நெடிதொளிர் பூரகும்ப நிரைக்கர யாக வையத்தான், (உஉ)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி பெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சுந்த மண்டப முதற்கோ டித்தாய்
கென்னையாண் மந்திரேச னிமாசில யாவு மீன்ற
வண்ணவாழ் நிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (உ௩)

தினமறா தமர்ந்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் காழு
மினமறா தியாமுந் நெண்டார் நிருத்தரி யிதுவன் நென்னு
மனமறா தையுந் நென்கை வடநிறுந் நெனில நென்னு
லனமறா விழைவி னுன்று மணிசில பனக்கற் பார்த்தோ. (உ௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெர்மா னுலாவரத் தயஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழலெழத் தாய்மை செய்துத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றாந் தன்மைமீற் றரள நுண்மைக்
குலனெலாம் பரப்பி யேனிக் குடினெறுமயன் றுவப்பச்செய்தான். (உ௫)

ஆம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைடி கதவொ டுக்க
மம்மறு கணைய கங்கை யாற்றிரு கரைந் லாவுந்
செம்மலர்க் கதல் யாநிச் செறிவென நிறுவி மீது
செம்மலர்த் தொடைய லாநி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (உ௬)

இவ்வகை யேனை யாவுமெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றாங் கனிவனுக் குணர்த்த வன்னோ
னுய்வகை முன்ன ரேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வெல்லைச்
செய்வகை யமரர் சூழத் தேவர்கோ ளுக்குப் போந்தான். (உ௭)

ஆரரு ளீர்ப்ப முன்னின் மன்புயின் மன்ன யுன்னம்
பேரரு ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய
சேரரு ளமுத னாதன் சேவடி தாழ்த்து பஸ்கா
சேரருன் வெள்ள மூழ்கி நின்றபலே றுதிந் தின்றான். (உ௮)

காளகந் தரம கேச ககனாகந் *தரமா னாச

†காளகந் தரர்கு மோச கலிகைகந் தரமா னேச

||காள ௦ கந் தரச தேச கலந்தகந் தரச பேச

*காளகந் தரச சூத காளகந் தரி வாச.

(௨௯)

வந்தனை கரண மூன்று மாறுறு வழிசெய் வார்க்கு

வந்தனை யினுமி ரக்க மலியமூன் பொலிய வாங்கு

வந்தனைத் தின்ப மூற்றும் வழங்கமு தேச வானி

வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி.

(௩௦)

0நாகவ ரசன வாத நகுமணிச் சுடிகை யுச்சி

நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச

நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வானை

நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய் போற்றி.

(௩௧)

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலமோர் புடையாய் போற்றி

யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியற் தொடையாய் போற்றி

சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதர்மறை நடையாய் போற்றி

வருமயிற் படையாய் போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி.

(௩௨)

அளிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி

களிவளர் டினத்தாய் போற்றி காளபோ தனத்தாய் போற்றி

துளிவளர் கனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி

நளிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி.

(௩௩)

வேறு.

என்றில் வாதி துதிக ளியம்பினேர்

நின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீதுச்

சென்று கூம்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா

ளொன்று மன்பி னுயர்ந்திது வேண்டிமால்.

(௩௪)

ஐய வாரமு் தேச வசலைபான்

மெய்ய மந்திர நாத வதுநதிச்

செய்ய வேணியின்னஞ் சிறியனே

னுய்ய வேண்டினின் சந்தி யுற்றனன்.

(௩௫)

* தரம்-சரசு. † காளகம்-கரியபாவம். || காளம்-மேகம்.

௦ கம்-சரசு. * காளம்-சூலம்.

0 நா-கவர் எனப்பிரிக்க.

உற்று னேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று தூன்முற்ற தொட்டு முடித்திட
மெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தன் பேரருள் வேண்டமால். (௩௭)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு குந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
னலம தொன்றுமி னுயினேற் கண்ணவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டமோ. (௩௮)

செய்த லோத லியாதுத் தெரிதரீப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லைழைபா
லுய்த லில்லப ராதமோ ராயிர
ரைத லெய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (௩௯)

திருவு ளம்பொழுத் தார்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
மெருவு ளந்தெறு நன்முன் வேண்டிபு
தருவு ளம்புரி யாண் தலைக்கொளா. (௪௦)

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தாழைநிஞ்சு
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வுச்சுந் தின்புர னீர்வினாந்
தின்ன றின்ன வியற்றுகென் றேவினான். (௪௧)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க நமல நமரங்கா
ளேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறுகொண் டேயெனா. (௪௨)

முகம னேனி யவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் நக்கினை யாதிய
தொகுபொன் னுடொழங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினைநனக் கென்றனன். (௪௩)

ஏழு நாக்கொ ளெரியினை நேங்குபு
வாழி வேண்டிடற் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுறை
ஐழி னுக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (௪௪)

அனில கேட்டி யனகன் சினகம்
புனித வீதிக னாதிய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (சச)

வருண வாதனச் சேதனி மாண்டனி
புரிய் டந்தொறும் பூம்புன ளாம்பனி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பனி
புரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (சரு)

நிருதி யீண்டு நிருத மசரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகரீதுநின்
மரிதி னேழம்பனிற் காமென் நறைத்தனன். (சக)

நடுவ கேள்வரு நாற்பறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கின்
நிடரு றுமெறி செல்ல வியங்குகோ
லுடைய வகைச்சொழி னிற்கென் துறைத்தனன். (சஎ)

கோதி லுற்சுவந் கொண்டருண் மாண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லுண்மிநன்
ரோது கோற்றொழி லாற்று முரிமைந்
கேத கும்பணி யீசெகொன் கென்றனன். (சஈ)

ஏற்ற வேற்ற பனிக னியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்கும் தனிக்குறு
போற்று சன்குரு வாய்பொன் னவன் மலர்க்
காற்று னைக்க னமந்து கழறுவான். (சஊ)

நிய மந்திர நாத னருள்வீழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வய்ய லோர்ந்துரைத் தான்கென லோர்ந்தவம்
மெய்ய னுனையென் ரோதினன் மேதக. (சூ)

நானெ யென்று தொடங்க நலந்தரு
நானெ யோதிய நற்றவற் போற்றியந்
நானெ யேதன் னவையொழித் தின்பரு
*நானெ யென்று நயந்தன னாகர்கோன். (சூக)

வேறு.

தந்திரநாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திரநாதன் செய்ய மகோற்சுவத் திருநா ளிந்நான்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிப்பச் காண்கென்
நிந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதயத் தானால். (௫௨)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றுப் பனிமலர் தூய்ப்பு சித்தா
ரித்திசை யன்றோ சீர்த்த தெத்திசை களினு மென்றோ
வத்திகழ் குத காண மடித்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்தார். (௫௩)

புல்லொடுஞ் சமிதையோடு நூலொடும் போது வாரு
யில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைப்பொடு மேகு வாருஞ்
செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாரும்
கல்லொடு தோய்த்த வாசக் கதிரொடுங் கமனிப் பாரும். (௫௪)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் நகும்பணி செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்
கமைநடச் சிலம்பி னோசை கண்டுக்கேட் டிருக்கொள் வாருந்
தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண்ட டறவாழ் வாரும். (௫௫)

ஏற்புடை வேட்டன் முன்மூ விருதொழி வியற்று வாரு
நாற்படை சூழ வாழு நாளிலப் புயத்தி னாரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக யினிர்ந்தி வினைவி னாருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துய்விப் பாரும். (௫௬)

களிரொடு பிழிக னென்னக் களியொடு நடவு வாரு
மிளிர்முடி லோடு சீங்கா மின்னென விசவு வாருங்
கிளியொடு மின்னொ லாழிக் கிளர்வொடு மேகு வாரு
மளியொடு புயத்த வங்க லலங்ககே ரண்முவாரும். (௫௭)

ஆழிவ ராதி யானோ ரனைவரு மகங்காங் கன்பான்
மாமகிழ் பூப்ப வண்ணோர் மரபுறு கிலையுட் கொண்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தரத்தினெட் டினையுந் குன்றா
தேமுற வசித்தற் கொத்த வசதியி னிருப்பச் செய்தான். (௫௮)

இன்னன வேனை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்க னாக வமைத்தன னாகவானோர்
மன்னனச் சிறப்பு னோக்கு வான்வரு பானு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் ரோயமே னாரை புக்கான். (௫௯)

புள்ளின நாளை யென்னப் புராரிதன் நிருவிழாவைத்

||தெள்ளின நமரங் காணத் தெரிசனா யத்த மாச

*வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினக் குடம்பைக் கென்ன
நள்ளின வழுத்தல் போன்று நரன்றன செல்வ வானில். (௪௦)

உலகெலாம் பொதுவீற் கொள்வா னெள்ளமு திறைக்கா நின்ற

நிலவுகண் டோர்புள் னோகை நிமிரமற் றோர்புள் னந்தோ

நலிவுற லகில லோக நாயகன் கருணை யொன்றே

பொலிவுறு மின்ப துன்பம் வினைவழிப் புகட்டல் காட்டும். (௪௧)

ஆயதோர் காலை மாலையவீர்மதி யமரர் கோமான்

மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில னாத லர்லத்

தூயதோர் விழாவி னான்செய் தூப்பணி நிகரின் நென்மா

சேயதோர் பணிசெய் கென்னாத் தெளிகடந் குளித்தே முந்தான். (௪௨)

வழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா

தழுந்தம பணிசெய் வாறோர் தாம்வழி வந்த வேறோ

ரழுந்தம ரேசனாதி யனைவர்க்கு மமுத மாரப்

பொழிந்தயர் பொழித்து மேலும் புரிபணிக் காற்றல் செய்தான். (௪௩)

புனிதன்முன் னால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக

வினையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தரு கிரண் சீதங்

கனியமு தீனய சூத காணன முற்றும் பெய்தான்

கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (௪௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றயீர்க் கியல்ப தென்ப

சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் நழுவெறி கொடுங்கா நிற்கட்

சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுணஞ்

சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தருமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (௪௫)

வாட்டமிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்கூ ரின்ப

ஆட்டமிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ

நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியநற் பணிகள் செய்தோர்

கூட்டமிக் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி னாரால். (௪௬)

நானொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப

மானென்று வைத்த துய்வா னாலிகட் கென்ப கண்டாம்

வானொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவீர்வெண் டிங்கண்

மீனென்று விலக்கிற் நென்ன விழுத்தக வழத்து வாரால். (௪௭)

இந்துகண் டெற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முந்துகண் டெறக்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பாணு
வந்துகண் டெமைகோன் செல்வ மலிவிழா விற்பு துய்ப்பா
னந்துகண் டெறுகு னுது நரலைத் தெழுந்தான் மன்னே. (௬௮)

வருபிர தீசி வேலை தோயுங்கான் மந்தி ரோசன்
நரிசன முறநி னைத்த தன்மையா நன்மையாலோ
வரியமேல் கடற்கு ளித்தோ னணியகீழ் கடலெழுந்து
துரிசுறுத் தருளெ மப்பர் தோற்றமுந் துணையப் பெற்றான். (௬௯)

னாயிறுங் குத்த ராய ணத்தனா யுதிசி செல்வோ
னாயினு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னையமிக் கீர்த்த லாலந் நிலையொழிந் தமுத நாதன்
கோயிலார் நேர தாகக் குறித்துவா ளிவந்து வந்தான். (௭௦)

வருடங்க டோறு மெந்தை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு சைத்தி ரோற்சுவந்தரி சித்தற் காங்கு
மருவுந்தன் மையினை யோரார் மாதமூன் நகன்ற தாலே
தெருடந்த விரவி நேரே செல்வதென் றுரைப்பர் மாதோ. (௭௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பெண்ணுந் துணர்வினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்கண் சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௭௨)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி நேறல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேலிய விரலி நேரில் விதுமுக வொளிம முங்கக்
காவியங் குமுதப் போதங் கண்முகக் கூம்பிற் றம்மா. (௭௩)

செயலொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (௭௪)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மீவளர் பக்கத் தைத்தின் மிருகசீ ரிடற டன்னி
லோவறு செயமு கூர்த்த மொன்றரு ணோத யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே பன்பு மீக்கினர்ந் தெழுவெழுந்தான். (௭௫)

நித்திய மாதி மூன்று நிமலனா கமத்தி னுற்ற
லெடுத்திய றமக்கே நல்க வுறுமதி காசம் வாய்ந்தோர்

சத்திய சிவதீக் காதி சமக்கார முற்றும் பெற்றோர்
முத்திசெய் பரம னைந்து முகோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (௭௯)

வேறு.

ஆயசிவத் துவிச்சுருழீஇ யமர்ந்ததிருக் கூட்ட முன்போய்
நேயமிகப் பணிந்தெழுந்து நேர்நின்றவ் வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நலிற்றிருபாற்
றுப சிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழச்சிறந்திர். (௭௭)

எந்தையமு தேசனுக்கீண் டிபற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தமவரை புரிசெயலு மன்றியுரித் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவதுதும் மாண்செயலே யெனவோர்த்து
மிந்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றோ. (௭௮)

அமரரொலாந் தொழுவானத் தரசேநின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமது செய வியற்றுகொழி லேவுபெருந் செயனினைதாற்
கமைதருகர்த் திருத்துவநின் கண்ணதென வுவந்தோதி. (௭௯)

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுனாருயெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியுயர்தம் மனுனாருய்பெற்
றெனையருளு மமுதேச னிமாசலைபு சனைநிற்ப
வினிதுபுரிந் தெனின்வேண்ட லெனுந்தேவா னுனாருபெற்றார். (௮௦)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரணையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முருதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பரன்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (௮௧)

பின்னனைய விழாவினுக்காம் பெருந்தியந் தூய்தாக
வன்ன தனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளும் நினர்வர்த்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவிலவ் தருமூலம். (௮௨)

தனிலமுத ளாதனிரு தனையொரோ மிடத்தமர்ந்த
வனிதைமொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலினொடும்
புனிதவயிற் றேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளினீர் நிருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (௮௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமூ லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் றெட்டெடுத்துப் பட்டெத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காரால்.

(அச)

இன்னமுறை யேமிருச்சுங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னமிருத் திகைமூக்கட றுக்கியவை யொவ்வொவ்வகைச்
சொன்னமுளைப் பாலிஷையிற் றாயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் தீர்த்தமென்மூ வகைக்குரித்தா முளை தெளித்தார்.

(அரு)

இவ்வகைசெய் தந்தார்ப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்வீறுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமூற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல் லியின்முடித்தார்.

(அச)

எண்டுகைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டுகைதூல் வழாதுகிசா பந்தனம் முறையயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தரவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன்.

(அஎ)

தனக்கீளிய விச்செடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மணக்கீளிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கீளிய மண்டபத்தி னெழுந்தருள்வித் தெதிர்மரபிள்
வனக்கீளிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் துசத்துயர்த்தார்.

(அஅ)

ஒதுமுறை மாதுவசா கோகணமி துளுற்றியுடன்
மேககவெண் கொடிகளினும் விடைபுயர்த்தாந் குடண்யாக
வேநிதிகழ் சாலபுகூட லமேவுபரி வாரமுடன்
மேததயா கேசகடம் விதிமுறைநூ சனையாற்றி.

(அக)

கோதான விலக்கிநவ குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகளெல்லா
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விதத்தங்கி வினைநிகழ
மாதான மமரந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனுநீஇ.

(க0)

அளிபெருக நனிசிறப்பி னமரந்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருக வார்தோளி கவினவிரண் டணிந்தவற்றி
னொளிபெருக வெம்பெருமா றெழுன்றினுமை யொன்றிவந்த
தளிபெருக வலம்போந்து தகவின்மநச் சாலதனில்.

(கக)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சால யபிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமேந் தான்பூவ முகத்தருகே

பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரண குதியினிது முடித்ததன்மேல். (கஉ)

அன்னமகச் சாலநடு வமர்ந்துயர்ந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத் திரும்புசை தொடரவிரு பாங்கரினு
நன்னர்மகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (கஉ)

சான்றசிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விற்பமெனு
மூன்றினுமீம் முறைபுசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றுலகுக் களித்தவனின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையொடு முலாத்தருவான். (கச)

பாணுதி யெனுமிருவர் பல்லுநக்கொண் டெம்பெருமாற்
காண்பணி புரிந்துய்வா னடுத்திருபால் வரவேய்ப்ப
மேனியிர்வுற் றவீர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
காணநிரை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபரப்ப. (கரு)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவந்தா டவம்புரிந்தா
ளிருபாஹ்ம் பெறப்பணினை டியுற்றுயலென் றடுத்தனள்பல்
லுருவாழிக் கங்கைதன தொண்டிரைவீ சுறுசெயல்போர்
றருவான மகளிர்பலர் சாமரைகள் புடையரட்ட. (கக)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருந்தானைச் சிறுகால்செய்
தின்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனங்கொண்டு
முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமடுப்ப. (கௌ)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிநிரை யாதிசெவ
மிடையுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர்பொற் கோலுவல
விடியகல்வான் பறந்தோடு மியலிருபுள் ளிவைமுதல
கொடிகடமக் கோரரசாய்க் குலவுவிடைக் கொடிமுனுற. (கௌ)

யாமிதுகா றத்தோடும் மிருநடனக் திறனோரா
ஐமர்முன நடித்தலத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
மேமுறவோர்த் திடமெம்மா ளிதுவன்றோ பெரும்பேறென்
ருமகல்வா னரமகளி ராங்கனெதிர் நடித்துவா. (கக)

காதமெலா பொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
பேதமுற விதைவன்முனம் பெருகவிரிந் தெழுவவென
வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
தேவொலி பல்லியத்தின் கிணவொலிகள்

இருபாறு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
மருவாரின் தேனையமா மறையொலிபின் மல்கீவரத்
தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சந்திகியின் மன்னிவர
வொருவாக சிவநாம கீர்த்தனத்தி னோசையெழ. (௧௦௧)

வீணமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
காணமர்வேய்நு குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளாத்தினிசை
கோணரிதாய் மிடற்றெழுந்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (௧௦௨)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் நெதிர்பாட
முந்தியசிர்ப் பாவாணர் முநிர்சுவைநாற் கவிஞூட
வந்தியநீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட (௧௦௩)

குருக்கொண்ட மதிமெனலிக் குழகனருட் டேவள்ள
முருக்கொண்டந் ந்தம்பொலிந்தெவ் வுயிர்க்குமளித் துறல்போலத்
திருத்தொண்டர் நிருமேனித் திருடெண்ணீற் றெருளிபரவக்
கருத்தொன்று மரவேகைசை கண்மலர்நீத் திரைவிரவ. (௧௦௪)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிந்தைதெளிந் தண்புருந்
தரமிகுமெய் யடியர்சிவ தசுபரா ணாதடைவின்
வருமரிய பெருமதின மவகாசனிய வகைகிறப்பப்
பரவிவின வுநர்களிப் பரிவினைடுத் தெழிவர. (௧௦௫)

வின்மாரி யெனப்பெ ிழும் விழிமாரி யன்பர்தருங்
கண்மாரி சொரிவிரையங் கவின்மாரி சிவநாண
வண்மாரி தருதமிழ்மா மறைமாரி யொன்றான்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (௧௦௬)

எமதரியு மேகாச டமனவெடுத்துச் சிறப்பளித்தீதா
னெமையருளு மெனவெடுத்தாங் கிபமணிந்து முன்போதக்
கமைதருமா மறைபரியாக் காதலித்தா னுதலின
னமையருள்வா னெனப்பரிசு ணடம்புரிந்தங் குடன்போத. (௧௦௭)

*சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுடையனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ்ச் சுருதிபுகல் செழும் பொருணோர் தேற்றுதல்போற்

* சிவசுபத்தினை பொருள் மங்கலம். அது சர்வஞ்ஞாதி எண்
ருணங்களாம். அப்பொருளைத் தேற்றுதல் போல அஷ்டமங்கலங்கள்
எத்தேக எனது முடிக்குக.

சுவணகட முதம்மேவ மங்கலநாந் தொகையெட்டு
மவிரிழைவான் மடவார்க ணணித்தாக வெடுத்தேக. (௧௦௮)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான் நிருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் செய்தமலர் மணமறுகின்
முன்னவன்மா தேவநிறை முக்கண்ணவந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போந்தான். (௧௦௯)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவமினா ரெடுத்தேந்தூங்
கருப்பூரச் சுடர்முதல கவினுறமுட் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்கெய்து சனையேற்றுட் சென்றருளி
விரும்புரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (௧௧௦)

இம்முறைநா னேறேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மவிரு பொழுதுமெழுந் தருன்பவனி யெவரிசைப்பார்
கம்மையரு ளனைபெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுல குயகூரு முறையூர்தி வகைமொழிவாம். (௧௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தநாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிப நித்திலப்பூம் பந்தர் நிழற்கீ ழுமுதேசன்
மன்னுகாழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித்தலாப்போந்தான். (௧௧௨)

முன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோந் தன்றிரலிற்
முன்றாழ்ந் தல்குற் குடைந்தபணி தன்னுச் சுமப்ப வுமைபோதத்
கோன்றா னிவண்சார் பிரிவாற்றாக் குணத்தி னடைந்து தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தளிலா கனமெம் பிராணூர்தான். (௧௧௩)

வருநான் கெணுநாட் காலையுலா மரபிற் போந்தவ் விரவிரடை
தெருளோ திமழாந் துமைபோதத் திகழ்சே வம முன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுமீ தகிகமெனப் பேணு கந்தி மிகையவற்குப்
பொருவா முக் ணூர் சிவஞான போத மணித்தோ னுலாப்போந்தான். (1)

ஐத்தென் றிடுநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தந் திசிகரத்து
கத்தின் சொல்லா ரமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்துங் கிளியூர் தரவுமையெம் முதல்வன் கணேச னெனந்கிசைய
வுத்தம் பூதத் தனைவசந்த விழாக்கொண் டோந்தா னும்பர்பிரான். (௧௧௪)

இருமூன் நெணுகாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்நிசியெம்
பெருமான் நண்பூ டலின்வெல்லும் பெற்றி புறத்துத் தெரிப்பதென

வரியூர் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமும் ததுகயிலைக்.
கிரியூர் பட்ட வர்த்தனமாங் கிழமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (௧௧௬)

அறமே வேழா காட்கா?ல யருமை யுலாப்போர் தன்றிரவி
லறமே யருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா னதுதெரித்தாங்
கறமே யருவாம் விடையூர் வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர்தொடர்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்த்துள்புரிந்தான்.

இருநான் செலுநாட் காலையூர் விணங்கப் போந்தெய் வுயிர்க்கு முணு
வொருவா துட்டி வளர்ந்தருமயிற் தாய்காடுண்டு துணர்த்தாங்குத்
திருவார் கம் தேவ்வமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருமா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டிற்று னெனப்பாய்மாயூர்தான்.

ஒன்பா னாஸி னுமை மொருகோட் டெப்பன் மயிர்சேய் சண்டை
மென்பா மொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவர்த்து திருமா மணிமறுகி
வன்பா லுடன்போ ராகெம்மா னமுத னாத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்த்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (௧௧௭)

ஒருபா னாஸிர் சிறுகயிலை மடையா லுடன்காட்சி
தருவாய் வருளி புலந்துதளித் தாரிலெவ் விடைமே னிருமலமாத்
தெருண்மா தீர்த்துந் தனிப்போந்து தீர்த்தக் கொடுக்காங் குலகயிலூர்
பெருவாழ் டித்தாங்கருள் கவன்ளப்பெருந் தோய்த்தின்புப் புரிந்தான்

பின்னர் மாக விசர்ச்சனாநால் பிறங்க வாரி யாகேச
சொன்ன கட்ட ரமுதேச சுயம்பு மூர்த்திக் கபிடேச
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னெழுண் புரிந்தன் வழுதேசன்
முன்னர் விடை மாண் கொடியிறக்கி முத்திக் கூர்ந்தார் சிவத்துவிசர். ()

நற்றிற் புரிசண் டசவிழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டுகையும்
போற்று பாலா வ்துரங்கன் புணர்த்த விரட்சை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னென்ன பெரிய பாபகிதன்
சான்று கலியா ளேற்றச்சுமூர்த் தயங்க மாபின் முறைபுரிந்தார். (௧௨௨)

வருந் டோழந் தளிவுசத்த மணிமண் டபத்திலீ வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளிமவக் கிரப்பி னனந்த மடங்கின்னுட்
பெருநா டீர்ப்பப் புதுநீர்துழி பிறங்க யாந்து அமலாபெய்
தொருவா டீர்ப்பண் மணிபீடத் துமையோ டெமையா ளமுதேசன்.

தனக்கு நபன சும்பாதி தாபித் தருச்சித் துறுமாயின்
மனக்கொண் டினிய கபிடேச வணகன் பெருந் நளிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வர்க் காதிகிலே தனமா புகைசச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (௧௨௩)

உடனாக் கெழுந்துட் குழன்முத லோரைந் தாவ ரணங்கனிஹம்
புடைமா மீறையே வாரகிவ புராண நிருத்த வாத்நியங்க
ஸிடனீ னோதை யோரொன்று யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துரை
கடா யகன்குழ் போந்திருக்கை ரணினீர் நிருக்கு லம்புரிந்தார். (௬௨௫)

சாற்று மிடா றமுதிரைன் கைத்தி ரோர்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடிந்த சிவத்தவிர வலிர்கெண் புதி மிராநம்
போற்று வலாரிக் கனிந்தாரி புகன்றிங் டரிய பெழுந் பயன்
யேற்று வாழ்கென்றபசர் த்தா நிறைஞ்சி யேற்றன் துடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரெனய சிவத்தவிரப் பேரியர்க் கரிய வலியாதி
மன்ன வலிந்து மாபுகை பயிற்சிச் சிவிகை கனிபிபந்தார்
கன்னர் வீதி உலம்போந்தார் மொர சிவிகைச் சவ முனாபே
கன்ன ரியற்றி மயமயனாக ணையப் புகிதம் துளமகிழ்ந்தான். (௬௩௦)

அடைந்து கெழிந்தா கெழிந்துநகு மன்பு பொருக வழுந்மெள்ளக்
குடைந்து பணந்தார் சுழுதேனன் சூளிந்தா மரைச்சே மயமழ் பூ
மிடைந்து தவிரித் திருத்தமன மிடக் கார்த்துன் பதவிடைபெய்
றுடைந்து வினைநிங் கெய்கசவா மன்புகிசாந் பாம்புநிற்பார். (௬௩௧)

என்னீர் யுறைந்தாஞ் சூத வந் தெய்கி மயந்தார் பெருந்தொடக்கமொ
ரங்கோ யினும்பே ருளுடைய வையுந் தாந் தவையந்தார்
முன்னா வினைந் தருள்பகைகண் டுற்ற முறம் ம் பலக்கார
தன்னா நலவிகய் துரைப்பினம் சீரடன் தனக்குஞ் சாற்சரிசை. ()

மலர்மெய்ஞ் சூன கண் குமா னைந்த மினிபம் விரிப்பவதகயர்
ஹலகி ஹயிக் குருவதுன் கெழ் மயம் மயம் துவல் சால் சாரணப்பற்
பல.. ன் னையா உருத்தமுறை பரிற்ற வருகை யடைக் கெல்லாந்
திலக மியற்றார் கெளரியிது சிவபு ராண சி. ர. ணம். (௬௩௦)

சிவபு ராண சிரவணமே தொளிநூல் பலசொல் வறங்க ளெலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்குஞ் செல்வத் திறக்கெலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கு மனைநன் மக்கெலாந்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கும் பல..ா மின்பமெலாம். (௬௩௧)

சிவபு ராண சிரவணமே சித்த சுத்தி முதலளிப்ப
சிவபு ராண சிரவணமே செலிமும் மலத்தைத் தெறுடதுய
சிவபு ராண சிரவணமே சீட குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே திகழ்பேரின்ப மருள்வதுவே. (௬௩௨)

ஆன முறையா லவற்றிடைமிக் கருமை திகழிச் சூதவன
மேன புராண முழுதேனு மேவு சரு க மொன்றேனு

மாண கவிகள் பலசிலவ மற்றென் றேனு நியதிபெற
ஞான முறையே துதல்கேட்ட னயக்குமவயே பிரந்தவாராம். (க௬௩)

இன்ன சூத வனக்காதை யெழுது மவரே டந்தவர்மேற்
பன்னு முதவி புரிந்தவர்கீர் பரவு மவர்பூ சித்திவார்
சொன்ன முனையிற் பதிட்டைபுரி தாயர் முதலோ ரமுதேசன்
மன்ன தருளா னினேத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சரதமிதே. (க௬௪)

என்றங் கெமையா ணந்திழுத்த திசைத்த முமையா லெழுபேட்டை
குன்ற தெளிணுந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
னன்ற காடுகண் டமைந்திருந்த னுன்ற முகன்செ யெனச்சூத
னன்ற தரித்த முனிசூலத்துக் கலையாந்த னுணக் கமைந்தாரால். (க௬௫)

வேதம் வாழி முகில் வாழி வினாகூழ் வாழி புமிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி புதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருமாத
நாதே வாழி மனைபெரிய கங்கை வாழி வாழியவே. (க௬௬)

இந்திரன் நிருவிழாச்சுருக்க முர்நிம்ம.

சூதவன புரணம் முர்நிம்ம.

ஆதத் திருவிருத்தி-க௬௭௦.

உ
சுவையம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	7	2	ஏயகின்	ஏயகின்
3	9 உரை		பன்னகம்	பனகம்
4	13 "		ரிக்குக	பிரிக்குக
6	22 "		எனவும்	எனப்
8	31 "		எச்சும்	எச்சுச்
"	" "		வது	வது
19	61		ஒதுந	ஒது
21	புட்டுரை.		உத்தி	உத்தி
"	"		நிகரங்கொல்	நிகரங்கொல்
"	"		செருத்தி	செருத்தி
"	"		புறவுட-	புறவு
29	12	2	யினார்	யினார்
31	26	2	மாகம்	மாகம்
36	57	1	நகரி	நக
37	61	3	செய்	தெய்
45	131		நாண	நாண்
47	144	1	முனிவா	முனிவர்
64	19	2	யதிகவித	யதிகவித
67	4	1	யொப்பரி	யொப்பரிதி
68	17	1	தனையுனம்	தனையுன
70	34	1	டேகல்	டேகலி
73	56	4	தோன்றினன்	தோன்றின
74	66 புட்.		அருணம்	அருண்
76	79	1	காசியினி	காசினியி
86	69	5	வைத்தனனல்	வைத்தனனல்
88	12	4	செய்வதே	செய்தே
89	20	4	சிலா	சிலா
91	31	4	வீடு	விடு
94	1	3	கரத்தண்	கரத்தண்
97	31	2	மின்னிசை	மின்னிசை
98	35	4	நடங்கன	நடனங்க
100	48	2	முன்றிப	முன்றில
103	11	2	தோறு	தோறு
"	12	2	லொன்றி	லொன்றி

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
104	20	1	கலம்	நலம்
„	21	1	பில்லிங்க	பிலிங்க
108	48	4	மணிசுட	மணிகுட
109	59	1	மணி	மணி
111	71	3	தருச்சி	வருச்சி
122	22	2	சுழுனை	சுழுனை
123	29	2	டேற்றல	டேற்றல
125	44	3	மாலி	மாலி
127	66	4	லிலகு	லிலகு
128	67	3	பினர்	பினர்
„	69	3	கெண்ணு	கெண்ணு
130	83	3	கெவருங்	கெவருங்
131	91	3	சோண	சோண
136	9 புட்.		தம்முனி	தம்முனி
139	32	3	லருண்மா	லருண்மா
140	43	1	சேசலி	சேசலி
141	49	4	றிண்ணை	றிண்ணை
„	50	1	லன்னை	லன்னை
142	57	4	லோயி	லோயி
„	58	1	வழும்பு	வழும்பு
143	63	1	பல்காலி	பல்காலி
„	69	1	மரரி	மரரி
144	71	2	வரந்தரு	வரந்தரு
„	77	1	நிலங்க	நிலங்க
„	„	2	னின்	னின்
149	9	3	நிகழ	நிகழ
156	85	4	வாலி	வாலி
163	19	3	மணங்	மணங்
164	25	3	போர	போர
„	„	4	நகைய	நகைய
169	66	1	மாதவ	மாதவ
171	81	4	முன்பிள்	முன்பிள்
„	84	4	லெத்	லெத்
„	„	4	மிசைந்	மிசைத்
178	137	3	கோசிக	கோசிக
194	68	1	வழுந்தி	வழுந்தி
200	118	4	தனிவா	தனிவா
„	114	4	மனித்தோர்	மனித்தோர்

